

Násilí v porodnictví

www.survio.com

Základní údaje

	Název výzkumu	Násilí v porodnictví
	Autor	Naomi Ella
	Jazyk dotazníku	 Čeština
	Veřejná adresa dotazníku	https://www.survio.com/survey/d/U1P7D2L9P1L6Y3V4T
	První odpověď	21. 05. 2018
	Poslední odpověď	03. 06. 2018
	Doba trvání	14 dnů

Statistika respondentů

965

Počet návštěv

431

Počet dokončených

0

Počet nedokončených

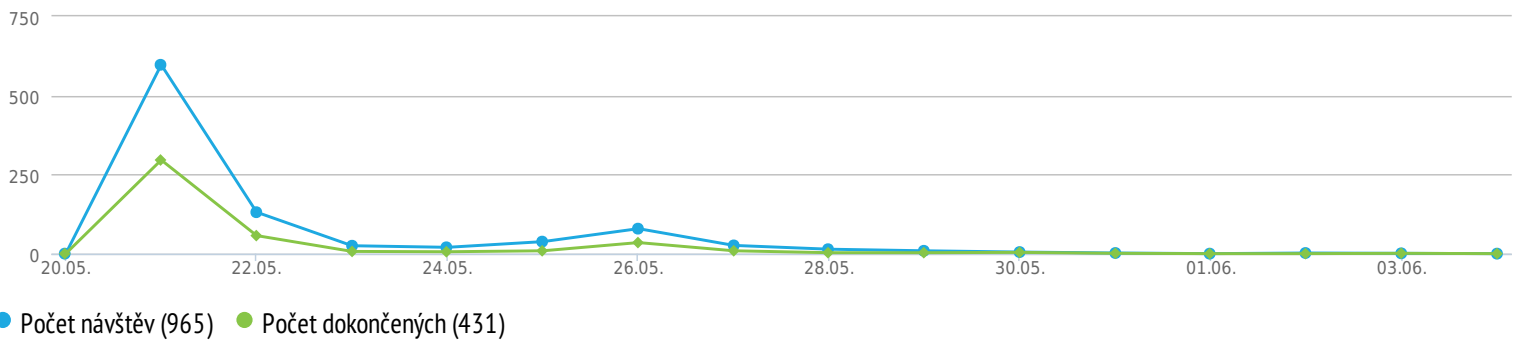
518

Pouze zobrazení

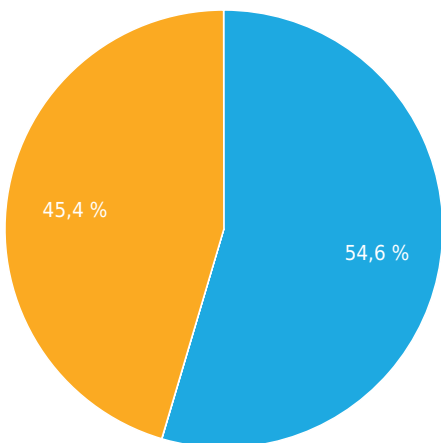
44,7 %

Celková úspěšnost vyplnění dotazníku

Historie návštěv (21. 05. 2018 – 03. 06. 2018)

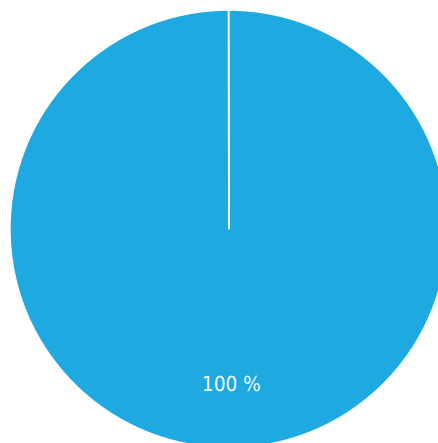

Celkem návštěv

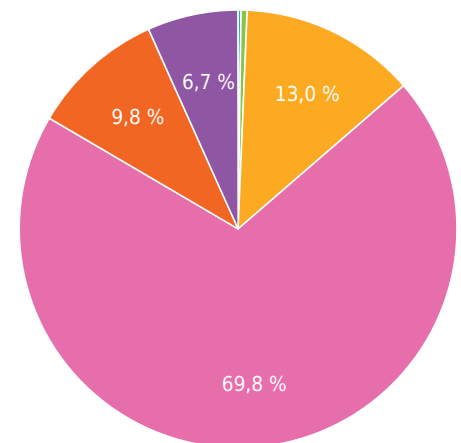
- Pouze zobrazeno (54,6 %)
- Nedokončeno (0 %)
- Dokončeno (45,4 %)

Zdroje návštěv

- Přímý odkaz (100 %)

Čas vyplňování dotazníku

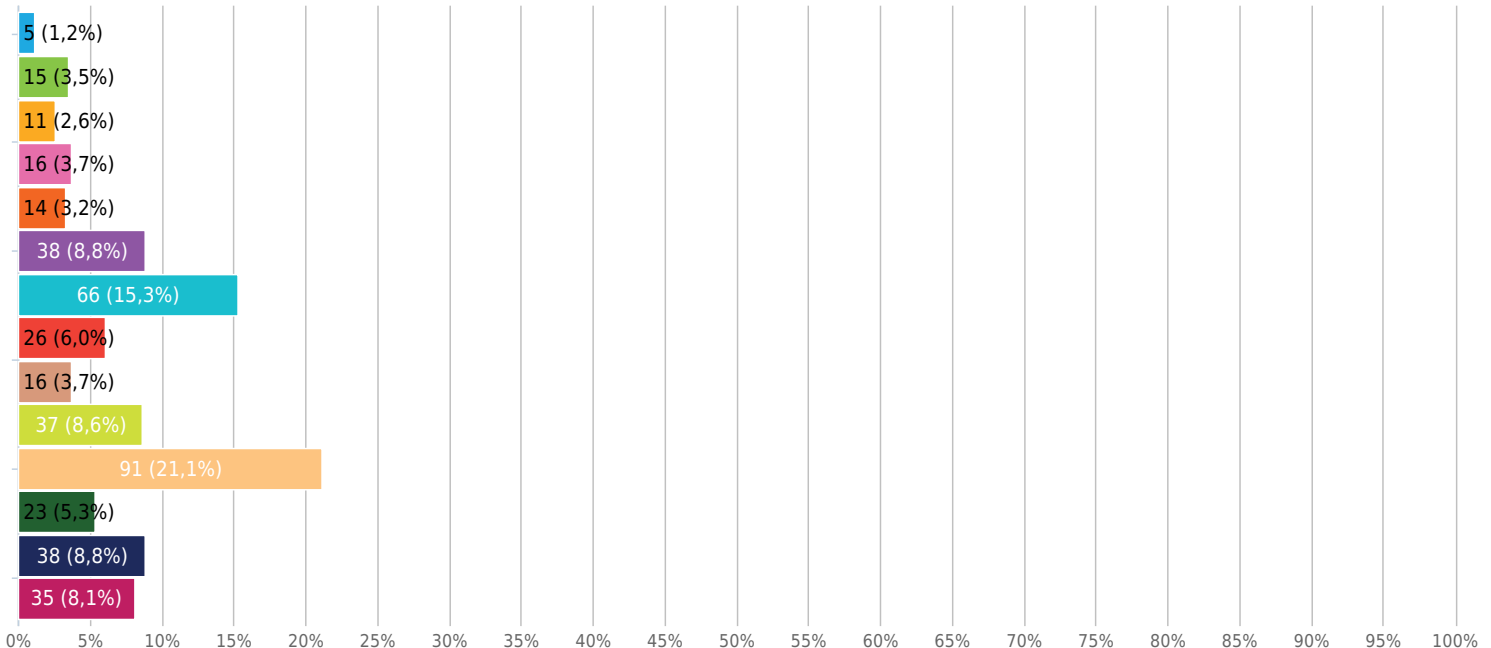
- 1-2 min. (0,2 %)
- 2-5 min. (0,4 %)
- 5-10 min. (13,0 %)
- 10-30 min. (69,8 %)
- 30-60 min. (9,8 %)
- >60 min. (6,7 %)

Výsledky

Z jakého jste kraje?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

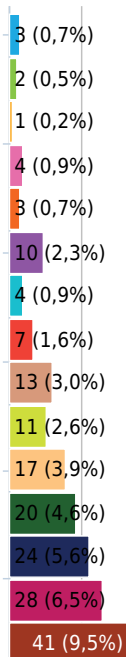
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Karlovarský	5	1,2 %
● Ústecký	15	3,5 %
● Liberecký	11	2,6 %
● Královéhradecký	16	3,7 %
● Plzeňský	14	3,2 %
● Středočeský	38	8,8 %
● hlavní město Praha	66	15,3 %
● Jihočeský	26	6,0 %
● Vysočina	16	3,7 %
● Pardubický	37	8,6 %
● Jihomoravský	91	21,1 %
● Olomoucký	23	5,3 %
● Moravskoslezský	38	8,8 %
● Zlínský	35	8,1 %

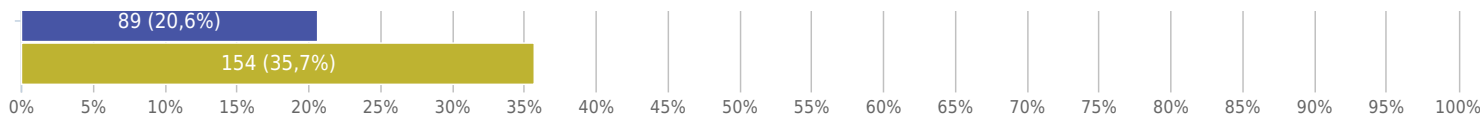

Ve kterém roce proběhl Váš porod?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

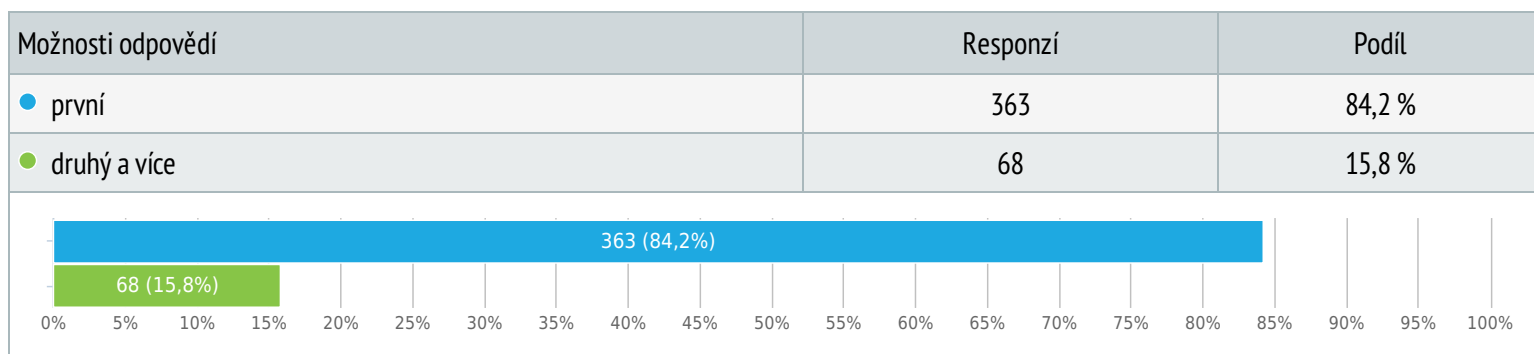
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
2000	3	0,7 %
2001	2	0,5 %
2002	1	0,2 %
2003	4	0,9 %
2004	3	0,7 %
2005	10	2,3 %
2006	4	0,9 %
2007	7	1,6 %
2008	13	3,0 %
2009	11	2,6 %
2010	17	3,9 %
2011	20	4,6 %
2012	24	5,6 %
2013	28	6,5 %
2014	41	9,5 %
2015	89	20,6 %
2016	154	35,7 %

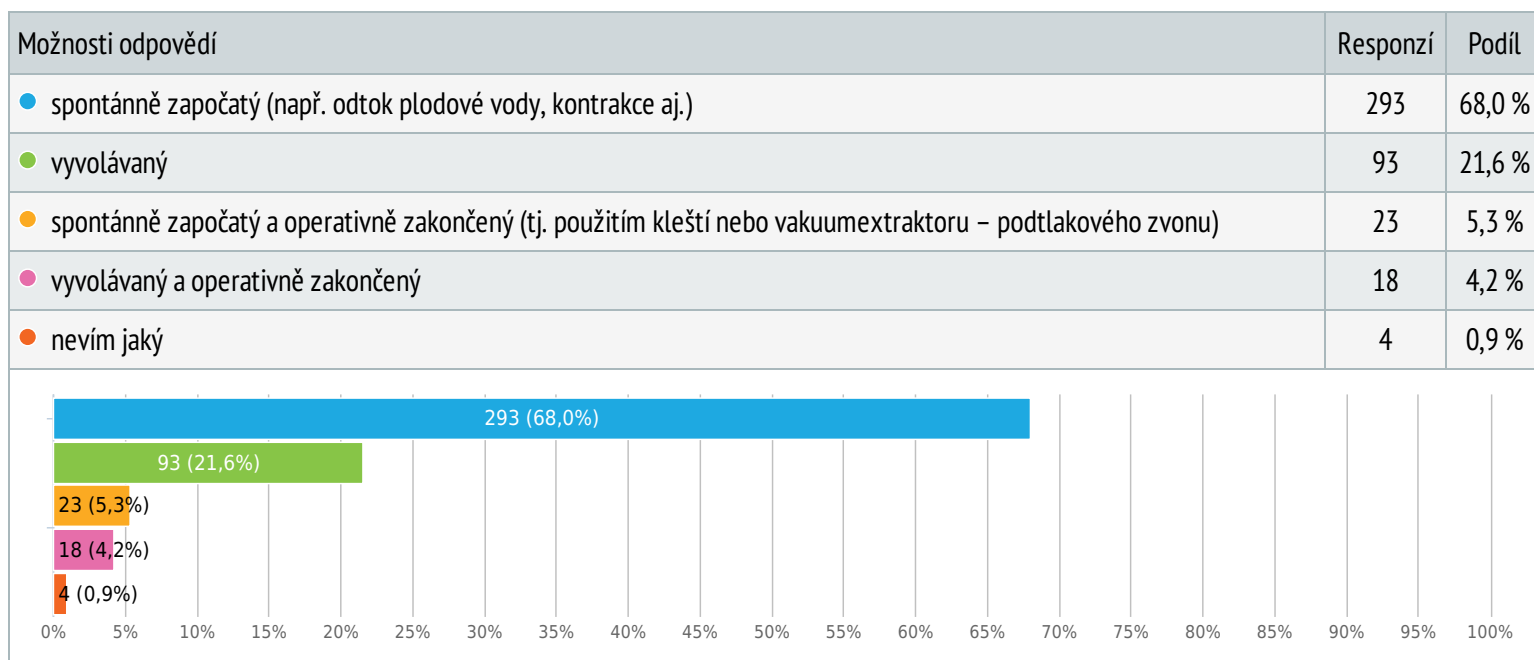
Kolikátý v pořadí byl tento Váš popisovaný porod?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Jaký byl charakter Vašeho porodu?

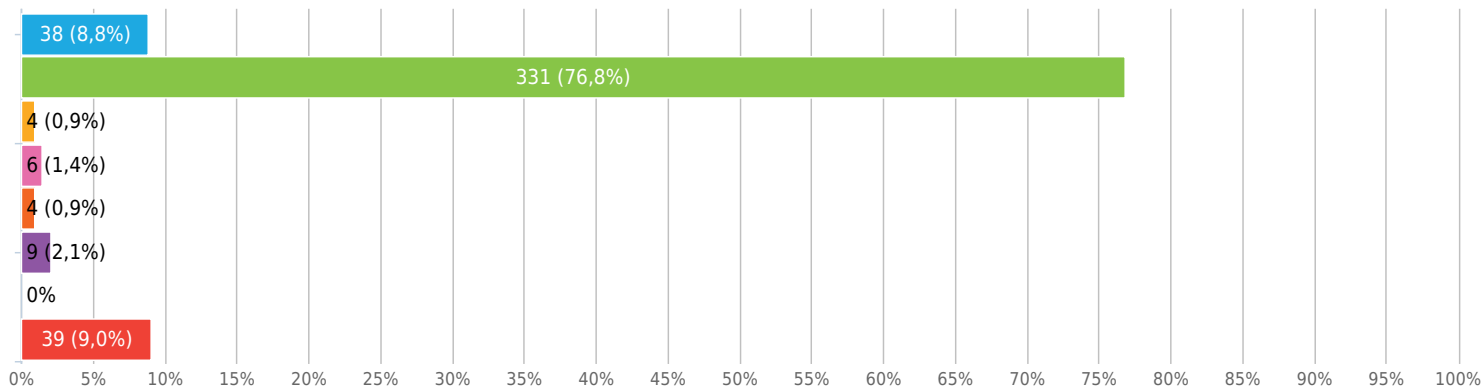
Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Kdo Vás k porodu doprovázel?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● nikdo	38	8,8 %
● manžel/partner	331	76,8 %
● má osobní porodní asistentka	4	0,9 %
● dula	6	1,4 %
● kamarádka	4	0,9 %
● má matka	9	2,1 %
● mé starší dítě	0	0 %
● Jiná osoba / Více osob...	39	9,0 %

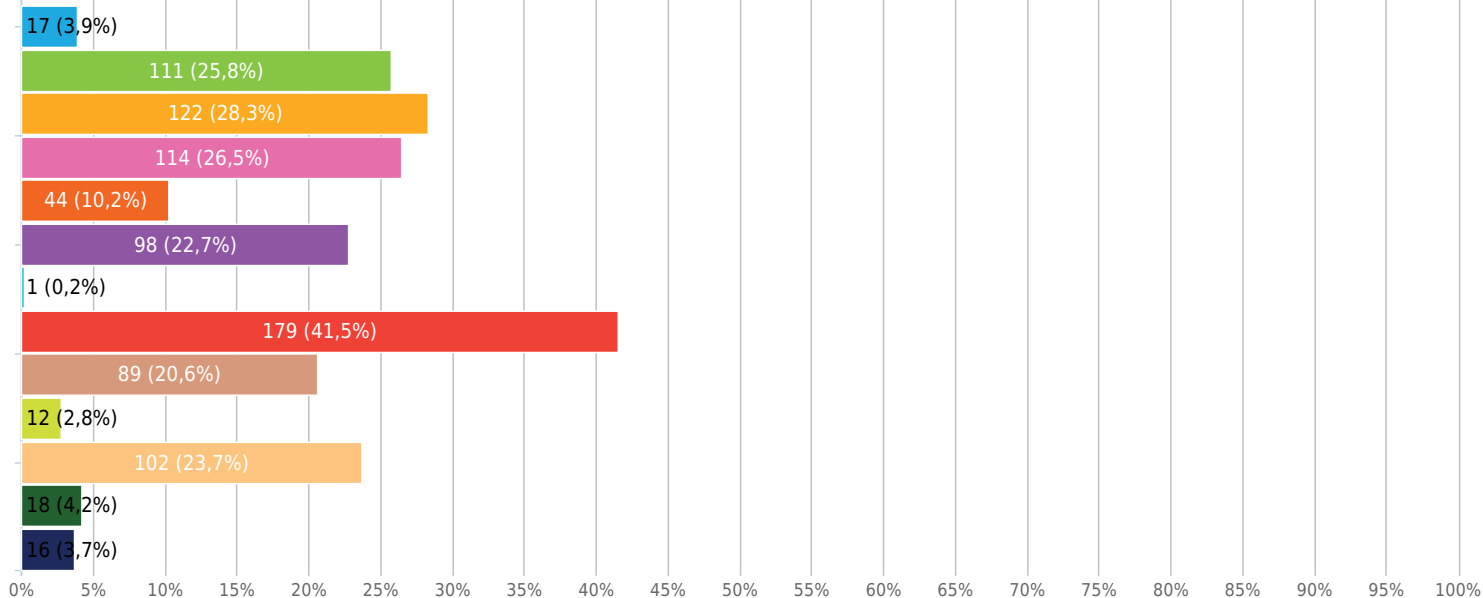
- Manžel a moje PA
- manžel a soukromá porodní asistentka
- (2x) Manžel a dula
- Osobná PA, manžel
- Manžel a komunitní PA
- Plus PA
- (2x) Dula a manžel
- manžel a soukromá PA
- Manžel tam chvíli byl.
- Partner a moje maminka
- sestra a manžel
- Maminka a tehdejší partner
- po většinu porodu nikdo, na cca poslední hodinu dorazil partner a bohužel na porodní sál pustili i mou matku, kterou jsem u porodu nechtěla
- kamarádka, která ale musela ještě v 1. době porodní odejít
- kamarádka, poté partner

- manžel a dula
- Partner se střídá s mou matkou.
- (2x) manžel, dula
- Dula
- Manžel a má soukromá porodní asistentka
- Partner a kamarádka
- Manžel a dula
- Partner a moje matka
- Porodní asistentka soukromá a manžel
- Manžel i má soukromá porodní asistentka
- manžel a pa
- Manžel a PA
- Osobní PA a manžel
- moje sestra
- sestra
- Sestra
- Tchýně
- Partner a matka
- porodní asistentka a manžel
- partner, ale při samotném porodu byl na chodbě. Byli jsme tak domluveni.
- Dula a partner

Jaké jste měla pocity před porodem (než jste odjela do porodnice)?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● nevím/nedokážu posoudit	17	3,9 %
● radost	111	25,8 %
● nedočkavost	122	28,3 %
● zvědavost	114	26,5 %
● sebejistota	44	10,2 %
● odhodlání	98	22,7 %
● apatie (netečnost)	1	0,2 %
● nervozita	179	41,5 %
● nejistota	89	20,6 %
● nedůvěra v sebe sama	12	2,8 %
● strach/úzkost/obavy	102	23,7 %
● panika	18	4,2 %
● Jiné...	16	3,7 %

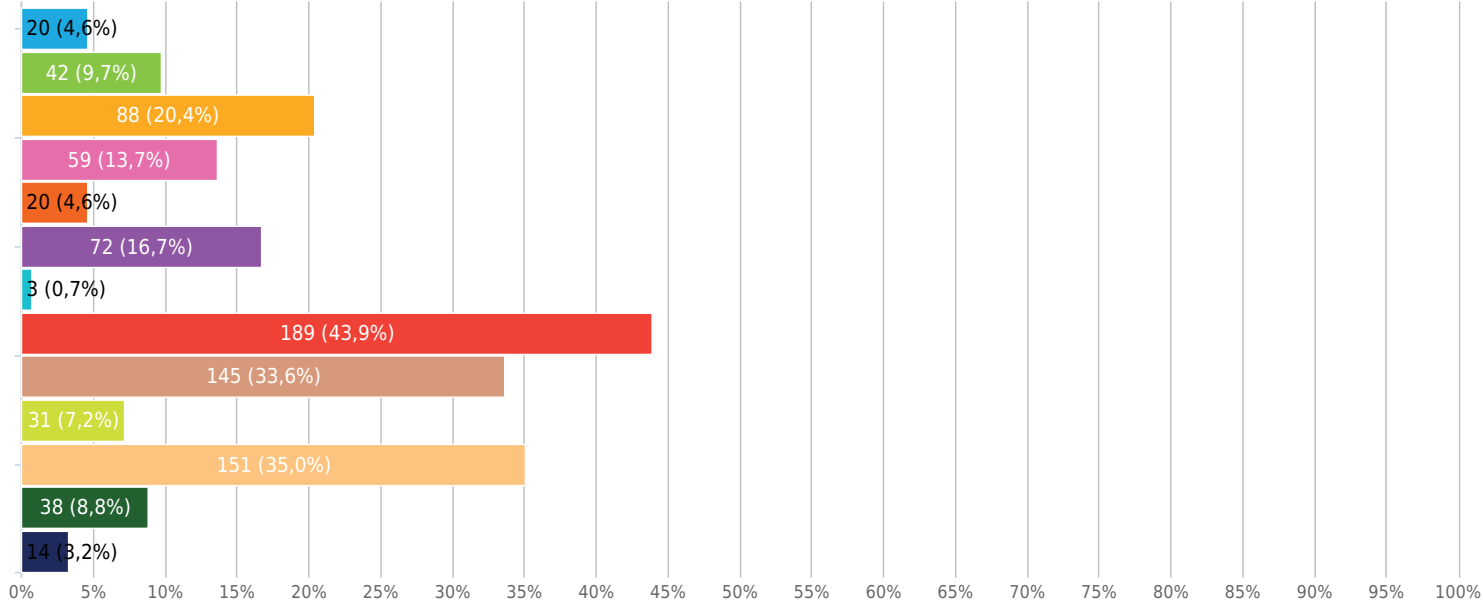

- Odhodlani bojovat za sebe i dite, aby tento porod nedopadl tak, jako prvni.
- Nemela jsem obavu ani potrebu nekam jezdit. Myslela jsem sizeztoho nec nebude
- vnitřní klid, smíření
- Zlost na rodinu, že mě dotlačila k vyvolání a ještě větší zlost na mě samotnou, že jsem to dopustila. Také strach, že mě v nemocnici budou do všeho nutit
- Očekávání, nevědomost
- Nikam jsem nejela
- Jeste hodinu pred porodem jsem ani nevedela, ze budu rodit. jela jsem v klidu na poradnu.
- Jelikož jsem nevěděla, co se bude dít (o vyvolávání porodu se rozhodlo až následující den), tak byly pocity rozpačité a těšila jsem se domů
- obavy, jak se ke mě budou chovat v nemocnici
- Šla jsem pouze na plánovanou poradnu do nemocnice, netušila jsem, že už tam ten den zůstanu a dojde k vyvolávání porodu.
- Klid
- Nejistota v tom co mne čeká, ale přesvědčení, že to zvládnou.
- klid
- Ale nebylo to způsobeno porodem, ale situací doma
- že to pude rychle. Kontrakce šla jedna za druhou.
- neměla jsem dobrý pocit z avizovaného vyvolání porodu

Jaké jste měla pocity před porodem (po příjezdu do porodnice)?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● nevím/nedokážu posoudit	20	4,6 %
● radost	42	9,7 %
● nedočkavost	88	20,4 %
● zvědavost	59	13,7 %
● sebejistota	20	4,6 %
● odhodlání	72	16,7 %
● apatie (netečnost)	3	0,7 %
● nervozita	189	43,9 %
● nejistota	145	33,6 %
● nedůvěra v sebe sama	31	7,2 %
● strach/úzkost/obavy	151	35,0 %
● panika	38	8,8 %
● Jiné...	14	3,2 %

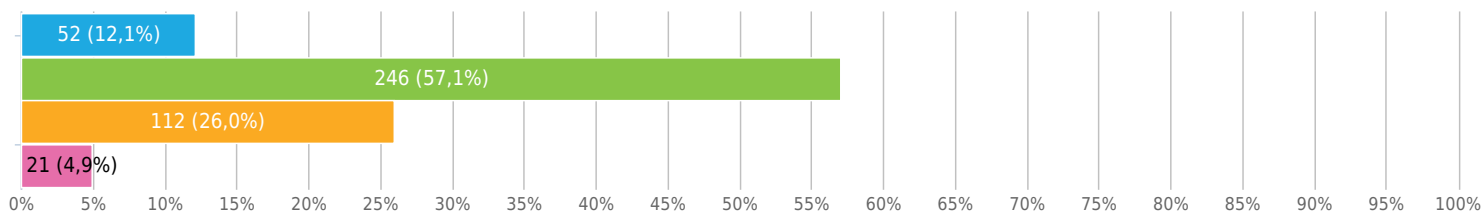

- Uklidnění
- Vztek
- Nikam jsem nejela
- to same co u predchozi otazky
- rozhořčení
- bolest při a po vyšetření
- Šlo o normální kontrolu, kterou vyhodnotili, že budeme porod vyvolávat, takže do nemocnice jsem jela v bez obav, že se nějaký porod původně bude dít.
- Šla jsem pouze na plánovanou poradnu a nevěděla, že v ten den dojde k vyvolávání porodu.
- znechucení
- Nevedela jsem,co mne čeká, ale věřila jsem, že to zvládnou
- důvěra
- zloba
- špatně- kolem plno cizích lidí a rušivých podnětů, neosobní nerespektující péče- byla jsem jen pacient, nepříjemné bolesti z vyvolávaného porodu
- obava z možných komplikací

Představil se Vám ze zdravotníků každý, kdo s Vámi komunikoval?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

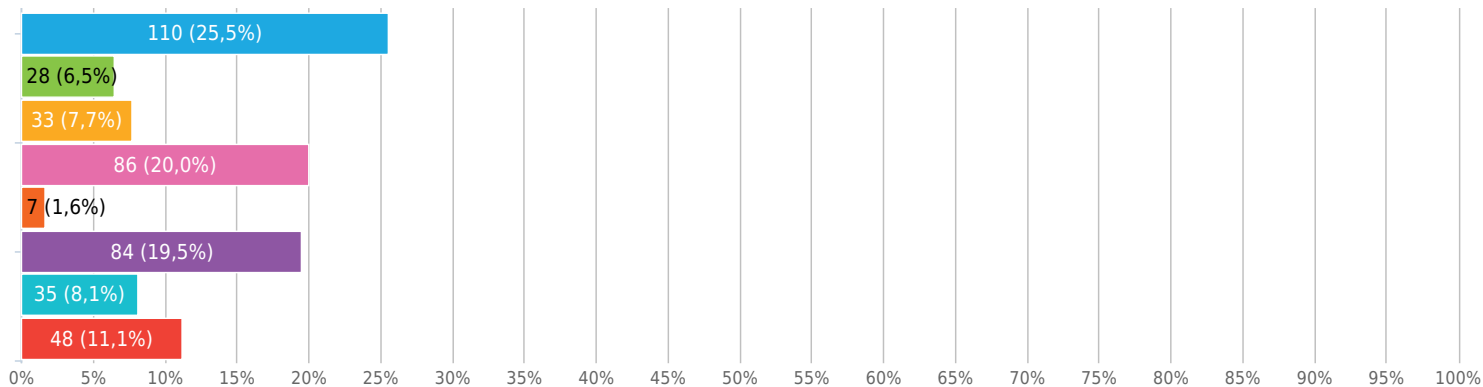
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● ANO, představili se všichni	52	12,1 %
● někdo se představil, někdo ne	246	57,1 %
● NE, nepředstavil se nikdo	112	26,0 %
● nevím/nevzpomínám si	21	4,9 %

Cítíte, že informovaný/é souhlas/y podepisujete pod nátlakem (psychickým, časovým)?

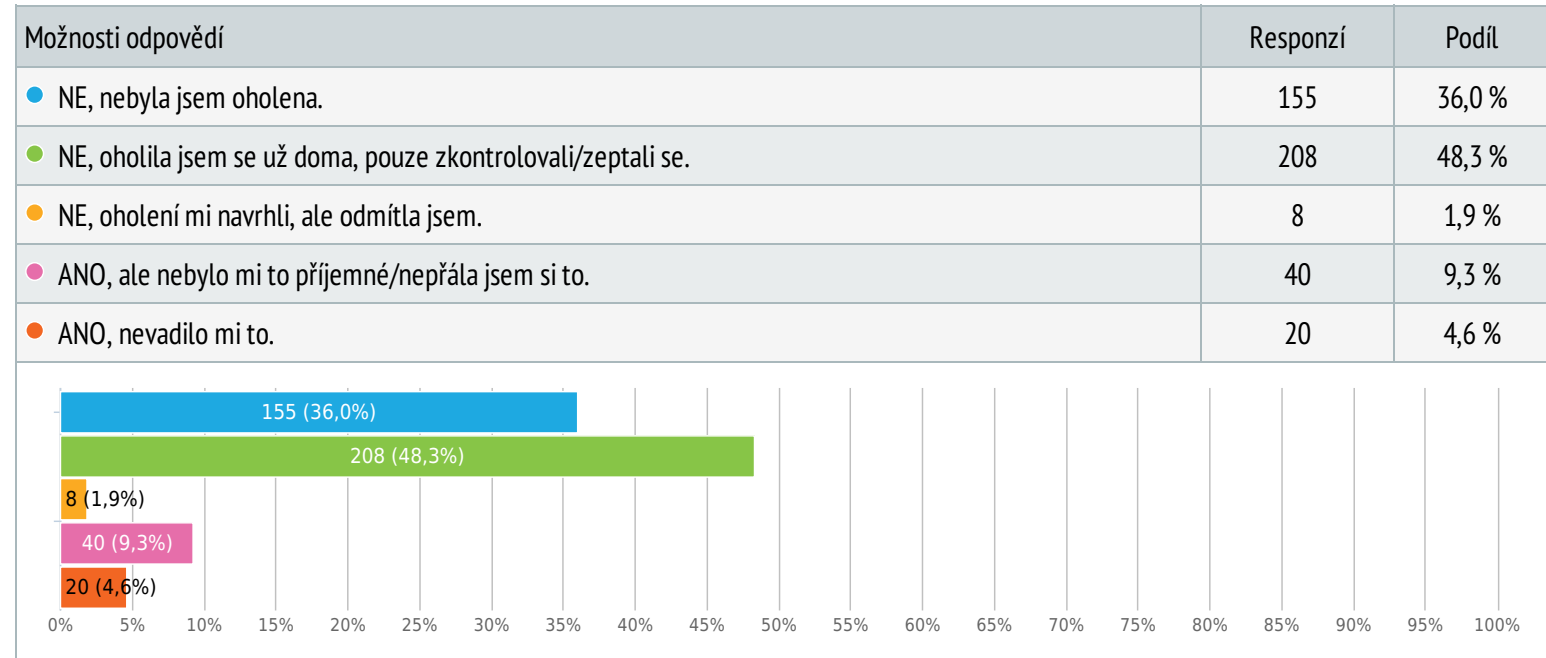
Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
• ANO, nemohla jsem se soustředit (kvůli kontrakcím či z jiného důvodu).	110	25,5 %
• ANO, neměla jsem dostatek času k přečtení dokumentu/ů.	28	6,5 %
• ANO, nebylo mi dostatečně vysvětleno vše, čemu jsem nerozuměla.	33	7,7 %
• ANO, z více důvodů současně (nesoustředěnost, časová tíseň aj.).	86	20,0 %
• ANO, dokument/y jsem podepisovala až po porodu.	7	1,6 %
• NE, na vše jsem měla prostor a čas.	84	19,5 %
• NE, nic jsem nepodepisovala.	35	8,1 %
• nevím/nevzpomínám si	48	11,1 %

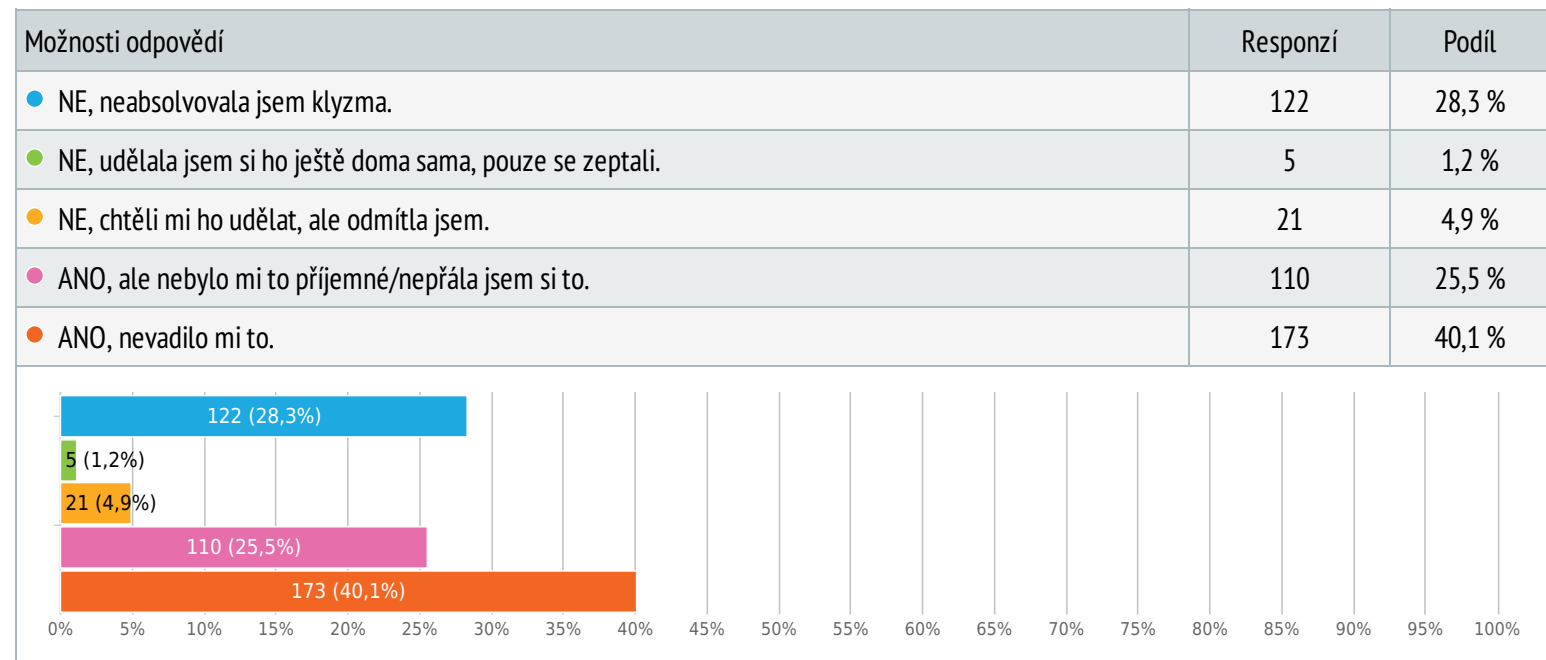
Bylo Vám v porodnici před porodem oholeno pubické ochlupení (rozkrok)?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

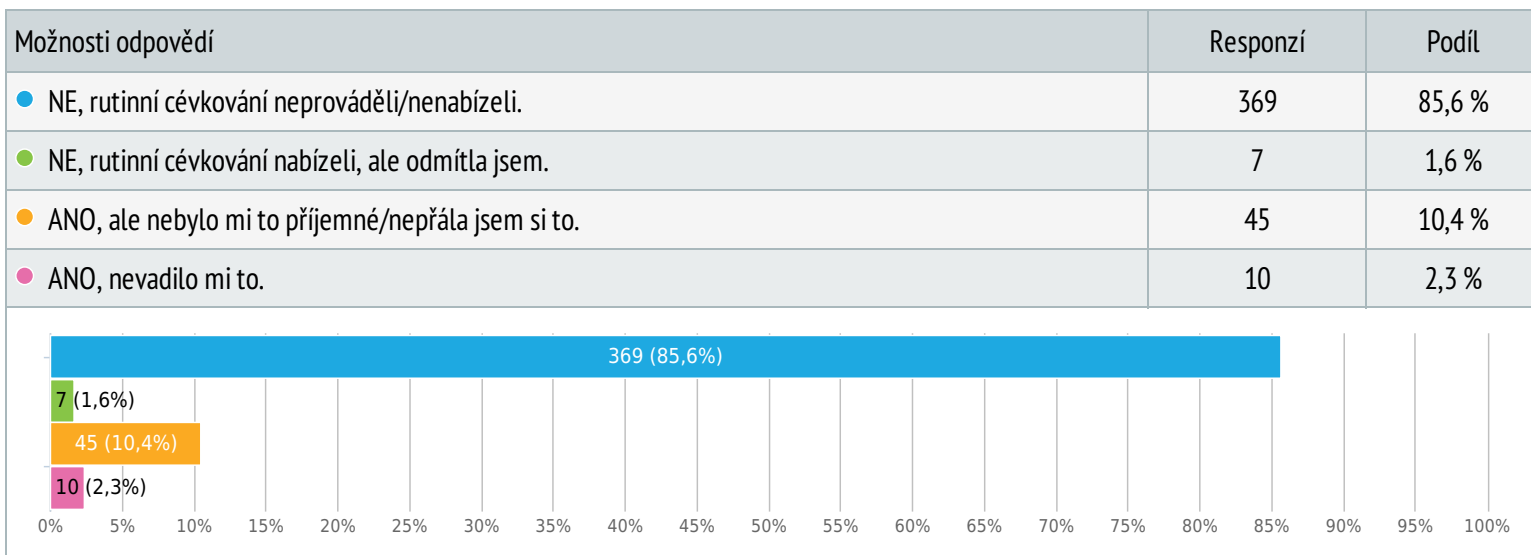
Bylo Vám v porodnici před porodem provedeno klyzma (výplach střev)?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

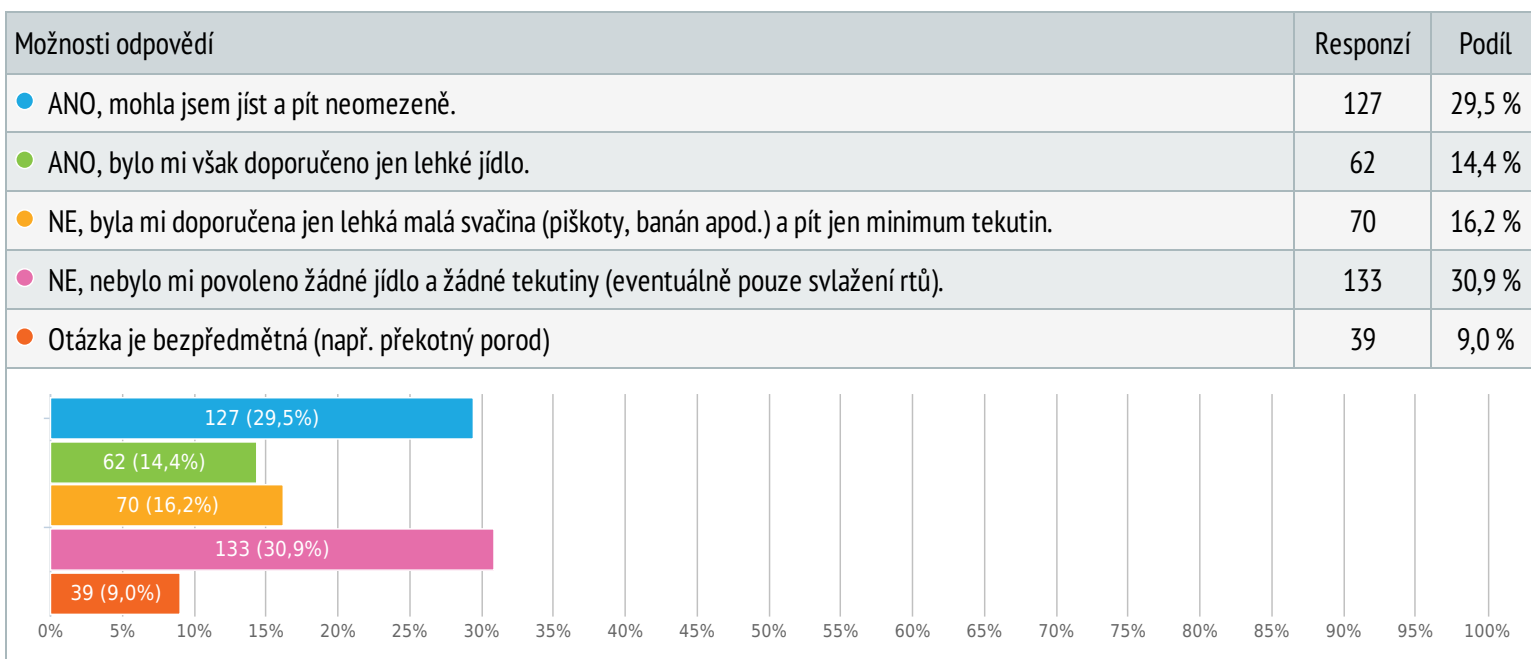
Byla jste před porodem rutinně, tj. bez konkrétního důvodu, vycévkována (vyprázdnění močového měchýře katetrem)?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Bylo Vám umožněno během porodu neomezeně přijímat stravu a tekutiny?

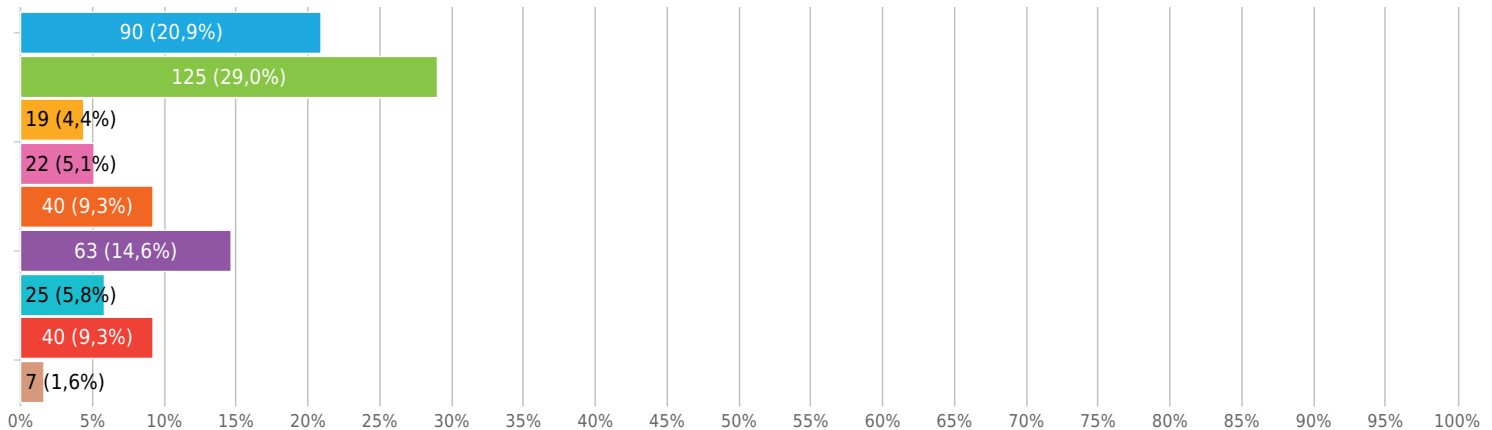
Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Dostala jste nějaký lék proti bolesti (např. epidurální analgezii, plyn Entonox, injekci)?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

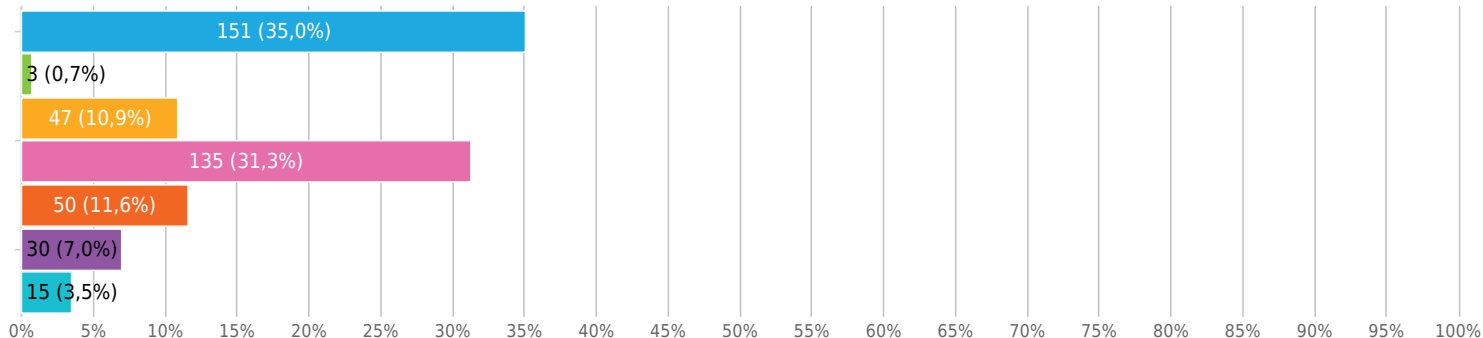
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● NE, nebyl potřeba.	90	20,9 %
● NE, nepřála jsem si ho / odmítla jsem ho.	125	29,0 %
● NE, přestože jsem o něj žádala.	19	4,4 %
● ANO, přála jsem si ho.	22	5,1 %
● ANO, byl mi nabídnut a souhlasila jsem.	40	9,3 %
● ANO, nechtěla jsem ho, ale podlehla jsem bolesti.	63	14,6 %
● ANO, nechtěla jsem ho, ale podlehla jsem opakovaným nabídkám od personálu.	25	5,8 %
● Nevím – „něco“ jsem dostala, ale nevím, co to bylo.	40	9,3 %
● nevzpomínám si	7	1,6 %

Dostala jste infuzi s Oxytocinem (hormon pro posílení kontrakcí)?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

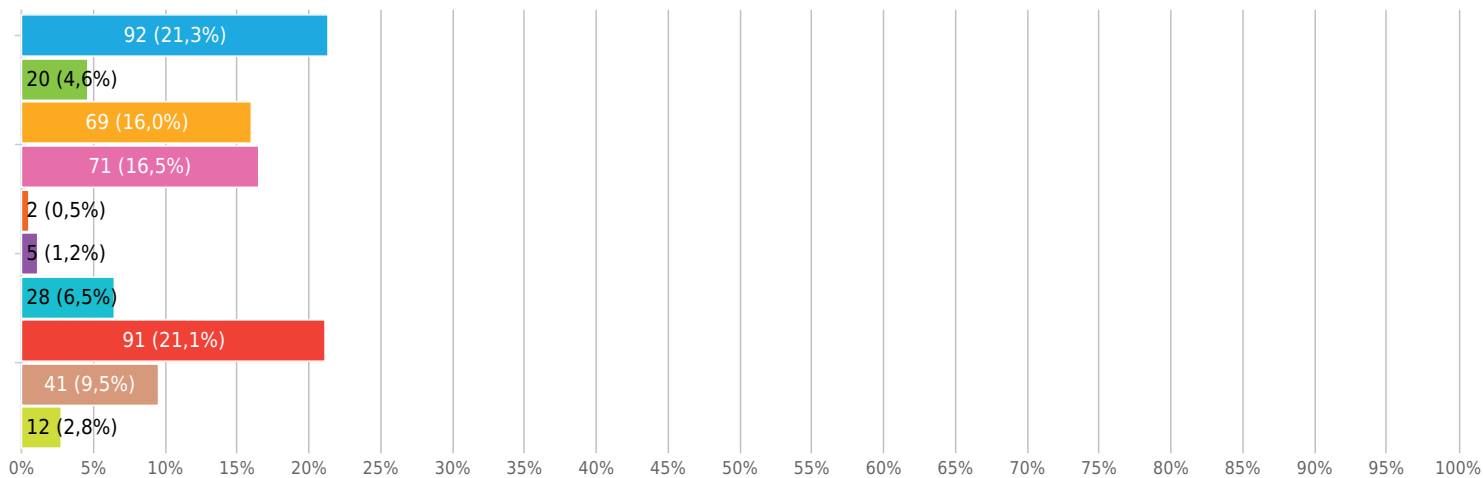
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
• NE, nedostala.	151	35,0 %
• ANO, chtěla jsem.	3	0,7 %
• ANO, ačkoliv jsem ho původně nechtěla, souhlasila jsem s ním – chtěla jsem porod urychlit.	47	10,9 %
• ANO, byl mi podán automaticky, bez mého souhlasu.	135	31,3 %
• ANO, v rámci vyvolání porodu.	50	11,6 %
• Nevím - dostala jsem infuzi, ale nevím, co v ní bylo.	30	7,0 %
• nevzpomínám si	15	3,5 %

Jakým způsobem jste byla poučena, když Vám byl podán lék?

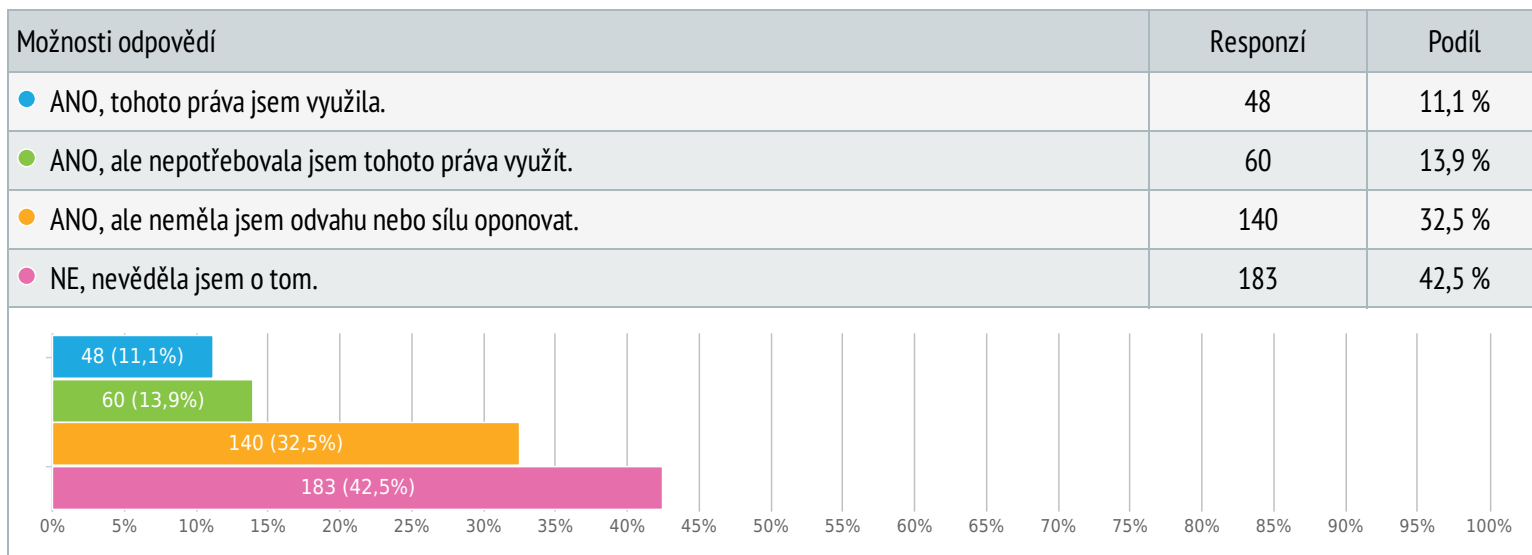
Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Nebyl mi podán žádný lék.	92	21,3 %
● Byl mi sdělen pouze název léku.	20	4,6 %
● Byl mi sdělen pouze důvod podání léku.	69	16,0 %
● Byl mi sdělen název léku a důvod jeho podání.	71	16,5 %
● Byl mi sdělen důvod podání léku a jeho nežádoucí účinky.	2	0,5 %
● Byl mi sdělen název léku, důvod jeho podání a jeho nežádoucí účinky.	5	1,2 %
● O léku mi byla podána nejasná nebo lživá informace.	28	6,5 %
● Lék mi byl podán s mým vědomím, ale bez jakékoliv informace.	91	21,1 %
● Lék mi byl podán bez mého vědomí, dozvěděla jsem se to až zpětně.	41	9,5 %
● Mám podezření, že mi byl podán lék bez mého vědomí.	12	2,8 %

Věděla jste (v době porodu), že můžete v porodnici jakýkoliv zásah nebo návrh odmítnout, pokud se nejedná o život ohrožující stav?

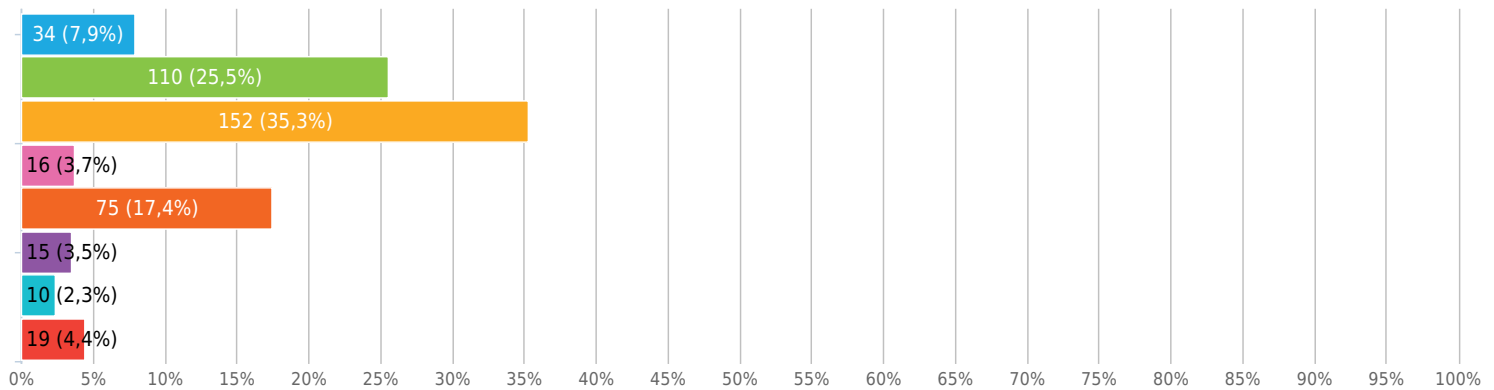
Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Jak se personál choval k Vašemu doprovodu?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

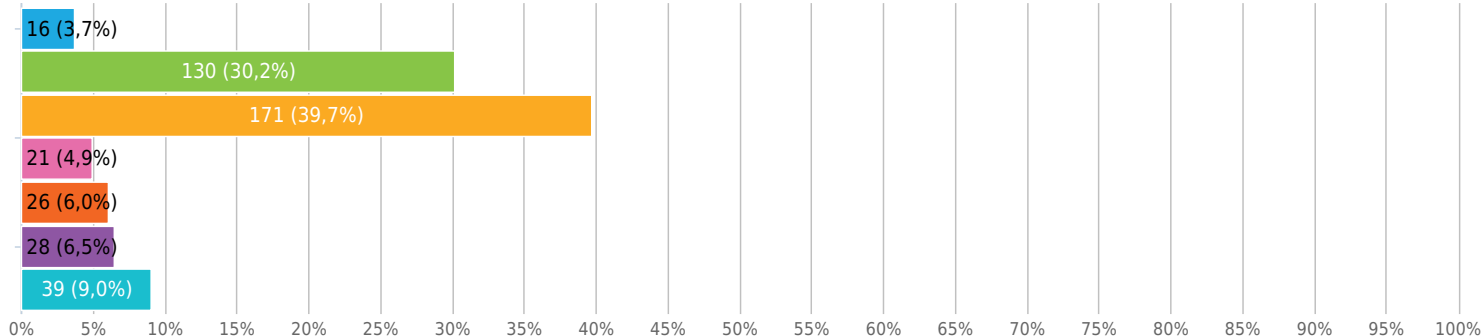
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
• Neměla jsem doprovod.	34	7,9 %
• Zapojoval ho do procesu (povzbuzení k podpoře, pomoci).	110	25,5 %
• Příjemně či neutrálně, ale do procesu ho nezapojoval.	152	35,3 %
• Naznačoval, že je doprovod na obtíž.	16	3,7 %
• Ignoroval ho, nekomunikoval s ním.	75	17,4 %
• Nepříjemně (např. pohrdavě, útočně aj.).	15	3,5 %
• Nesouhlasil s jeho přítomností, doprovod byl nucen odejít.	10	2,3 %
• nevím/nedokážu posoudit	19	4,4 %

Byla jste nucena setrvat v poloze na zádech nebo polosedě (před nebo během porodu dítěte)?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
ANO, kvůli rychle postupujícímu porodu, už bych nezvládla změnit polohu.	16	3,7 %
ANO, kvůli natažení KTG (snímání ozev plodu sondami připevněnými na břicho).	130	30,2 %
ANO, personálem mi byla doporučena/nařízena.	171	39,7 %
ANO, z jiného než výše uvedeného důvodu.	21	4,9 %
ANO, bez zjevného důvodu.	26	6,0 %
NE, zaujala jsem ji přirozeně a chtěla v ní setrvat dobrovolně.	28	6,5 %
NE, rodila jsem v jiné poloze.	39	9,0 %

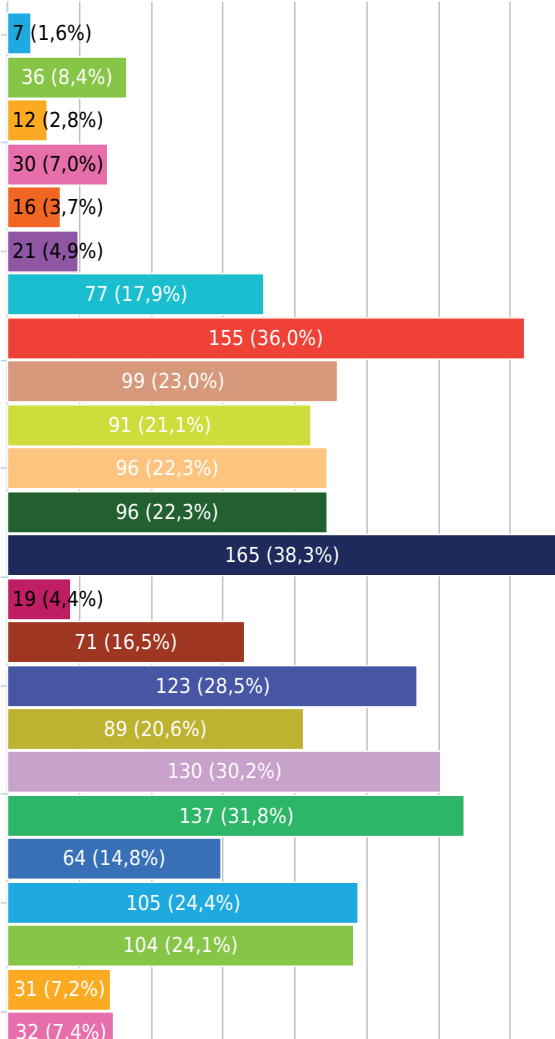

Jaké jste měla pocity při porodu?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
nevím/nedokážu posoudit	7	1,6 %
sebejistota a sebedůvěra ve schopnost porodit	36	8,4 %
kontrola nad situací	12	2,8 %
spolupráce s vlastním tělem	30	7,0 %
synchronizace s dítětem (napojení na dítě)	16	3,7 %
apatie (netečnost)	21	4,9 %
nervozita	77	17,9 %
nejistota a zmatenost	155	36,0 %
nedůvěra v sebe sama a svoji schopnost porodit	99	23,0 %

● nezvladatelnost vlastního těla	91	21,1 %
● neúčast na procesu porodu	96	22,3 %
● ztráta napojení na dítě	96	22,3 %
● touha dítě porodit co nejrychleji	165	38,3 %
● strach přivést na svět své dítě	19	4,4 %
● stud	71	16,5 %
● ztráta důstojnosti	123	28,5 %
● neživotnost („kus masa“)	89	20,6 %
● strach/úzkost/obavy	130	30,2 %
● bezmoc	137	31,8 %
● panika	64	14,8 %
● paralýza (neschopnost se projevit, nesouhlasit, zeptat se,...)	105	24,4 %
● strach o život dítěte	104	24,1 %
● strach o svůj život	31	7,2 %
● Jiné...	32	7,4 %

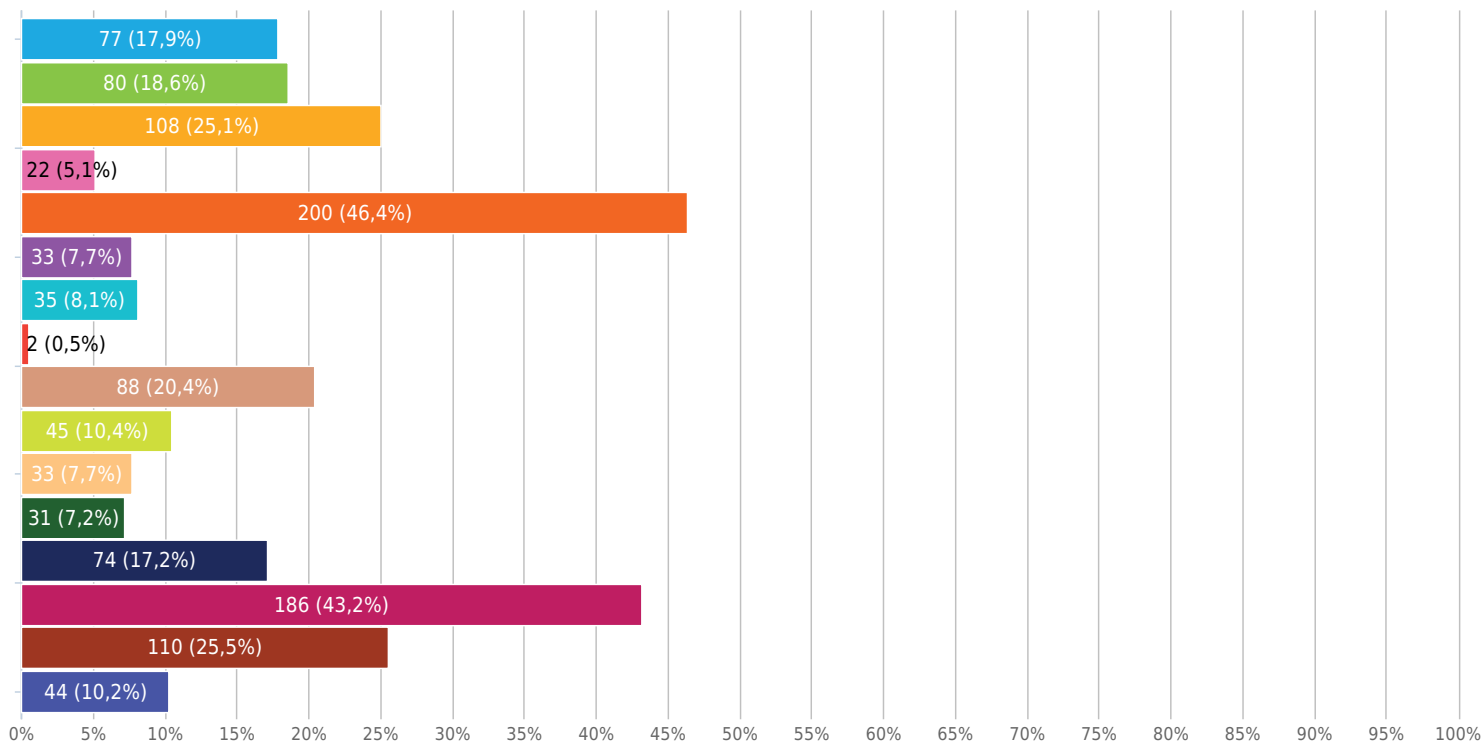

- Bolest
- Nejdrive sebejistota, kterou ale ve finale personal proszrednictvim muze znicil oznamenim "musi honem ven, padaji ozvy".
- Zaroven adrenalin a obavy z nutnosti chranit sebe i sve dite proti personalu
- Během první doby porodní jsem chtěla hlavně přežít byla jsem si jistá, že mě ta příšerná bolest zabije, během ZDP jsem byla absolutně silná
- Naprostá odevzdanost a pocit, že potřebuju, aby mi někdo přesně říkal, co mam dělat
- extrémní zhnusení chováním personálu
- Uplne odosobnění ("Vyndejte TO ze mě...")
- Vytržení placenty, poté revize zaživa
- Prvně jsem byla veselá, rozhodnutá to skvěle zvládnout, odhodlaná...po tisících zásazích se to změnilo ve strach o život.
- Měla jsem zimnici, třes a celkově mi bylo špatně
- vztek na personál, s kterým jsem se neustále musela dohadovat o tom, co chci a co ne
- šok a vztek na personál za nerespektující chování
- Únava
- Nutnost být sama, porodila jsem ve sprše.
- Byla jsem manipulována do medikace, poloh a byl n mne vyvíjen tlak.
- Po podání oxytocinu si pamatuju az polozeni syna na bricho a siti
- Cítila jsem bolest ale jistotu že to zvládnu ale rodilla jsem KP(přirozeně) tudíž jsem se bala aby se dcera narodila v poradku
- Nevnímala jsem svět
- behem komplikaci me o nicem neinformovali, citila jsem se jako vec
- Fyzicky jsem kolabovala, ztrácela vědomí
- Porod přestal dobře postupovat v době vypuzovací, lékař mi sděloval informace jako malému dítěti, ale já jsem potřebovala přesné informace.
- Jako kus hadru, totální vyčerpání po 20 h bez jídla a vody!!!! Glukóza po20hod! Léky na bolest nějaké, nevím co,bez informace na dítě, kojení...
- Byla jsem fakt nasraná, že tam musím ležet na zádech. Už jsem vstávala, že jdu na wc, ale byla to hlavička, tak jsem to nestihla...
- zloba
- Tlak ze strany personálu na postup porodu a následné nevnímání vlastního těla
- Musela jsem se sama, bránit aby mi netlačila nějaká do té doby neznámá ženská na břicho..
- Pocit, že mi do toho stále zdravotníci zasahovali např otázkami, nebo neustálým děláním monitoru, rušilo mě to, chtěl jsem v klidu rodit a ne řešit
- nezvladatelná bolest z vyvolávaného porodu, nemožnost si ulevit, ztráta důstojnosti a síly
- nemožnost se hýbat kvůli bolesti
- že personál ví o problému, který mi nesdělil
- Byla jsem v hlubokem transu, hodne soustredena na pocitech, až pokud mi nova doktorka nezačala nadavat a rušit
- Personál - porodní asistentky i doktor se ke mě chovali z opovržením, nebrali v potaz nic mého a neustále mě kritizovali. Bylo to strašné.

Jaký nepříjemný FYZICKÝ zásah personál učinil?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Žádný fyzický zásah ze strany personálu bych nehodnotila jako nepříjemný.	77	17,9 %
● dotyky bez předchozího upozornění	80	18,6 %
● zásahy do intimní zóny bez předchozího upozornění	108	25,1 %
● dotyky nebo zásahy do intimní zóny přes můj výslovný nesouhlas	22	5,1 %
● necitlivé vaginální vyšetření	200	46,4 %
● bolestivé uchopení části těla	33	7,7 %
● odstrčení ruky nebo nohy	35	8,1 %
● plesknutí, uhození	2	0,5 %
● fyzická manipulace do nepříjemné polohy	88	20,4 %
● držení za účelem znehybnění	45	10,4 %
● cílené znemožnění pohybu (např. přivázání nohou)	33	7,7 %
● poranění v důsledku použití nepřiměřené síly	31	7,2 %
● nástřih hráze mimo kontrakci	74	17,2 %
● tlačení na břicho (tzv. Kristellerova exprese nebo přidržení děložního fundu)	186	43,2 %
● necitlivé ošetření poporodního poranění	110	25,5 %
● Jiný...	44	10,2 %

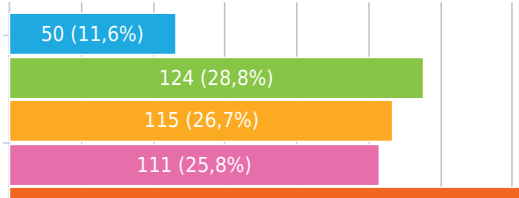
- Zbytečně obrovský nástřih, nezkušeným doktorem - tehdy nováčkem.
- Zpetne zbytecne pomahani brance, velmi bolestive.
- Cévkování při porodu, kdy dítě již bylo tělem venku ale hlavička stále uvnitř.
- Nikdy se na nic neptali ani nic dopředu neoznamovali, ani nevysvětlili, horor
- Osobna PA ma sklamala, ked pri konci pochybovala o mojej schopnosti porodit tym, ze mi chcela tlacit na brucho a zhanala dr, odmietla som a dr nechcel
- Nevim co delaly ale mela jsem pocit jako by se tlakem prstu jezdenim kolem dokola vaginy se ji snazilyvic roztahnkut alevelice to bolelo
- Nastrih bez upozorneni a souhlasu
- Tahali dceru silou za hlavičku mimo kontrkci namísto vyčkání na kontrakci (dítě nebylo v distressu)
- nástřih hráze
- Hamiltonu hmat
- Vytržení placenty, ignorace upozornění na krvácení, leželo se po porodu 2h na chodbě, bez dítěte. Poté revize zažívá, bez umrtvení.
- Rvani za pupeční šňůru
- Nástřih hráze a následné vsunutí ruky pro "pomoc" porodu
- Vytažení placenty z mého těla, aniž by mi dali čas na její přirozený porod
- preventivní zavedení kanyly, kterou jsem měla v ruce bezdůvodně 2 dny
- opření lokte na kolena
- Žádný
- Po porodu mi silou za pupeční šňůru vytahovali placentu díky čemuž došlo k poranění
- Roztahovani delozni branky pri kontrakcich
- Spatne napichly epidural, vystrikla spousta krve ze zad
- vytrhly mi dítě z rukou těsně po narození a nadávaly mi, násilné vytažení placenty- tahání za pupečník a mačkání břicha, aby to urychlily
- Tahani za placentu, v podstate ji ze me vyrvali
- Tahal placentu, aniž jsem cítila, že už je čas a bylo to velmi nepříjemné a také následně způsobilo veliké komplikace.
- vytažení miminka (ramínek) mimo kontrakci, nejbolestivější část porodu, když do mne nacpali ruce a miminko vytáhli, pravděpodobně i proto vnitřní pora
- Manualni roztahovani delozniho cipku
- tahání za pupeční šňůru
- Okřikování
- prasknutí plodových obalů i přes můj výslovný odpor
- Roztahovani branky
- nástřih bez mého svolení a zbytečný
- Nastrih hraze nez informovaneho souhlasu
- Vycévkování
- Nástřih hráze bez upozornění, bez zeptání
- Svázání ke "koze" pres můj vyslovny nesouhlas.
- Neuměli nandat sondu dostávali ji do mne 20 minut šílené, druhý dr měl za 20 sekund
- bolestivá manipulace s miminkem při průchodu ven proti mé vůli
- Tahání za pupeční šňůru, a po porodu silné tlačení a mačkání břicha, aby odešly ven zbytky...
- protržení vaku blan, který jsem dobrovolně podstupovat nechtěla, jen v případě, že to bude nezbytně nutné (ohrožovat život), měla jsem to i v porodním plá
- Tlačení na břicho ve snaze vypudit placentu
- Absolutně nebrán v úvahu můj stud, myslím tím ležet s roztaženými nohama naproti dveřím, mi nebylo vůbec příjemné. Konec důstojnosti
- Ruční roztahovani a treni hraze, velmi bolestivé a bez info ci souhlasu..
- Pokus o vytažení placenty za pupeční šňůru
- Vytrhli ze mne dite mezi kontrakcemi. Takovou bolest jsem v životě nikdy nezažila. Odsrihla mi doktorka kousek labia s kouskem klitoru bez anestezie.
- Chtěli stříhnout hrázi , protože spěchali k ostatním porodům, přestože jsem jako prvoroďička rodila krátce. Ve strachu jsem dítě vytlačila

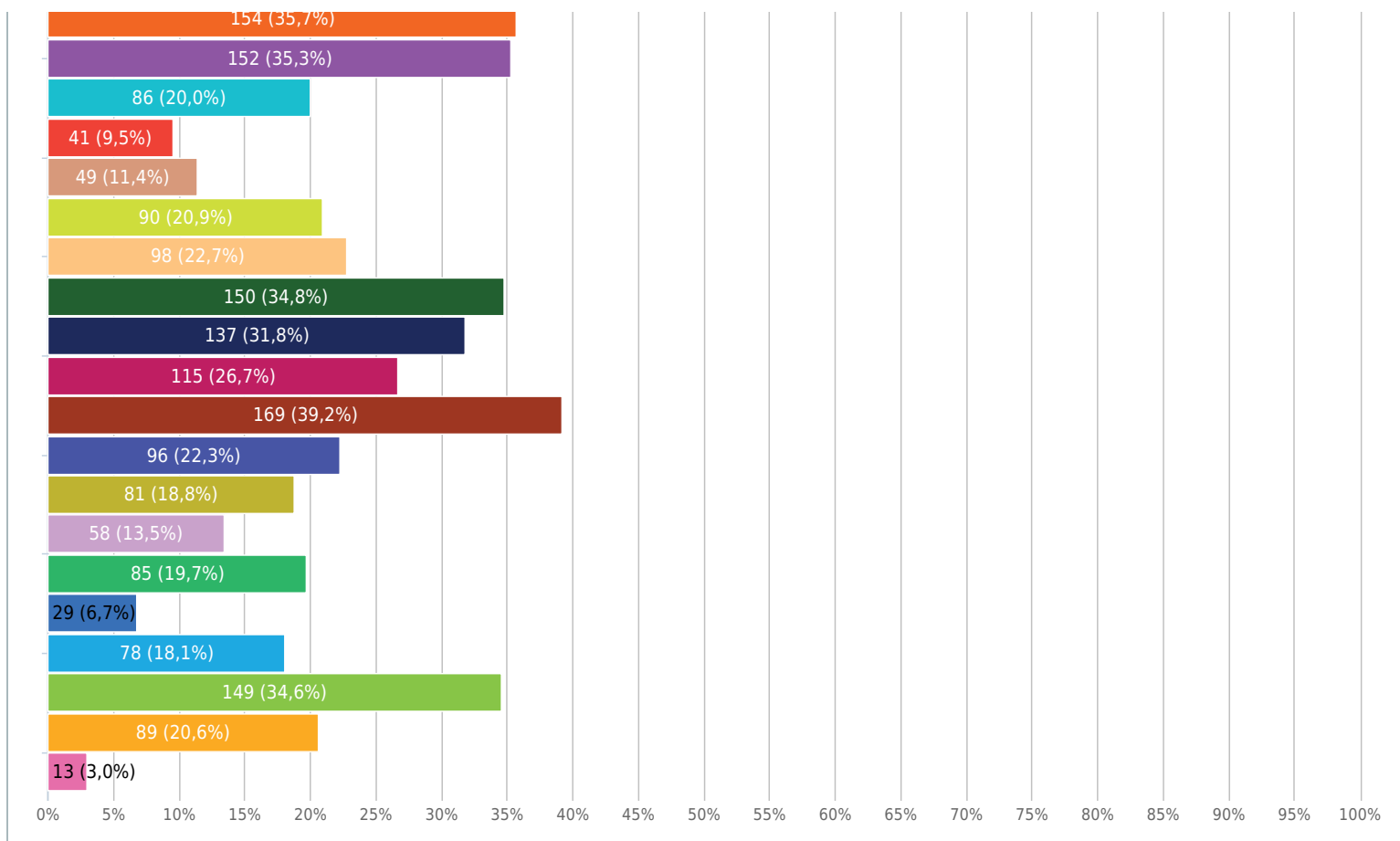
najednou.

Jaký nepříjemný PSYCHICKÝ zásah personál učinil?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Žádný psychický zásah ze strany personálu bych nehodnotila jako nepříjemný.	50	11,6 %
● nerespektování soukromí a intimity	124	28,8 %
● vstup na pokoj bez zaklepání	115	26,7 %
● komunikace na úrovni negativních emocí	111	25,8 %
● záměrné dramtizování, strašení	154	35,7 %
● manipulace (podávání jednostranných informací, citové vydírání aj.)	152	35,3 %
● nátlak k vynucení rozhodnutí či souhlasu s léky/záklrokem	86	20,0 %
● výhrůžky	41	9,5 %
● křik nebo zvyšování hlasu	49	11,4 %
● ponižující jednání	90	20,9 %
● ponižující komentáře	98	22,7 %
● nepříjemné neverbální projevy (výraz tváře, pohled, postoj těla atd.)	150	34,8 %
● zlehčování mých bolestí a nepříjemných prožitků	137	31,8 %
● ignorace mých potřeb, které jsem sdělila	115	26,7 %
● přítomnost mnoha osob	169	39,2 %
● přítomnost negativně naladěné osoby	96	22,3 %
● odhalení/nezahalení mého těla	81	18,8 %
● zneužití mé indispozice k vyšetření, podání léku aj.	58	13,5 %
● zásahy do intimní zóny bez mého svolení	85	19,7 %
● zásahy do intimní zóny navzdory mému nesouhlasu	29	6,7 %
● zásahy do intimní zóny lidmi, kteří se mi nepředstavili	78	18,1 %
● necitlivě prováděné vyšetření/zásah	149	34,6 %
● necitlivě chování zdravotníka ošetřujícího poporodního poranění	89	20,6 %
● Jiný...	13	3,0 %

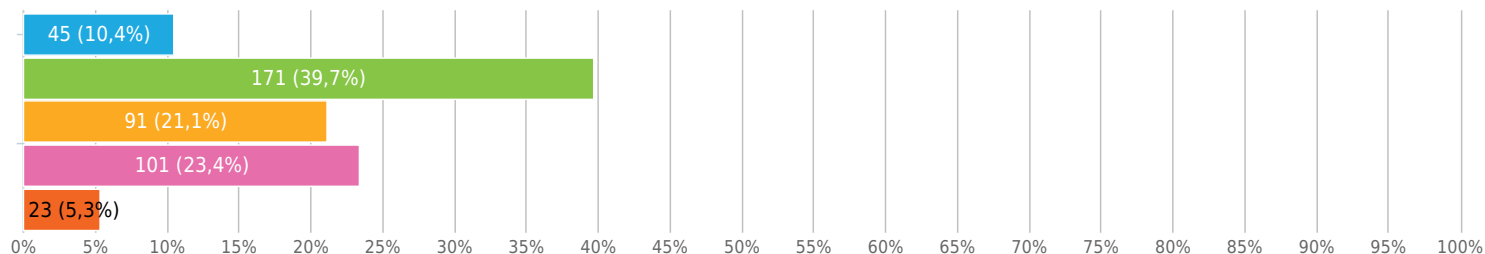

- lékařka byla spolužačkou mého doprovodu, komunikovala tedy s ní, dokonce jí po porodu chtěla podat moje novorozene!
- Nezajem lhostejnost. Nikdo tam nebyl z personálu přítomen- nedostatek personalu na noční směně
- Po porodu příchod uklízečky bez zaklepání, měla nemístné řeči
- Komentare o tom,ze nezvladnu porodit,ze je moje deloha po tak dlouhe dobe prilis unavena
- Nuceni k řízenému tlaceni
- Necitlivé tahání placenty, aby už to měli za sebou, přičemž jsem cítila, že ještě nenastal čas, což následně také způsobilo veliké komplikace
- Když mě šili tak tam nastoupilo hodně lidí kteří tam ani být neměli a "čumeli" jak do výkladní skříně bylo to hodně nepříjemné
- psychickou jmu způsobila separace, kdy jsem dítě neviděla ani na sekundu, apgar 10,10,10 jo jako
- Syn byl hned po porodu osnesen s tím, že je nutné okamžité ošetření, až z propouštěcí zprávy jsem zjistila, že AS bylo 9,10,10
- Nechtěli mě pustit do sprchy. ŽE NEBUDEME RODIT ve sprše. Radši mi dali spasmolytika na urychlení porodu (přijela jsem na 8 cm, nebyl důvod)
- nepřítomnost personálu, odejítí zapsat si v 2. fázi porodní
- že mělo dítě obtočenou šňůru několikrát okolo krku jsem se dozvěděla, když si u mých nohou chvíli po porodu dva dr předávali službu a já je posloucha
- Od začátku až do konce bylo chování asistentek i lékaře krajně neetické a neempatické.

Jaký typ chování, jednání a vyjadřování ze strany personálu jste během porodu zažila?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● pouze pozitivní (povzbuzování, motivace, uklidňování, ujišťování...)	45	10,4 %
● většinou pozitivní	171	39,7 %
● nemohu posoudit	91	21,1 %
● většinou negativní	101	23,4 %
● pouze negativní (strašení, vyhrožování, ponižování,...)	23	5,3 %

S jakými nevhodnými slovními výroky ze strany personálu jste se setkala?

Textová odpověď, zodpovězeno 211x, nezodpovězeno 220x

- Posmesne: „No nedivte se, ze nam tady kadite, kdyz jste si nenechala udelat klistry...” - nabizeli mi jej pri kontrakcich po 2 minutach, proto jsem odmitla.
- To nejde!
- A bude hůř. . Co nám to tu predvadite
- Např. po opakovaném odmítnutí epidurálu : "Hm, to si povíme za hodinu." Poté při napichování epidurálu, musela anestezioložka počkat až mě přejde velmi bolestivá kontrakce, při které jsem se dost hlasitě projevila, následovala slova . "Prosim vás, to vás nemůže bolet, vždyť jsem se vás ještě ani nedotkla."
- Tohle vas nemuze bolet
- Vy jste ale kus, to se vám bude blbě rodit. Neválejte se nám tady po zemi. Teď vám něco píchneme, aby se porod rozjel. Tlačte, jak vám říkám já - né jinak nebo nikdy neporodíte. Se nám ten porod pěkně zaseknul. Vy nemáte už sílu tláčit ?! Jak to....nemáme na to celej den. Za váma jsou další matky.
- Že to Zvládly ty přede mnou, tak to musím zvládnout taky (oxytocin, bolestivé vnitřní vyšetřování apod.)
- Takhle to máte nejlepší. Nervete. Vždyť už jste rodila.
- hysterická, nespolupracující
- "Kdyz nebudete tlacit, kdy vam rikam, tak neporodite." "No sama to nezvladnete, na bricho vam tlacit musim."
- "moje motorka řve méně než vy"
- "Odborníci jsme tady my, vy tomu nerozumíte."

- Uculkla jsem při napichování epiduralu "No, tak jak chcete, ale vy to bez toho epiduralu teda nezvládnete!"
- "kdo křičí, netlaci"
- Lekarka: nemusíte křičet; taky se snažte, když se tady snažím (musela si ke mně sednout); držte zadek nad podložkou, tady je to sterilní
- Byla jsem těsně nezletilá, nikdo mi nevykal, tykali s pohrdáním, oslovovali mne přijímením. Několikrát jsem slyšela, že jsem zřejmě nějaká pobehlice, když rodím v tomhle věku. "To jsi taky takhle rvala, když ho do tebe strkal?" "jestli se poblejes, dostanes hadr a vytres si to" "ty vůbec neumíš tlacit, vůbec bys žádný děti mít neměla"...
- "to vás přece nemůže bolet"
- "jste nějaká vysmata na to že jdete rodit" "Když byste měla tak silné kontrakce jak tu vyvadíte tak jste dávno porodila."
- "Tohle vám ale nepomůže, mamko" - mi řekla PA když jsem křičela u kontrakce
- Na hekarne přišlo dle mého názoru naprosto nevhodné komentování ze špatné zvládnutí bolesti, do té doby jsem byla přesvědčena, že to zvládnám dobře, tato informace mě natolik rozhodla, že jsem přestala věřit tomu, že to zvládnu...
- „, to nemá cenu se s ní bavit nemám na to nervy,, . To řekla jedna asistentka, když se vyptávala na zbytečné otázky během kontrakce a divila se, že jí nejsem schopná v bolestech odpovědět
- Na šířící hráze jsem si nahlas nestěžovala, přesto doktor pronesl, jak mě to může po tom co se teď stalo vůbec bolet
- Tohle vás nemůže bolet
- "jste chtěla chtěla rodit přeci až za týden, když jste absolvovala ten hypnokurz, ne?!"
- "Ja to strihnu." "Kdybych vás nastrihla, dávno byste měla po porodu."
- "Tak ji nastříhneme, když jí to tak dlouho trvá". (Bez otázky na mě jestli souhlasím apod)
- špatné tlačení, špatné dýchání
- tady vám dame něco, abyste nebyla unavená
- To jste netušila, že porod bolí? Tak jste si neměla porizovat dítě. Musíte tak rvát?
- Měla jsem KP, vzhledem k poslednímu váhovému odhadu jsem se už docela bála rodit přirozeně, ptala jsem se doktorky, jestli si myslí, že to zvládnu. Odpověď: "Zvládnete, ale budete se muset hodně snažit." V podstatě neřekla nic strašného, ale vzhledem k tomu, že to byl můj první porod, nic mi ta informace neřekla, naopak jsem se bála, že se nezvládnou snažit dostatečně. Musím ale uznat, že mě to motivovalo, dala jsem do toho všechno a malá byla za chvíli venku.
- Pokud bych byla její dcera tak mě nafačkuje...
- Při vstupném vyšetření komentář, že krcok je tuhy a doporučuju podat spazmolytika. Myslím, že sa toho mohli usetřit. Nakoniec ich aj podali, ale pri druhom porode to bolo rovnako, dr odporucila a mala som lepsiu PA, dala mi viac casu a podpory a vsetko slo hladko, samo. Je mi luto, že prvej som tak verila, bola unavená - po 2 porodoch, ale to neospravedlňuje jej návrhy na zásahy, o ktorých vopred vedela, že ich nechcem (návrh na spazmolytika, neskôr oxytocin, potom chcela skakat na brucho. Mala som stastie, že dr nemali čas a nechceli to robiť, lebo brániť by som sa v tej chvíli nechcela. Mala sa narodiť v pohode, v polohe na boku. Oxytocin sme dlhsie zvažovali, nakoniec mi ho dali aj spolu s niečim proti bolesti (bála som sa, že prídu neprímerane bolesti, aj keď mi sľubovali len nízku dávku, už som nemala istotu a nevedela, ako to bude prebiehať). Pri druhom porode to bolo super, bol aj rýchlejší, bola som bez manžela, len s PA. Pri prvom negatívne posobil aj manžel svojim strachom.
- Oslovení maminko a jiná familierní označení. "Státná chce být každá, potom všichni prosí o epidural" apod.
- Výhrůžky pokud neporodím do určitého času tak půjdu na sekci
- Komentáře k mému věku bylo mi 18 dále taky komentáře k mému vyčerpání zákazy volného pohybu a přes můj vysloveně nesouhlas podání léku a tlaceni na bricho dále mi lékař neumrtvil oblast kterou sil ikdyz sem jej prosila se slovy teď ste porodila to vydzite
- Když jsem chtěla usetřit kvůli náhlemu zvětšení bolesti: "Prosím vás, dokud se smějete, tak rozhodně nerodíte, to bude ještě mnohem horší!" Ve chvíli kdy jsem na dne svých sil brečela, že už nemuzu, jelikož jsem netušila co se bude dít a v jaké fázi jsem, porodní asistentka: "jestli mi tady budete hysterčit, tak já vás pošlu domů!" No a nakonec táta porodní asistentka při posledních kontrakcích kdy jsem neměla už sílu tlacit prohlásila: "Vona netlaci..." a zatlačila mi na bricho.
- ŽÁDNÉ

- bagatelizace mého vnímání porodu, ignorance
- "Díte vam umre".." Vam je jedno, v jakem stavu se narodí?".."nemam ozvy, musite si lehnout, jinak se udusi"
- "s Vámi se špatně komunikuje"
- "musíte mít ty pásy, přece nechcete své dítě zabít!", "očividně ten porod vůbec nezvladate", "tohle ještě nic není", "co chcete? Zvracite? To je tím, že neumíte dýchat!"
- "když teď tlačíte, tak to je, jako byste mlátila miminko po hlavě lopatou" (ve chvíli, kdy tělo tlačilo samo a nešlo to ovládat). "Tam si nemůžete sahat!" (Chtěla jsem nahmatat hlavičku, když se drala ven). A pak takové to, jak dnes chce každá rodit přirozeně, ale první dítě mají až ve 30 letech a jejich tělo není zvyklé na fyzickou námahu atd. (Měla jsem porodní plán s přáním co nejvíce přirozeného porodu)
- "kdyz ted poradme nezatlačíte tak to dite zabijete"
- Odmítla jsem klystír. „Jste nejaka drza, mam deti ve vaem veku!“ „, co tady delate, kdyz po nas nic nechcete?"
- Musite porodit TED, slabnou vam kontrakce j miminko musi ven, TLACTE!
- "Dávám vám dvacet minut, pak udělám něco, co se vám asi nebude líbit", "Vaše žena přežila a dokonce ani nepřišla o dělohu, tak co řešíte?", "Ještě slovo a vyhodím vás ze sálu!"(k mé PA)
- Vynadání od sestry, když mi při postavení vytekl zbytek plodové vody i přes vložku. Při sledování ozev jsem musela ležet bez pohnutí. Pás sjíždě a sestra vždy našťavaně přiběhla ať se jako nehýbu, že mi to přes to velké břicho padá.
- S těmahle bradavkama nikdy nebudete kojit
- "Do prdele, nechte toho nebo vás rodit nebudu. Vytáhneme to dítě vexem nebo vám privazu nohy. No tak, kurva už, udělám Vám nastrih." Při příjmu porodní asistentka na otázku, zda za mnou pustí mého partnera "jste tady 10 minut a ještě ani nevíme jestli ve vás to mimino vůbec žije. Musíte si počkat".
- Maminka! Jejich maminka nejsem
- "S takovou neporodíme.."
- "A ted Podekujte sestricce, že vám porodila dite" (udelala KE)
- "Maminko vy neumíte tlačit " a už mi sklakala sestra po břichu
- "paní, neumí tlačit." "Paní tlačí úplně špatně."
- Proc tak kricite, vzdyt to tak nemuze bolet! Ta hlavicka je velika, to se vam bude spatne rodit. Spatne dychate. Budete urcite hodne potrhana.
- nemůžu vás zvednout (na lůžku z pololehu), seděla byste miminku na hlavičce; poté, co jsem se kvůli dušení vleže na ctg zvedla a sjely mi sondy, velmi dlouho nikdo nepřicházel, když PA přišla, komentovala především to, že pan doktor se bude zlobit, že je záznam takhle ošklivý, stav plodu ji nezajímá
- "Tohle jsou jenom dva prsty, musí tudy prolézt celé mimino!" "(Při mém zvolání - Proboha ať to skončí...) Boha do toho netahej, teď musíš tlačit!" "Tady jde o život, rozumíte tomu? Chcete to dítě zabít? (reakce na moje dýchání) "Na tohle nemám čas ani nervy! (následně provedena KE)"
- Personál se o mně v mé přítomnosti bavil ve 3. osobě. Např. Tak ji dej ten epidural, nebo si nelehne.
- Při bolestivém vaginálním vyšetření mi bylo řečeno „, na co si stěžujete, porod bude horší“ , při žádosti o změnu polohy „, ne musíte ležet na zádech nebo ublížit miminku“ když jsem žádala o mokrý hadr na osvěžení odpověď byla „, no co s vama mám dělat,ale nejste tady sama“ když jsem rvala bolesti u kontrakci „, maminko neřvete, strasite ostatní“ ,
- Překotný porod, už jsem potřebovala tlačit hned na příjmu. Říkám to sestře. Odpoví:"Nojo, prvorodicka, to nám tady řve každá druhá"!
- Jste neschopna porodit
- "Tlačte, paní inženýrko, miminku se daří špatně."
- Nepamatuji se
- PA, která nebyla moje, ale měla na starost jiný porodní box přišla ve fázi tlačení a slovně vyjádřila, že mi zatlačí na břicho. Lékař jí to zakázal, že v žádném případě. V tu chvíli jsem to od ní považovala za maximálně nevhodné. Pak už jsem ji neviděla vůbec.

- Výhrůžky, že když to neudělám, jak říkají, bude mě to více bolet. Že zavolají sociálku (také to skutečně udělali). Když jsem žádala, aby moji matku vyvedli, že jsem nedovolila její vstup a nepřeji si ji u porodu, řekli, že to není jejich věc a ať se s tím prostě nějak srovnám. Při prořezávání hlavičky mi lékařka strčila do pochvy obě ruce a velmi bolestivě ji roztahovala. Při mém křičení, že to bolí a že cítím, jak mě trhá, mi paní doktorka řekla, že o tom nic nevím a že to prostě tak dělat bude, protože musí. Přestože jsem apelovala, že to není fyziologické a nechci, aby mi to dělala, dělala jako že neslyší a pokračovala dále. Výsledkem byla trhlina hráze až ke konečníku a močové trubice.
- Siti Vas prece nemuze tak bolet
- "doteď jste rozhodovala vy, teď rozhoduju já!", lékařce obecně vadilo, že se cítíme dobře, smějeme, porod prý trval dlouho (přijeli jsme kolem 8. ráno, dcera jako třetí dítě se narodila po poledni), vše posměšně komentovala, mluvila o mně ve třetí osobě s mým doprovodem, ačkoli ten na tuto hru opakovaně odmítal přistupovat
- Vadilo mi oslovení "maminko"
- A teď křicíte, protože máte kontrakci nebo proč? A, tak paní nechce nástřih, tak to se teď budeme všichni muset hodně snažit.
- To vás nemůže bolet, rád bych stihl star wars, nekřičte nám tady
- "blbě tlačíte" "jak může tlačit, když nemá kontrakce"
- Zavolala jsem PA, když mi praskla voda. Reakce: "a proč kvůli tomu tak řvete?"
- Bez nás nedokážete porodit. Co budete dělat až budete opravdu rodit když teď na začátku prostě manžela o masáž krizi (ano na začátku kdy jsem poslouchala že prvorodička budu rodit min 12h a manžel at jede domu... Než Pa pochopila že už rodím a malá byla za 20min na světě. Takže absolutní neempatie a pohrdání, jak by mladá prvorodička mohla něco o porodu vědět a to dobře že jsem se sekla, že manžel nikam nepojede)
- "Chcete ohrozit své dítě?" "Jestli rychle neporodíte, tak vám miminko zemře."
- Pri kontrakci jsem se predklonila a oprela o postel, protoze mi to pomahalo zvladnout bolest. Sestra co u toho bala mi rekla,, tohle ale nemuzete delat, to by jste neporodila,, uplne mi to vzalo viru v sebe, ze to delam spravne tak jak telo potrebuje
- Bonding se nedela na nahe telo
- Oslovování "mamčo", "maminko"
- že přeháním, nemůže to přeci bolet (při šití bez umrtvení poté, co mě nastříhl a ještě natrhnul kleštěmi)
- Reakce na bolest "co budete dělat až budete rodit? "
- Co řvete, vždyť ještě ani nerodíte! Porodní asistentka při bolestivém vyšetření
- Vůbec si asi nejsem schopna vzpomenout...
- Když jsem na příjmu ztrácela jako alík: "Co jste proboha jedla?"; když mi byly nepříjemné monitory při příjmu a chtěla jsem změnit polohu: "to nemůžeze. Takhle je to pohodlné všem"
- "Došel nám znečitlivující sprej paní doktorko"říkala porodní asistentka."No, tak to maminka bude muset zvládnout bez něho"odvětila doktorka.Dále pak v průběhu šití nástřihu hráze doktorka:"Sakra zlomila se mi jehla"
- To je tak, když dva lidé dělají jednu věc (při kontrole ošetření poporodních zranění, jestli ve mne nezůstal tampon či něco jiného).
- „Paní ale vůbec netlačí, musíte tlačit. " „musí už ven, dlouho tam už zůstat nemůže" tu 2. Vetu jsem slyšela tak 5x minimalne
- "Paní si hraje na pejska." (vylezla jsem ze záchodu po 4, protože jsem cítila hlavičku mezi nohama, špatně se mi chodilo.
- "Ale vždyť to nic není."
- Napomínali mě, abych tlačila potichu. Někdo můj křik komentoval, že co si bude myslet chudák manžel (který čekal během druhé doby porodní za dveřmi)
- to vas nemuze tak bolet. - citace od sestry, jako reakce na muj vyrok ze kontrakce (po vyvolani oxytocinem vaginalne) jsou tak silne ze si netroufam projit z pokoje na ambulanci po vlastnich, protoze nemuzu ani chodit (kontrakce co 3 minuty)
- "jako prvorodička si nemáte co poroučet", "bonding neděláme, protože na to nemáme deky", "s takovými bradavkami nikdy nemůžete kojit", "proč nechcete nástřih, ten nebolí", "co tak vyvádíte kvůli šití, když během porodu jste byla taková šikovná, děsíte ostatní maminky", "na zádech se nejlíp tlačí" (na mou žádost o přesun do vertikální polohy), "bez epidurálu neporodíte", "musíme udělat nástřih, jinak se miminko udusí" (považuji za manipulaci, porod byl velice rychlý, agpar 9-10-10)

- ta rodička s porodním plánem, ta z trojky, to snad nemyslíte vážně, takhle se to tady nedělá
- "Nemluvte nám do práce, když tomu nerozumíte, tu injekci vám píchnu" (že šlo o plegomazin, který mi byl podán v noci po příjmu, kdy jsem přijela bez kontrakcí s trochou odteklé vody, jsem zjistila zpětně).
- Návštěvy jsou vhodné až od 15ti let.
- nesahejte na me a drzte si manzela, nekricte tady, pan doktor vam zachranuje dite
- Po porodu mi odmitli dceru dat na prsa se slovy "stejne vam ted k nicemu nebude" a odnesli ji do inkubatoru. To bylo nejhorsí. Jinak klasické pruzeni s intervaly kojeni, pred porodem mi tvrdili ze nerodim a mela jsem pocit, ze jsem hysterka.
- "Jeeezis to je tvrdý čípek, no to je hrůza. To bude ještě strašně dlouho trvat." A za hodinu. Pojdte mi na další vyšetření
- Po 36h dlouhem porodu a memu odmitnuti jit do sprchy ci na ctiry (mela jsem tak silne kontrakce, ze jsem zvracela), na PA stekla neco ve smyslu, ze nechci kontrakce, ale porodit, to jo..
- "Nepřehánějte, však žádné kontrakce nemáte".. Při příjmu tykání než dorazil manžel. .. Po porodu při zašívání - "to přece nemůže bolet"
- "Když voda sama nepraskla, asi je zakalena a miminku se nemusí dobře darit."
- Nevim
- Já si vas taky pamatuju..
- žádné
- To vas nemuze bolet, nemate kontrakci. Nehybejte se, nemuzeme natocit monitor.
- "Proc jste radsí nezustali doma?" Deloha je unavena, to nezvladnete porodit... Po tak dlouhe dobe to jeste jako zvaladate tu bolest?
- "Ježišmarja, dyť vám vykrváčí do placenty, jste normální?"
- Maminko, to nemuze tak bolet
- "Když jste si to dítě dělala, tak jste musela vědět, že to bude bolet, teď nedělejte ublíženou." To řekl při zavádění druhé tablety pro vyvolávání (pokud to skutečně vůbec tento zásah byl), což bylo velmi velmi bolestivé. Spíš ho podezírám z jiného zákroku, mnou nepovoleným.
- Nevzpomenu si
- osloveni "maminko, mamko" namisto meho realneho jmena, manipulativni premlouvani (napr. predcasne prestrihnuti pupecniku se slovy "pri nechani dotepani se zvysuje riziko novorozenecke zloutenky a to Vy prece nechcete, ze")
- Po pôrode som sa od spolubývajúcej na izbe dozvedela, že pred ňou rozoberali môj pôrodný plán a smiali sa z toho, že chcem behom 2. fázy meniť polohy a nájsť si tú, ktorá mi vyhovuje
- Ať nejsem citlivka, ať tolik neřvu
- "To vás nemůže bolet, ještě nerodíte" (měla jsem kontrakce, které se na KTG nezobrazovaly)
- "Jestli jí teď nevytlačíte, tak umře!" V nucené poloze na zádech, po podání oxytocinu, řízeném tlačení i mimo kontrakce. Alterace ozev.
- "o nastrihu rozhoduji já, ne vy"
- Bez protrhnutí vaku blan nikdy neporodíte
- Porodní asistentka k lékaře: "Já si to epi zašiju"
- "Nebručte nám tady."
- Nemám čas jenom na Vás! Co zas? Tak tahle neporodí.
- "Nástřih je třeba, nebudu" ji " šít až k prd*li"
- Znevažování bolestivého vyšetření tím, že co budu dělat, až budu rodit
- Ze se málo snažím, že mám 90%porodu za sebou (podotýkám malý nebyl ani v porodních cestách)
- "Nejste tady sama, nebudu čekat hodinu" (Pa přišla poslechnout mimi já měla velkou kontrakci, potřebovala jsem ji prodýchat); "no přece to tolik nebolí"; "chovejte se jako dospělá"; "přestaňte křičet, strašíte mi tu ostatní"; na mého muže: "no tak pojdte a pěkně si to s ní užijte"; "když budete tlačit, ublížíte miminu";
- Doktora postrikala plod.voda.otocil se na sestru a řekl"tak to ti teda pěkně děkuju,teď se musím převléknout"

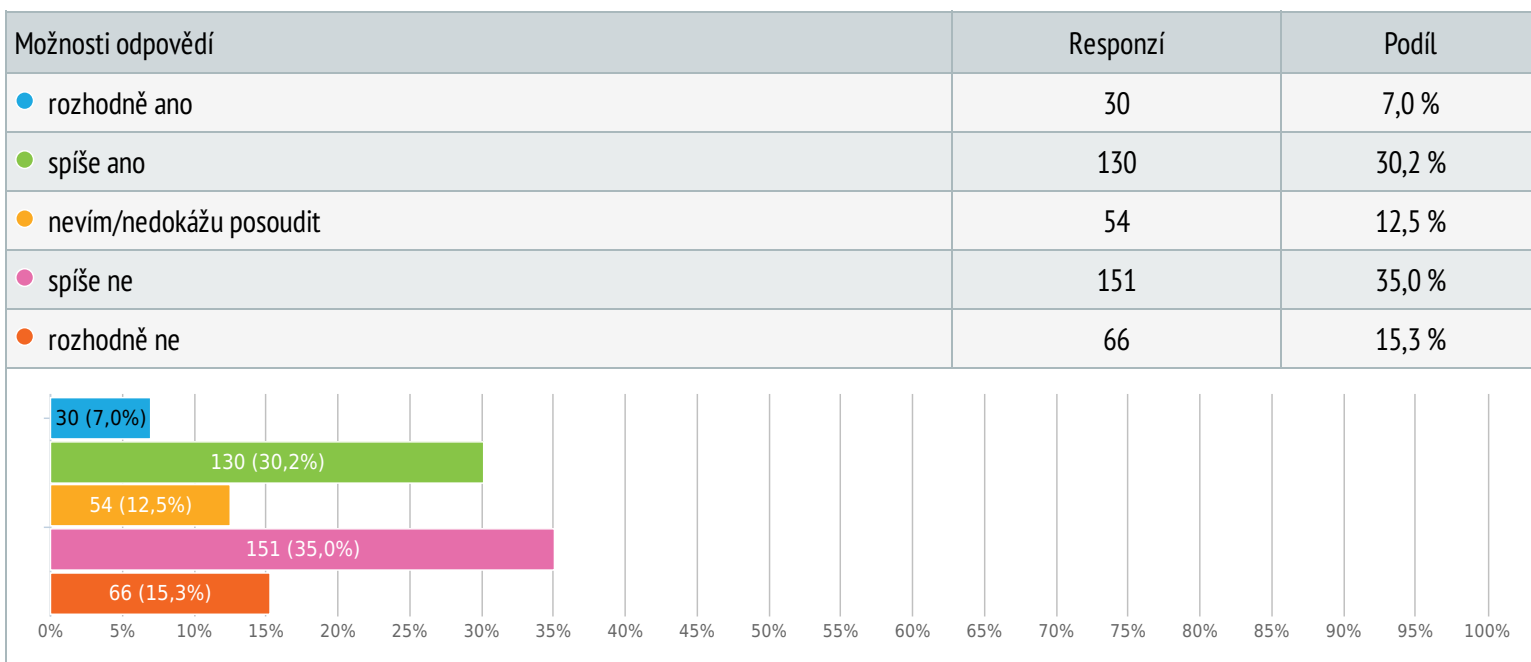
- Vás ten úsměv přeje, porodíte až tak za dva dny protože jste prvoroďička. Nekřičte vyplasiíte miminko
- Co to děláte, to si snad děláte srandu, to jsme ještě neviděli, co chcete vy nás nezajímá, tu snidani nedostanete, s tím dítětem být nemůžete, v posteli ho mít u sebe nesmíte, domů nepůjdete atd.
- Prestante byt hysterka. Nervete
- Jak dlouho uz stojíte? No to bude smena., Vy je te jeste tady? No nenechala ste se strihnout a praskla ste nam tady az k ritnimu otvoru - po zasiti rekla: no vidite mate to uplne malinke jen dva stehy
- Hmm, pěkná placenta. Dal bych placentu na víně ... Ošetřující lékař
- Napr. Když odtekla plodova voda sel manzel pro sestru. Když prislá, protacela oci s tím, ze je to jen voda. Jakoby jsme ji obtezovali tím, ze to chceme utrit.
- "vy uz ted skemrate o neco na bolest? Co budete delat pozdeji" " pani nam nedycha, dycha spatne" atp.
- Jde o vaše miminko, to musíte vydržet, to nemůže bolet, paní doktorka tam má jen jeden prst za chvíli bude muset projít hlavička
- Dýchat jako pes, tlačit jako kdybych chtěla vykonat velkou potřebu
- Že musí uvázat nohy, že jinak budu muset na revizi v narkoze, ať držím, apod.
- "Ja tohle nemam zapotrebi" - rekla nemocnici PA a odesla, zanechala mne samotnou, bez pomoci na 'hekarne'.
- "tohle nejsou kontrakce tatínku, maminku to bolí asi jen jako při menstruaci"
- Jiná porodní asistentka z nemocnice, prislá na pokoj sdělit, abych neupela tak hlasitě nebo něco takového, ze se mám proste víc ovládat a ztišit
- Rajsky plyn vam neprodame, je to zbytecnost, epidural je lepsi, jednu kanilu navíc prezijete
- "vubec netlacite", " vubec se nesnazite", "chcete, aby vam dite umrelo", " nehazejte tim zadkem, nemuzu to poradne sesit" - siti bolelo vic nez cely porod.
- Ze bez podani leku (az na doptani mi bylo sdeleno, ze oxytocin), budu rodit dele a to bych preci byla sama proti sobe.
- (pri neoznamenem a extremne bolestivem vysetreni v kontrakci "vydrzte", i kdyz jsem se branila - mluvit jsem nezvladala), pri siti vtipky s personalem a posmesne poznamky smerem k memu muzi (ktery temer omdlel pote, co jsem pri zminenem vysetreni najednou zacala rvat tak,jako nikdy v zivote). nic me nikdy nebolelo tolik jako ono vysetreni. cely porod oproti nemubyl pohodicka.
- "Kdybyste se nechala více monitorovat,tak se to nestalo" - (řečeno po více jak 2 hodinách na monitoru, po porodu, kdy dítě museli křísit a já nevěděla, co s ním je...)
- Snad nebudeme rodit na záchodě. Zvedejte se a jdeme na křeslo
- "Za to zvracení si můžete sama, porod není procházka růžovým sadem" - po předávkování tabletami na vyvolání porodu a následném kolapsu.
- nevzpominam si, ale rozhodne to nebylo jen pozitivni povzbuzovani
- "Se nedivte, že to bolí, když nedejcháte! Dejchejte, no dejchejte!" "No kde jste? Paní doktorka vás potřebuje prohlédnout!" (byla jsem ve sprše) "Žiš to bude zas večer" (zaznělo velmi nahlas ze sesterny) "Maminko"
- Po porodu, když mi sestra oznámila, že mi malého vezmou na noc k sobě jsem se zeptala proč: "chcete aby vám tady přes noc umřel?". Tuto situaci hodnotím jako jeden ze spouštěčů poporodní deprese.
- -
- máte ke kojení špatný prsa
- Byla sem osočena, že mě nástřih nemůže bolet když mám kontrakci. Kontrakci sem ale neměla dr na to upozorovala i pa a dr jen nechapala.
- "Vůbec nevadí, že se první přisátí nepovede."
- Při příjmu - co chcete?
- "Tak se tedy předvede" - poté co jsem odmítla rutinní nástřih
- "nějak to nepostupuje, můžeme vám dát Diazepam a pokračovat zítra, ale vidím to na sekci"
- Když nebudu spolupracovat, tsk kvůli mě muže moje dítě umřít
- Že jinou polohou než na zádech s nohama nahoru ohrožuji život dítěte. Že si vymýšlím. Nepamatuji si přesně.

- Je třeba vyvolat porod, miminku se zřejmě nedaří dobře, může mít obmotanou pupeční šňůru, možná jen na končetinách, ale klidně i kolem krku... - Zatlačte, abych nemusel vzít kleště.
- Neřvěte, lehněte si na záda a držte
- "Teď zatlačte nebo dítě umře!" "Ale doktor jsem tady já, paní magistro!" "Roztáhněte ty nohy pořádně, když vám tam strkám nástroj."
- Nekřičte, vystrašíte ostatní maminky
- musíte, nesmíte, navádění na psí dýchání, manipulace
- Porodní asistentka řekla, že když si nechci nechat píchnout vodu, takže se se porod zbytečně povleče a že tedy neví.
- 'máte blbý prsa, vy kojit nebudete' - kojím druhé dítě do samoodstavu. 'teď ale nedělám nic, co by vás mělo bolet'. Při praskání vody na 3. pokus 'ta to tam má pořádný'. Při donesení dítěte a přiložení k prsu 'ježíš není to Adamek od vedle? ten ma stejnou cepicku. Ne, dobrý, je vaše.' 'Nesmíte tu vodu při porodu polykat!' 'Teď vám udělám něco, co bude bolet, ale budete to mít rychleji za sebou'. 'Tlacte teď!! Do břicha do břicha! Takhle je to špatně, víc! Děláte to pro ni! No tlačí blbě.'
- Na sale jo ta dalsi co sem jde tak ma porodni prani sem zvedavej. jak si ho splnj byla jsem metr od nich. Ona to jeste nevyhodila ven?
- "Ona snad spí, ona mě neposlouchá a spí!"
- "A nepocurala jste se spis, nez aby to byla praskla voda?" , "to vas prece nemuze bolet" , "jestli ted nezatlacite poradne, vezmu na ni kleste" , "tady vam dame jen neco, co vam pomuze (oxytocin) "
- Když vám nedáme Oxytocin, budete nám tady rodit třeba ještě 15 hodin. A proč jako nechcete dítě změřit? Jo to jste vy co nechce koupat... Dítěti bude u nás v sesterně líp než s vámi než vás převezou ze sálu na pokoj.
- "vy toho naděláte", popohánění, abych porodila rychleji
- Při rozhovoru anesteziolog porodník - anesteziolog navrhoval pro vybavení placenty epidurál, porodník celkovou anestezii. Došlo k hádce. Anesteziolog: "Celková?! Nebudu podporovat středověké metody porodnictví.." Gynekolog: "Přece se nebude dívat na ty hnusy, co z ní budu tahat." Komunikace vedle mě. Pak mne zapomněli na sále. Sanitář mne přivezl po dvou hodinách zpoždění na oddělení (mimino bylo celou dobu alespoň se mnou), sestra na oddělení po příjezdu: "Kde se s nima crcáte?"
- To jste nespala, že se tak třesete?
- Hysterka a plačtivá. Co prý chci když rodím že to prostě bolí
- Pokud chci zavinit úmrtí dítěte či sebe. Vyhržování PČR. Že "TO" nemůže bolet. Že daný zásah MUSÍ provést. Že to musí urychlit jelikož mají moc plánovaných porodů
- To nemuze bolet
- "ste se ale zasvinila", "ste nemožná"
- "Vy jste veselá maminka, vaše dítě si chci stihnout odrodit ještě na své směně."
- Lékař mi skákal po břiše, ani se ne představil, nasadil otraveny obličej a k pa mezi myma nohama nanejvýš otravene pronesl "ta paní ale vůbec netlačí" jako ze co je obtěžuji. Ani SD nemohl na to, promluvit ke me. PA me vyšetřovala jako kus dobytka a manuálně roztahovala čípek i pres můj nesouhlas a prosby. Nakonec jsem ji kopl az přeletěla na druhou stranu místnosti, načez me nastvane bezeslov přivázala ke "koze" i pres můj nesouhlas. "Takhle neporodíte, to dítě zabijete, jste neschopná, hysterická, nervete tady, nepoddavejte se tomu tolik" a podobne vyroky.
- Máte velké bradavky, to nebudete kojit. Část personalu pozitivní, část negativní. Na nic mneproskolili, hlavně chtěli podepsat papír.
- Nebudeme rodit ve sprše, to nemohlo být u nás - u nás se rodí jen na zádech
- „Nekřičte!"
- Co tady křičíte, vy hysterko apod.
- „ tak paní nebylo to podle vašeho porodního plánu coo? "
- umře vám dítě, nedýchá, musíme.... (byl na pupeční šňůře a nebyl promodralý)
- Před 24tt nerodíte, jenom máte potrat, to přežijete
- "tak už se to sere", "to je tak když si maminka myslí, že je chytřejší než doktoři" ...
- Vždyť tohle není kontrakce/ Takových porodů už jsem viděla, dopadly všechny stejně (nepostupující porod)/ nesedte nám tuto na tom polštáři

- „vydáváte stejné zvuky jako paní ve vedlejší místnosti, ale vi jste sotva začala a ona už bude končit“.. měla sem ukrutnou potřebu tlačít a zakazovali mi to, bránila sem se tomu, ale vždycky se mi u toho ulevilo..
- "Nekřičte, buďte ticho"..."dychate špatně, neumíte to, chcete detatko udusit?"
- netrhejte s sebou, to je jako šít (preventivní nástřih) v autobuse
- Dvnitr to bylo příjemny a když to ma jít ven, tak vyvadite. 2. (Pri kontrakci jsem si trosku ucvrkla) PA: Ja jsem vam jasne rikala, ze si mate jit na wc, super. 3. A to jste si myslela, ze porod je prochazka ruzovym sadem?
- "Chcete aby vaše dítě umřelo", "zabijite své dítě", "chcete ho tady porodit so hajzlu" "no Jo zase nespolupracující mamča" "mamčo ležte na zádech" "netlačte zabijite dítě" "tlačte nebo umře" "dáme vám epidural, ale co to by se vám mohli ulevit, stejně to nestihneme, nic vám nedáme"
- "když něco od začátku chcete, máte si za tím stát a ne měnit názor" (PA během kontrakce)
- "jdu pryč, takovou rodičku jsem tu ještě nezažila"
- "Co chcete? Vzdyt uz rodite?, U koho jste meli profylaxi?...Aha, zbytecnost!"
- Ať nekrinekricim, že tím ubližují dítěti
- Chcete to dítě zabít? "Taková mladá, to bylo chtěné?"
- Po příjezdu do porodnice a natočení monitoru- PA: „Teď mi řekněte jestli jste měla nějaké kontrakce během monitoru?“ Já: „Ano, měla“ PA:„hmm, to asi těžko, když tady na papíře nic nemám. Asi trochu citlivka, že?“ (Opravdu jsem je měla, ale i tak jsem byla poslána domů). Ještě na porodním sále ve chvíli, kdy mělo dojít k prvnímu přísátí dcery: „Tak s těmahle prsama to fakt nepůjde.“
- Lékař si postěžoval, ze mi unikla moc při tlačení, bála jsem se pak tlačít a styděla se.
- "přece nebudete rodit na zemi..."
- Spechejte, nemám tady jen vás. Špatně dychate, dítěti se nedaří - zastrašování, navíc neopodstatněné.
- Jste na porod prilis stazena...
- Chtěla jsem zajistit po porodu pobyt manžela na pokoji se mnou, (na webu nemocnice byl možný). Bylo mi dáno najevo, že jsem divná, že o tuto službu žádají jen postižení lidé. Dále se nejednalo o žádné konkrétní slova. Šlo o absolutní nesympatie, nedůvěru z mé strany, nepodporu, negativní atmosféru, cítila jsem že jsem pro ně jen práce,
- "Doporučení WHO platí tak maximálně pro Afriku...", " Nekřičte, strašíte tím ostatní pacientky..." (při tlačení přikurtovaná na koze, opravdu nelidská bolest), po porodu "...a kdybyste si rovnou nechala dát epidurál, mohla jste si to l užít...", "...jestli si tu vodu nenecháte píchnout, tak se tady budete trápit třeba celý den...a přece nechcete porodit mrtvé dítě..."
- před vyvoláním: „byla by vás a dítěte škoda"
- "Kdybyste si nechala pichnout vodu, uz davno porodite!" "To je ta, co nechce epidural." "To si teda uzijete!" - po precteni meho porodniho planu.
- S žádnými
- "Nekřičte nám tady." "Za porodni poranění dcery si můžete sama, neuměla jste tlačít."
- PA: "Proč tolik vyvádíte, já jsem rodila koncem pánevním a nevyváděla jsem"
- do prdele podejte mi něco ostrého
- Neporodite
- V hlasovém projevu byste byla na medaili, možná i zlatou. Při kontrakcích, kde dělá doktor vyšetření ultrazvukem: "nehýbejte se, snad to chvíli vydržíte!" Při kontrakcích na tvrdém lůžku na zádech s monitorem na břichu: "nehýbejte se, myslete na své dítě a ne jen na sebe!" atd
- Pokud nezatlačíte hned, musím vás nastříhnout, vedle rodí další
- Vy nechcete, nesnažte se a proto to nejde

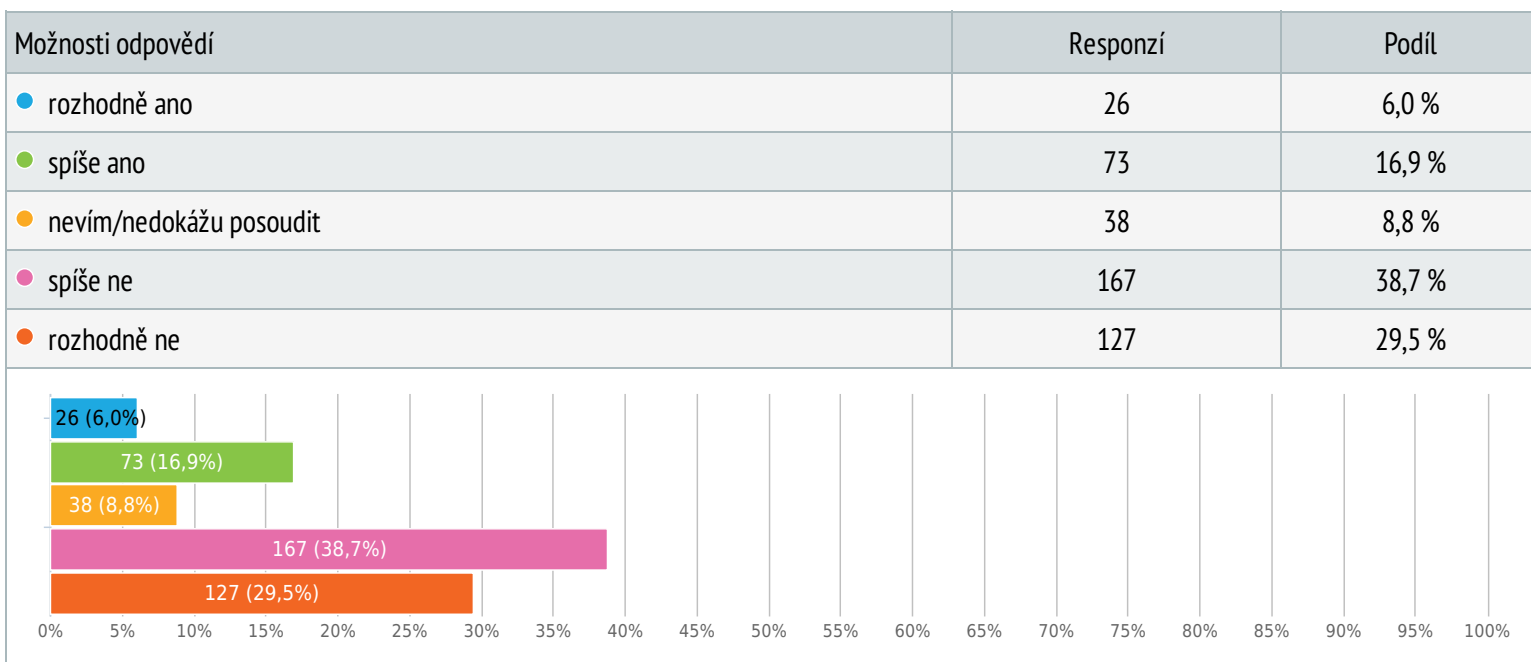
Měla jste pocit, že se můžete na personál bez obav obrátit s dotazem nebo přáním?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

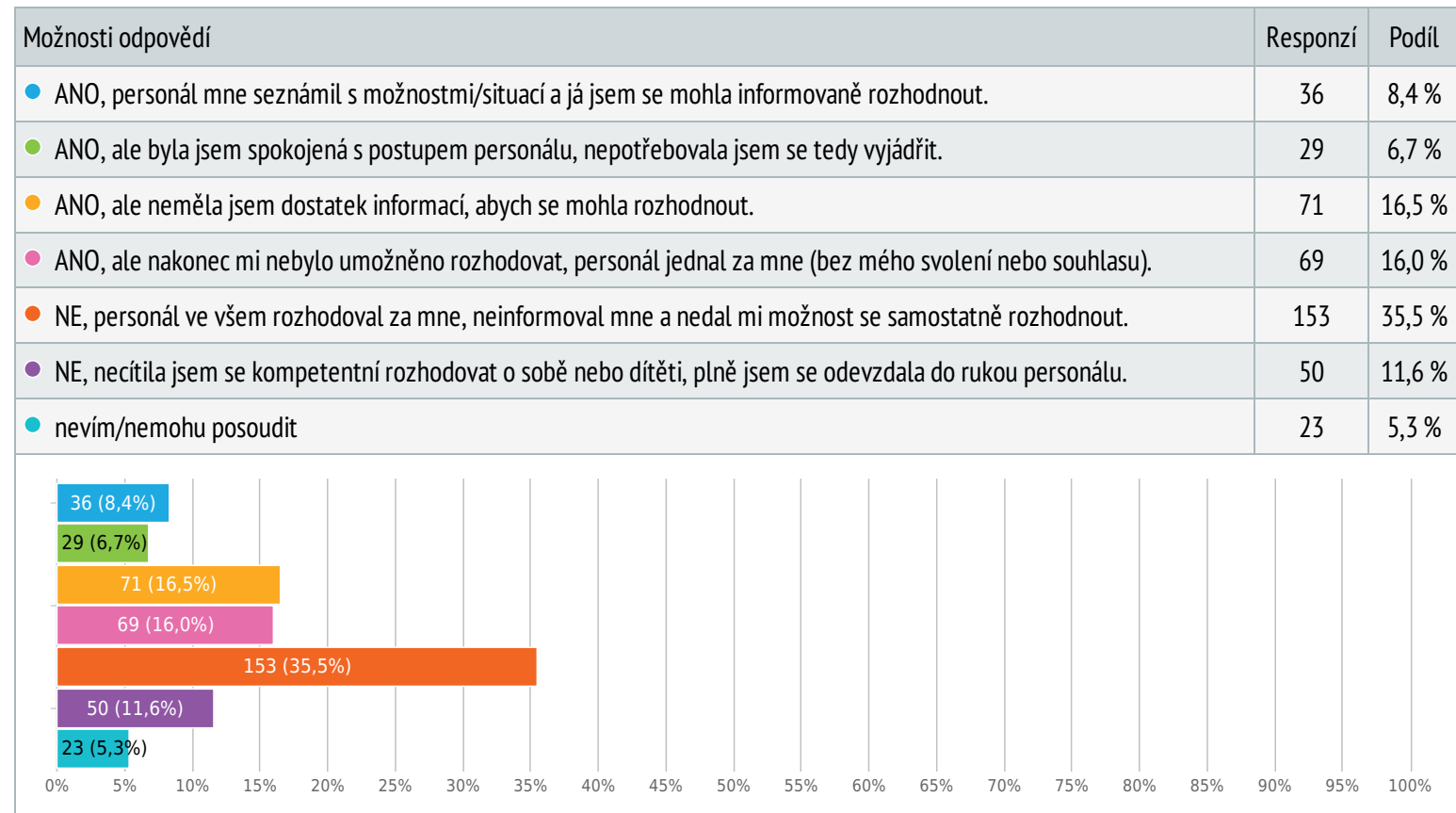
Cítla jste se po celou dobu porodu dostatečně informovaná?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Měla jste pocit, že jste důležitou součástí procesu porodu a že na Vašem případném rozhodnutí záleží?

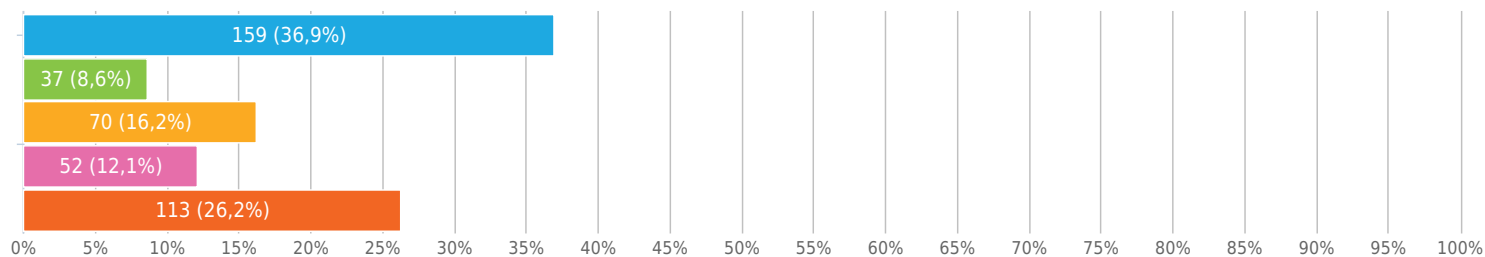
Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Byl Vám proveden nástřih? Pokud ano, jakým způsobem?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

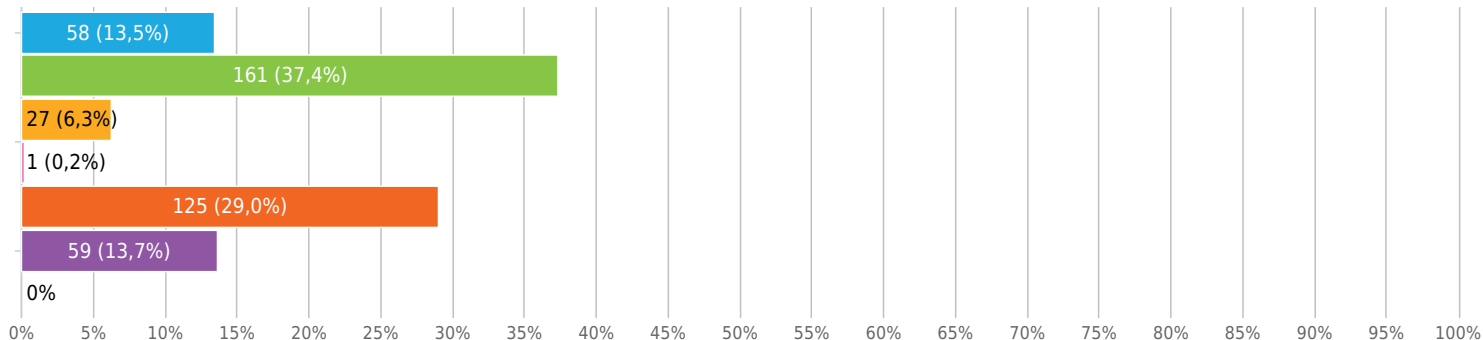
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
• NE, nebyl mi proveden nástřih.	159	36,9 %
• ANO, věděla jsem o něm, souhlasila jsem s ním.	37	8,6 %
• ANO, věděla jsem o něm, ačkoliv jsem s ním zpočátku nesouhlasila, ve vypjaté situaci jsem rezignovala.	70	16,2 %
• ANO, věděla jsem o něm, nesouhlasila jsem s ním, byl mi proveden proti mé vůli (bez mého souhlasu).	52	12,1 %
• ANO, nesouhlasila jsem s ním, byl mi proveden bez mého vědomí.	113	26,2 %

Byl Vám bezprostředně po porodu dopřán okamžitý kontakt s nahým, neošetřeným a nezabaleným dítětem? (Ať už jste sama projevila zájem nebo ne.)

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

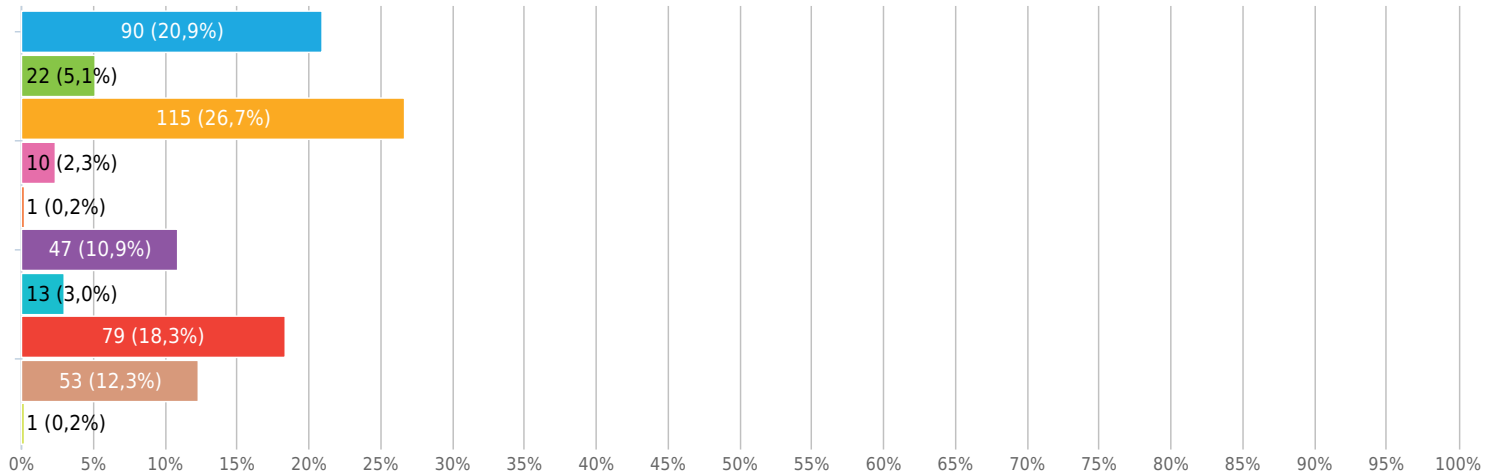
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
ANO, dítě šlo hned po narození do mé náruče, základní vyšetření/ošetření proběhlo u mne	58	13,5 %
ANO, ale kontakt byl na začátku nebo v průběhu přerušen kvůli rutinnímu ošetření dítěte	161	37,4 %
ANO, ale kontakt byl na začátku nebo v průběhu přerušen kvůli řešení komplikace na straně mé/dítěte	27	6,3 %
ANO, ale kontakt dítěti zajistila má doprovázející osoba	1	0,2 %
NE, ačkoliv jsme oba byli v pořádku	125	29,0 %
NE, nebylo to možné z důvodu řešení komplikace na straně mé/dítěte	59	13,7 %
NE, odmítla jsem tuto možnost	0	0 %

Podpořil personál kontakt mezi Vámi a dítětem v prvních dvou hodinách po porodu?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

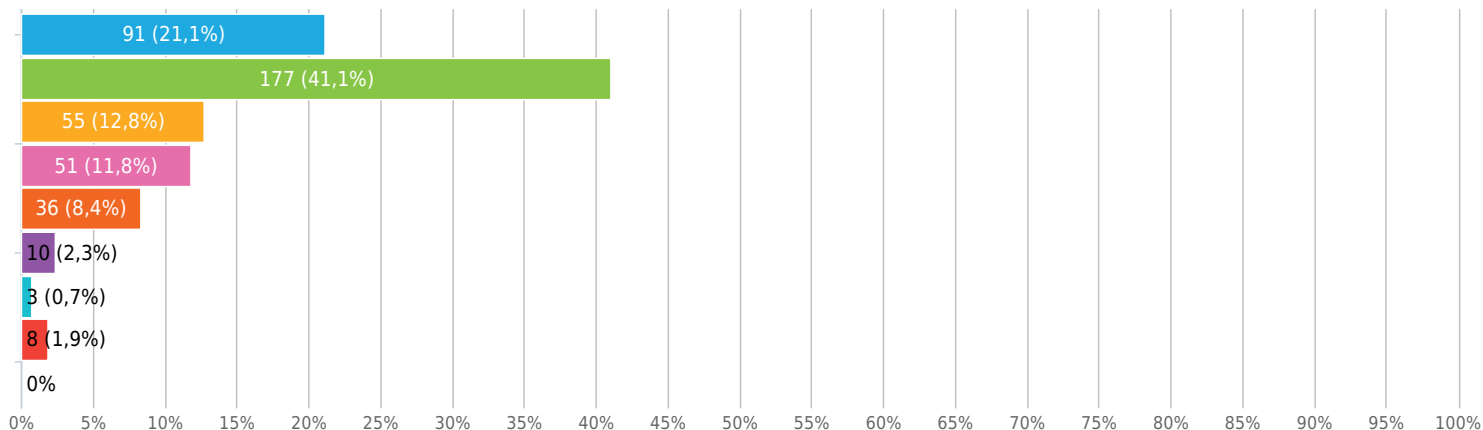
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
• ANO, aktivně jej podpořil.	90	20,9 %
• ANO, v rámci možností, přestože byly komplikace na straně mé nebo dítěte.	22	5,1 %
• ANO, měla jsem možnost mít dítě stále u sebe, ale personál se o nás více nezajímal.	115	26,7 %
• ANO, jen kontakt místo mne zajišťovala má doprovázející osoba.	10	2,3 %
• ANO, ale nechtěla jsem mít dítě u sebe.	1	0,2 %
• NE, kvůli komplikacím na straně mé/dítěte.	47	10,9 %
• NE, z důvodů jiných než komplikace.	13	3,0 %
• NE, ačkoliv jsme oba byli v pořádku.	79	18,3 %
• NE, spíše nám kontakt znemožňoval.	53	12,3 %
• nevím/nedokážu posoudit	1	0,2 %

Jak dlouho po porodu Vám bylo umožněno přiložit své dítě k prsu? (Bez ohledu na to, zda se přisálo či nikoliv.)

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

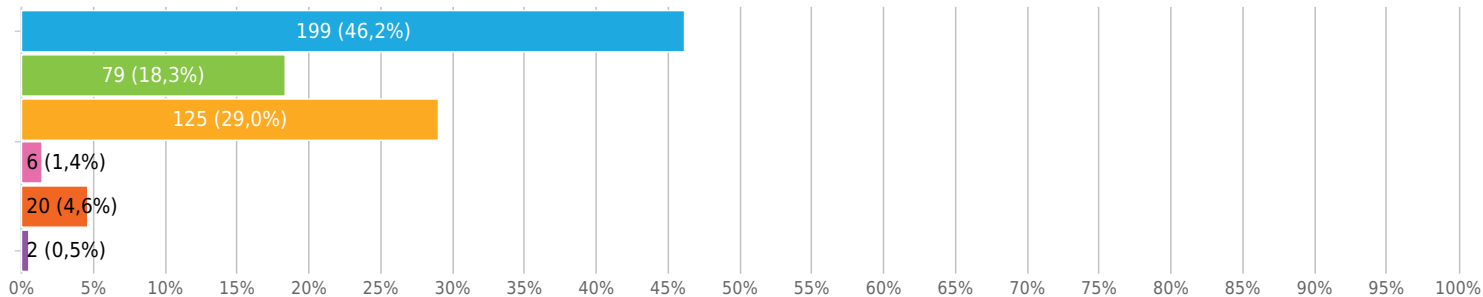
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Ihned po porodu.	91	21,1 %
● Pár minut po porodu až do jedné hodiny.	177	41,1 %
● Do dvou hodin.	55	12,8 %
● Po dvou a více hodinách.	51	11,8 %
● Až následující den.	36	8,4 %
● Až po několika dnech.	10	2,3 %
● V kojení jsem nebyla podpořena, nezkoušela jsem to tedy nikdy.	3	0,7 %
● nevím/nevzpomínám si/nedokážu posoudit	8	1,9 %
● Kojit jsem neplánovala, otázka je bezpředmětná.	0	0 %

Podpořil Vás personál v kojení?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

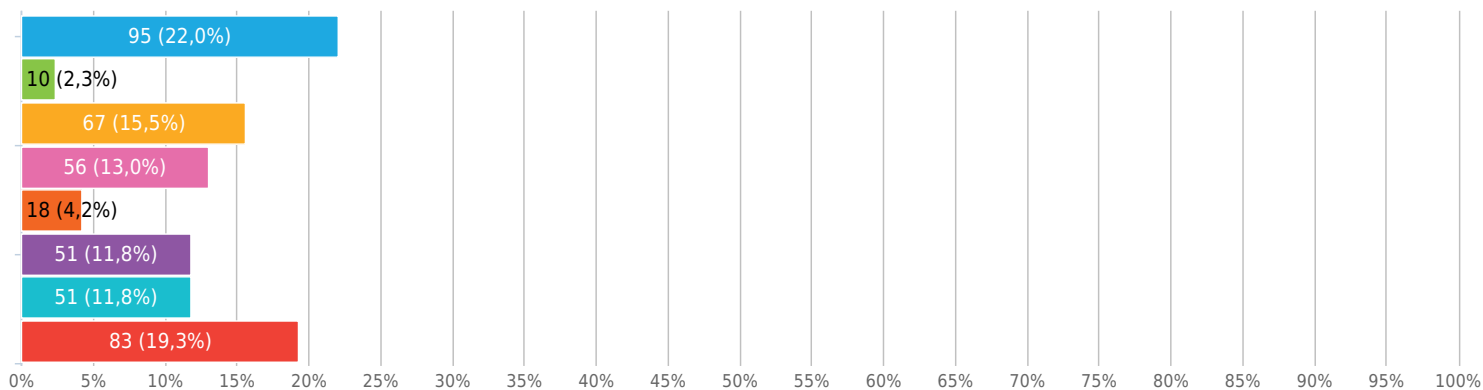
Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
• ANO, poskytl mi pomoc, radu nebo slovní podporu.	199	46,2 %
• NE, o kojení se nezajímal.	79	18,3 %
• NE, spíše mne znejistil (např. nevhodnými poznámkami o vzhledu prsů).	125	29,0 %
• NE, od kojení mne výslovně zrazoval (např. okamžitým doporučením umělé výživy).	6	1,4 %
• nevím/nedokážu posoudit	20	4,6 %
• Kojit jsem neplánovala, otázka je bezpředmětná.	2	0,5 %

Učinil personál v průběhu porodu něco, co jste písemně nebo slovně odmítla?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● NE, respektoval má přání.	95	22,0 %
● ANO, z důvodu přímého ohrožení na životě mém nebo dítěte.	10	2,3 %
● ANO, podlehla jsem neustálému naléhání personálu (opakované nabízení).	67	15,5 %
● ANO, podlehla jsem zastrašování nebo výhrůžkám ze strany personálu.	56	13,0 %
● ANO, během porodu jsem si to rozmyslela a dobrovolně a s klidem jsem souhlasila.	18	4,2 %
● ANO, bez mého souhlasu.	51	11,8 %
● ANO, bez mého souhlasu a bez mého vědomí.	51	11,8 %
● nevím/nevzpomínám si	83	19,3 %

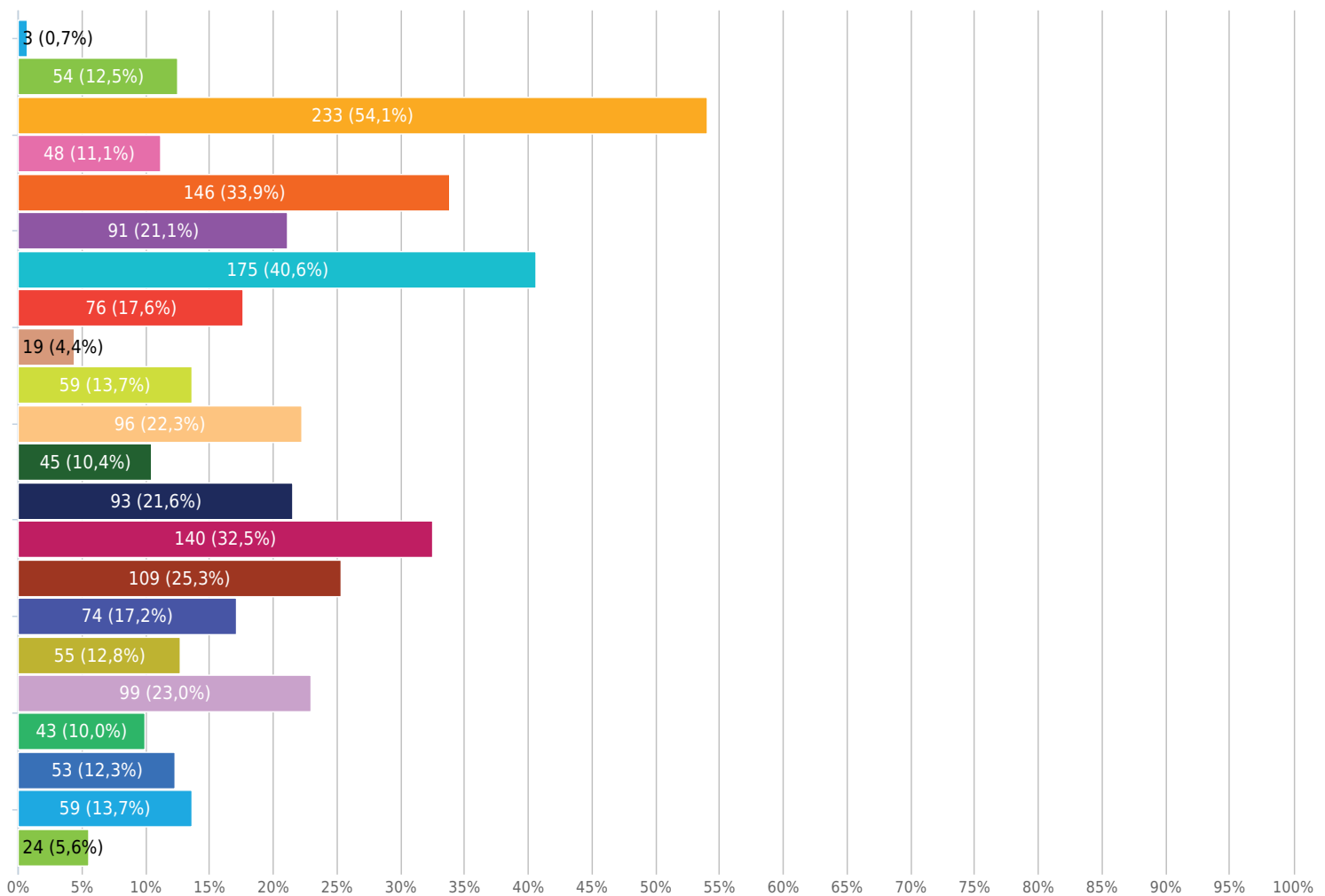

Jaké jste měla pocity bezprostředně po porodu?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● nevím/hedokážu posoudit	3	0,7 %
● sebevědomí, hrdost	54	12,5 %
● úleva	233	54,1 %
● vděk	48	11,1 %
● radost	146	33,9 %
● příliv energie	91	21,1 %
● zájem o dítě	175	40,6 %
● spojení s dítětem (souznění)	76	17,6 %
● nezájem o dítě	10	2,3 %

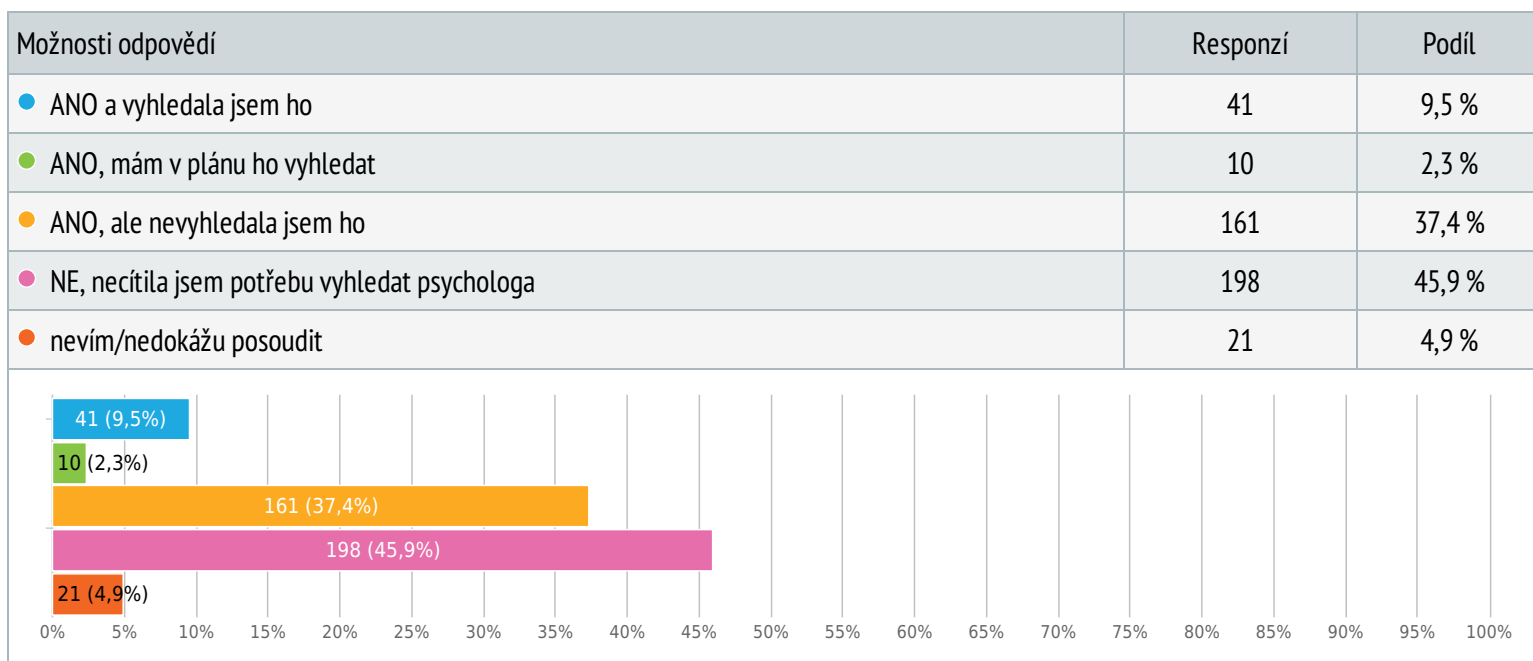
nežijem o dítě	17	0,7%
ztráta vazby s dítětem („cizí dítě“)	59	13,7%
nejistota v mateřské roli (obava, že nebudu dobrou matkou)	96	22,3%
obavy z budoucnosti	45	10,4%
strach o dítě	93	21,6%
psychické vyčerpání	140	32,5%
selhání v roli rodičí ženy	109	25,3%
smutek	74	17,2%
vztek (na kohokoliv)	55	12,8%
bezmoc	99	23,0%
vina	43	10,0%
zneužití/znásilnění	53	12,3%
neživotnost („kus masa“)	59	13,7%
Jiné...	24	5,6%

- Unava
- (2x) Totalni vycerpani
- cítila jsem se jako věc, odrodili mě jak to říkají, vlastně bez jakéhokoli zájmu o mou osobu
- Absolutní vyčerpání
- zhnusení nad personálem, co dovedli udělat z bezproblémového porodu
- Vztek na manžela, že mě tam nechal samotnou.
- fyzické vyčerpání
- zhnusení
- Trochu apatie
- Přežila jsem
- omamění/ vycerpaní
- Velika unava, byla jsem rada, ze to mam za sebou, manzel se nad dcerou rozplyval s me to bylo jedno.
- Nerespektovani mych prani. smutek, ze jsem si to nedokazala.obhajit.
- Dítě pro komplikace odvezli, nebyla jsem s ním v kontaktu
- veliká lítost, že jsem do porodnice jela, hůř nám nikde jinde být nemohlo
- pocit, ze mne kus chybi, "prazdne bricho"
- proč mi ji po 2 hodinách sebrali? I když s ní byl doprovod k porodu, chtěla bych aby byla pořád u mně
- Pocit, ze druhe dite uz nechci..
- Kristelerovou expredo ze me malou pres můj fyzicky odpor vytlačili a poté ihned prestrihli pupecnik a dite chtěli odnést, měla jsem pocit, že mi dítě
- únava
- prázdno
- Totalni vyčerpání, bezmoc, prázdnota, pocit ze bude dite jedinacek protoze tohle nechci zazit znova, ze bych to znovu neprezila..
- Až po porodu jsem se ostře vymezila proti dalším slovním útokům personálu. Doktor dostal strach a zpětně mi začal osvětlovat průběh a v čem se zmýlili

Cítíte po porodu (bezprostředně či s delším odstupem), že byste potřebovala pomoc psychologa?

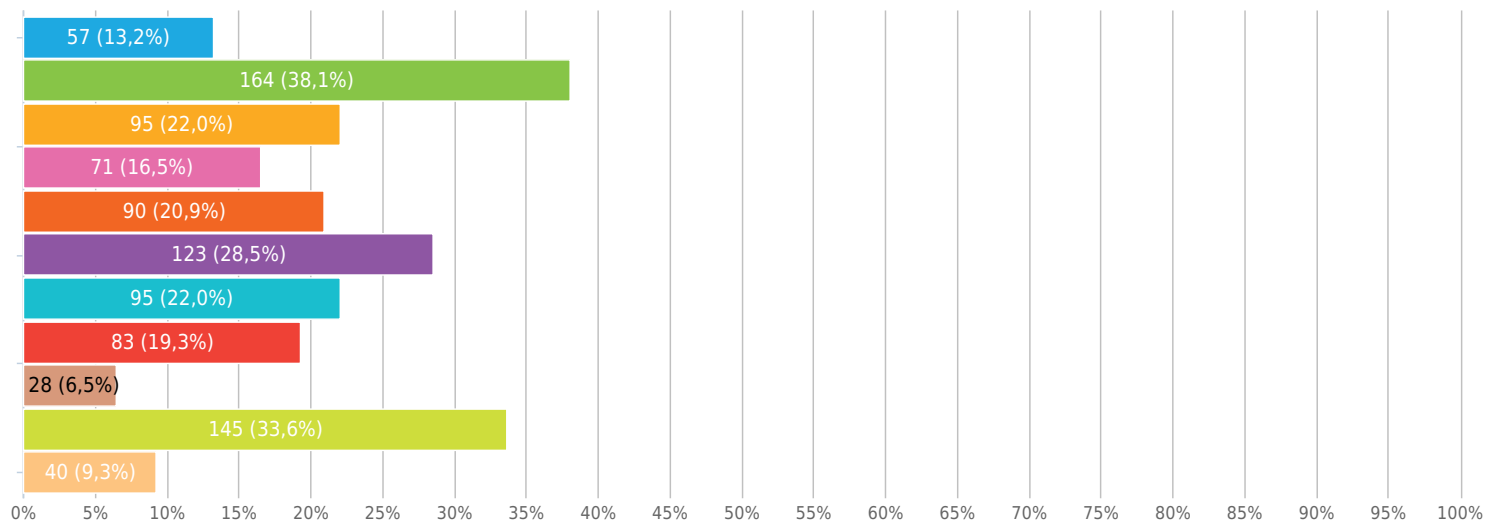
Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Jaké problémy se u Vás rozvinuly v přímé souvislosti s daným porodem?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
● Žádné. / Nevnímám žádnou výraznou změnu.	57	13,2 %
● běžné problémy (např. bolestivost dělohy a rodidel, počáteční nejistota v mateřské roli, lehké výkyvy nálad aj.)	164	38,1 %
● depresivní stav (bezdušodné pocity smutku, dlouhodobě špatná nálada, nevykonnost, uzavřenost, nechuť k jakékoliv činnosti aj.)	95	22,0 %
● negativní vnímání svého těla nebo jeho části (ačkoliv před porodem v pořádku)	71	16,5 %
● narušený/é vztah/y (s partnerem, dítětem apod.)	90	20,9 %
● narušený vztah k sobě samé (např. pocit viny, selhání aj.)	123	28,5 %
● flashbacky (náhlé a nepříjemné záblesky živých vzpomínek na porod)	95	22,0 %
● částečně narušený sexuální život	83	19,3 %
● úplná neschopnost sexuálně žít	28	6,5 %
● potíže v souvislosti s nástřihem (záněty, bolestivost, nepříjemný pohlavní styk aj.)	145	33,6 %
● Jiné...	40	9,3 %

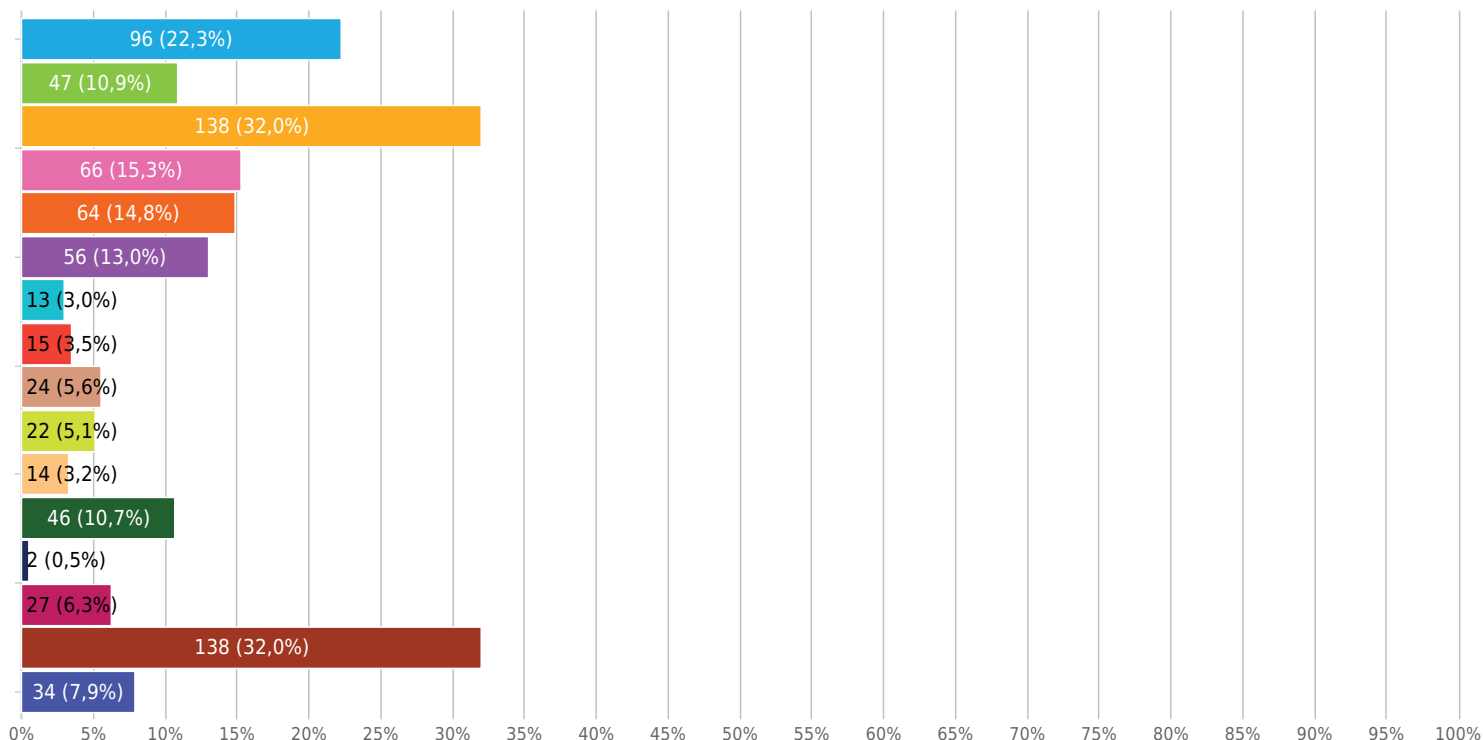

- snaha nadále aktivně usilovat o změny v porodnictvím, změna profese
- Byl to to natolik otřesný zážitek, že jsem se rozhodla 2.dítě již nemít.
- Díky pozici v sebe bolest kostřce nekolik mesicu.
- potíže v souvislosti s necitlivým ošetřením poporodních poranění. Bolestivost vnitřních orgánů, nepříjemný styk.
- Hemeroid
- Nastřih nebyl (me prani, respektovano za usklebku), ale steh pro tatinka ano, bolestive az do druheho porodu...
- už jsem nikdy nemohla rodit v porodnici, nedokázala jsem se nikdy vypořádat s tímto zážitkem.
- Měla jsem očekávání jak by měl porod probíhat, bylo to ale jinak a já si ještě 2 měsíce po vycitala, že jsem zklamala
- Po porodu nastaly vážně zdravotní potize v podobě astmatu
- Kvůli porodu na zádech a zároveň rychlému porodu bolest měsíc po porodu při chůzi - hnula se mi pánev. Po pár minutách jsem brečela bolestí.
- začala jsem se velmi zajímat o problémy dalších žen, absorbovat jejich příběhy
- Lupenka
- Po sestinedeli nutno revize kvůli tahání za pupečník a zbylé placente
- panika z injekci (sestra v treningu udelala z mej rukou ihelnicek, poprvne v zivot e jsem temer zkolabovala z pichani do zil.
- invalidní důchod vzhledem k poranění na pohybovém aparátu
- potíže s vnitřním šitím - bolestivost při pohlavním styku
- Ochrnutí liciho nervu, krvaceni z bradavek (nezajem personalu o osetreni), ani podani informaci o lecich na redeni krve (a zavratich)
- pocit znásilnění, vaginální vyšetření každou hodinu někým jiným, Hamiltony bez upozornění a souhlasu s velkou bolestivostí
- Kojení pouze 10 dní
- zlé noční můry, ve kterých se mi vyjevil porod, PA, která mě zesměšňovala, trvalo to cca rok po porodu..
- Litost, neprijeti prirodzene vune ditete díky vykoupání v chemickém mydle - cele sestinedeli jsme muselibkupovat stejne parfemovane mydlo :-)
- Zloba z toho, že viním porodnici z rychlého provedení poporodních úkonů, tedy porod placenty a následná komplikace a veliký strach o zdraví
- Potíže v souvislosti s velkým poraněním způsobeným nevhodnou porodní polohou
- zánět dělohy. Uvnitř zůstaly plodové obaly.Krvácení v šestinedělí trvalo 2 měsíce. V porodnici mi neudělali ultrazvuk.
- nenávisť a nedůvěra ve zdravotníky, znechucení, odpor
- žebra s podlitinami od vytlačování dítěte
- zhmožděná žebra, výhřez močového měchýře, aj.
- deprese při vzpomínce na porod a zoufalství, že mě to někdy v budoucnu asi čeká znovu
- Deprese min půl roku, malý měl hypertonus a uskriply krk, cele noci prorval,ve FN se na mne vykašlali dětské sestry to, v noci nepřišly, cigara stihl.
- bolesti jizvy v dalším těhotenství, lehká inkontinence
- Kvůli podání oxytocinu došlo k příliš rychlému zavinutí dělohy a vytvoření krevních sraženin.
- Časté přehrávání porodu, bezesné noci, vracení nepříjemných chvil, výčitky ze selhání, neuhajeni vlastní osoby a miminka, znaislnění
- Problém s kojením. Personál sice "podporoval", ale rady byly pro kojení poškozující, což jsem se dozvěděla později od jiné lakt. poradkyně
- Odpor k porodnicím
- Nemůžu posoudit, jestli to bylo konkrétně dáno porodem, ale byla sem po pár dnech depresivní a úzkostná.
- problémy s kojením kvůli špatné podpoře kontaktu s dítětem v prvních hodinách po porodu
- Trhlina konečníku. Noční můry. Problemy s kojením. Strach a porodni trauma..
- (ale ani jedno z toho nedávám za vinu vedení porodu)
- Úzkost a jiné psychické potíže
- Už nechci další porod, přestože byl přirozený a rychlý - od vody jen 3 hodiny. Díky chování personálu.Nikdy js se necítla poníženejší a tak bezmocná.

Jaké jste měla po porodu poranění?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Žádné, ev. pouze běžná poporodní poranění rodiel.	96	22,3 %
● prasklé cévky v oku (krvavé bělmo)	47	10,9 %
● jizvu po nástřihu, která se dobře hojila	138	32,0 %
● jizvu po nástřihu, jejíž hojení bylo komplikované	66	15,3 %
● jizvu po nástřihu, která mi dlouhodobě působí problémy	64	14,8 %
● jizvu po ruptuře (natržení), která se dobře hojila	56	13,0 %
● jizvu po ruptuře, jejíž hojení bylo komplikované	13	3,0 %
● jizvu po ruptuře, která mi dlouhodobě působí problémy	15	3,5 %
● poraněná rodidla v důsledku použití kleští nebo vakuumextraktoru	24	5,6 %
● poraněná rodidla z jiné příčiny	22	5,1 %
● poraněná děloha	14	3,2 %
● pohmožděniny v oblasti břicha	46	10,7 %
● zlomené žebro	2	0,5 %
● modřina kdekoliv na těle	27	6,3 %
● hemoroidy	138	32,0 %
● Jiné...	34	7,9 %

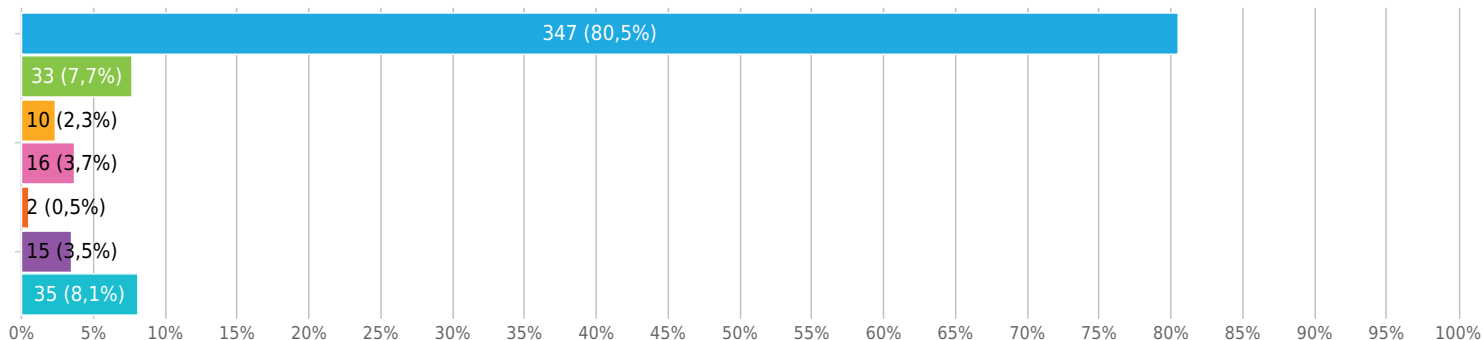

- Jizva po ruptuře byla špatně zasita. Nutná plastika.
- Vychylena kostrc
- Jizva se zhojila dobře, ovšem sesita byla velmi osklive a se stehem pro tatínka navíc, takže ac zahojena působila problémy
- roztržená celá pochva
- oděrka vchodu poševního
- hematom
- malinké natržení směrem ke stydkým pyskům
- Naražená žebra
- Obrovské množství vnitřních i vnějších stehů, šílené
- revize delohy po vyrvané placentě která nebyla celá
- Povolene svaly panevního dna
- ruptura stydké spony, bilaterální avulze levátorů
- inkontinence moči a stolice
- Jizva po nastrihu mi dlouho vadila v sexualním zivote.
- Po porodu - lékař 2dny zkoušel bez znecitlivění vytáhnout zbytky placenty. Nasledovala po 3dnech revize delohy.
- Dva stehy, spíše kosmetické.
- Praskly cípek
- podle mého gynekologa pravděpodobně našťípnutá kostrč
- Oboustranně natrhly děložní cípek
- za 14 dní po porodu znovu šití hráze
- poranění nervu v levé ruce, nestihla mi PA sundat zaškrcovadlo, když šla pro oxytocin, to když jsem viděla, tak jsem řekla, to ne, nestihla ox.dát
- Zanechání zbytků placenty a následný výškrab.
- Zánět zil
- Spontánní pneumotorax, zbytek placenty v děloze po násilné vytažení dělohy po porodu
- mluvili něco o prasklé cévě a strašně dlouho mě šili, ale vlastně nevím přesně co to bylo
- Tlak dělohy směrem dolu
- zhmožděná žebra, výhřez močáku
- zlomená kostrč
- Trochu natržený pysk, neschopnost ovládat řitní otvor - našťestí jen dočasně
- poranění střeva-unikala mi stolice asi tři měsíce; zúžená pochva znemožňující partnerský styk
- Zánět mocových cest po (zbytecném) cevkování po porodu.
- Zánět šlach na ruce, necitlivou hýždí kvůli intramuskulární injekci, která byla špatně aplikována, natržení močové trubice,
- velice bolestivé hemoroidy
- Trhlina konečníku

Jaké mělo Vaše dítě po porodu poranění?

Výběr z možností, více možných, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Žádné, ev. pouze běžná poporodní poranění (porodní nádor, červené otlaky na hlavičce, aj.).	347	80,5 %
● otlak od kleští nebo vakuumextraktoru	33	7,7 %
● ranka po poranění ostrým předmětem nebo škrábnutí	10	2,3 %
● modřina kdekoliv na těle	16	3,7 %
● paréza brachiálního plexu (ochrnutí paže)	2	0,5 %
● zlomená klíční kost	15	3,5 %
● Jiné...	35	8,1 %

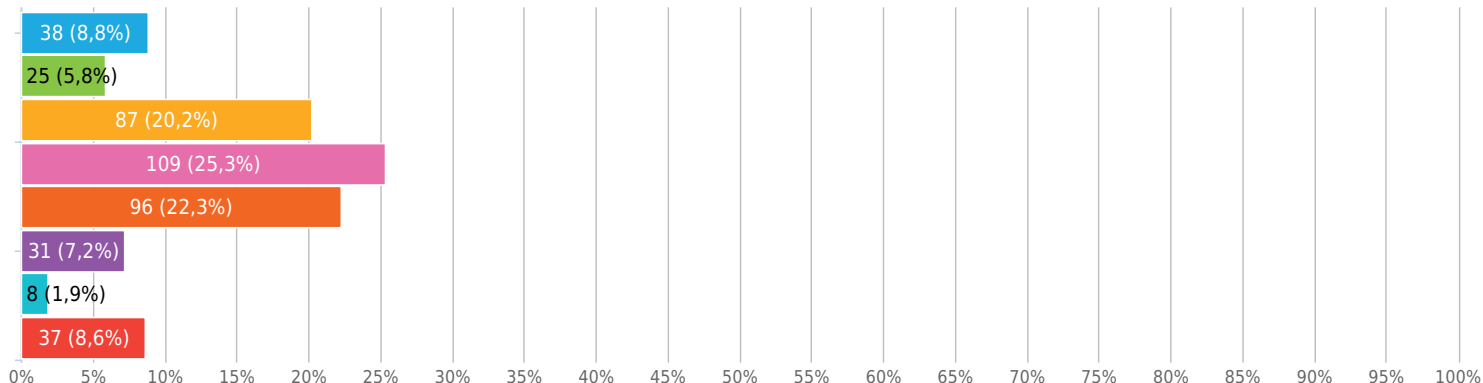

- Spatně dychani
- Poškrábaná hlavička, protože vyklouzl PA z rukou
- Podlité oči krví (bělmo bylo celé rudé- ne popraskané žilky)
- (3x) žádné
- Špatně dýchání, nozicka se jim zdála pohmožděna
- Pravostranný hemisyndrom - hemipareza.
- Boule velikosti 10cm na hlavě krvavé bělmo
- Podrážděné nervy brachiálního plexu
- Z nucení k tlačení a přidržení fundu rudé oči po několik týdnů.
- údajně muselo na testy kvůli špatné plodové vodě
- potíže s dechem, pravděpodobně následkem megadávek oxytocinu a kontrakcí, které jsem nemohla udýchat. Vše hodnotím jako bezdůvodně způsobené lékařkou.
- Kefalhematom
- Až teď zjišťuji, že délka krku mého syna může souviset s násilným vytahováním jeho těla při porodu. Zřejmě zranění neměl, ale několik měsíců plakal ne
- Kefalohematom po vechu
- hematom na hlavě
- Nizký svalový tonus
- Ztížena adaptace po porodu
- Kefalohematom
- Strach z vody trvající několik let.
- Torticollis během porodu.
- Rodila jsem KP a měla opuchlou a odřenou půlku.
- Poranění zadně. Syn byl přidusený, sám bez pomoci začal dýchat po 9 minutách
- NIC
- Pretrhaly nervy v pateri protože nechtěla ven
- kiss syndrom,
- Prasklou cévku v oku vlivem tlaku na břicho a urychlování druhé doby porodní.
- Kiss syndrom
- Modřina na pupočníku
- Uskřípnutí krku, vyřešeno soukromou fyzioterapií až 4 týdny po porodu, celou dobu prorval, od té doby spal, při porodu šel napřed záhlavím..
- Umřelo
- kompletní sepsis (zlatý stafylokok), v inkubátoru na 10 dní, celou dobu bez fyzického kontaktu, pouze vizuální, ačkoliv měla pouze ATB
- Fibromatosis coli
- Bežný porodní traumat krku, což jsme neriešili oficiálně

Jak změnil průběh Vašeho porodu v porodnici postoj k dalšímu porodu?

Výběr z možností, zodpovězeno 431x, nezodpovězeno 0x

Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
● Nezměnil, příště bych opět rodila v porodnici.	38	8,8 %
● Příště bych opět rodila v porodnici a doufala bych v lepší okolnosti, vstřícnější personál a příjemnější atmosféru.	25	5,8 %
● Příště bych opět rodila v porodnici, ale tentokrát lépe informovaná, případně s doprovodem, který by mi byl oporou a zprostředkovatelem komunikace.	87	20,2 %
● Příště bych rodila v porodním domě (předpokládáme, že tato možnost existuje).	109	25,3 %
● Příště bych rodila doma se svou porodní asistentkou (předpokládáme, že je to legální).	96	22,3 %
● Příště bych byla nucena родit jinde než v porodnici, abych uchránila sebe (a dítě) před případnou další nepříjemnou zkušeností.	31	7,2 %
● Z dalšího vaginálního porodu mám takový strach, že bych příště upřednostnila plánovaný císařský řez.	8	1,9 %
● Z dalšího porodu mám kvůli špatné zkušenosti takový strach, že se bojím znovu otěhotnět.	37	8,6 %

Prosím, pokud je to možné, popište nejhorší moment Vašeho porodu (z období před, při nebo po něm). Můžete stručně i obsáhle.

Textová odpověď, zodpovězeno 332x, nezodpovězeno 99x

- Podepisování potřebných papírů v průběhu porodu. Při již nekončících kontrakcích.
- Naočkování dítěte bez mého vědomí, i když bylo v porodním plánu výslovně psáno, že si to nepřejeme. Posléze zpochybňování našeho rozhodnutí, znevažování, ponižování (později se ukázalo, že dítě trpí už od prenatálního stádia epilepsií). Během porodu - škodlivá rutina, samota (partner byl vykázan), totální nerespekt k potřebám normálního porodu. Přesto - vzhledem k naplněnosti daného zařízení jsem to zvládla, porodnici navzdory, nikdo na mě naštěstí neměl čas a to mi umožnilo vyhnout se všemu, co by jinak mohlo být ve hře. Násilí zde nejvíc představovaly rutinní praktiky a neintimita porodních sálů. Osoby jako takové se ke mně špatně nechovaly, lékař i bezejmenné sestry, kterých teda bylo hodně, byli všichni vstřícní i milí. Měla jsem štěstí, že jsem dokázala nezpanikařit. Můj další porod už ale proběhl s obrovskou přípravou, s vlastní porodní asistentkou ve vstřícné malé porodnici mimo [redacted] do [redacted] už bych nešla nikdy.
- Vyrvana placenta, větší krevní ztráta. Obtížné dýchání, apatie...

- Dalí mi najevo že jsem neschopná. Nedá se mluvit o jednom momentu.
- Druhá doba porodní, kdy mi bylo velmi silně a bolestivě tlačeno na břicho, hlava tlačena bradou k hrudi a nucena zadržovat dech, ačkoli ho ze mě porodní asistentka vždy vytlačila. Mezitím ze mě doslova táhli syna vexem. To byla chvíle, kdy jsem myslela, že to snad ani nepřežiji.
- Po porodu. Vinou špatne vedeného porodu jsem měla komplikace s následkem velké ztráty krve, nutný zásah na sale. Skoro po týdnu neustáleho oznacování za simulanta při stiznostech na slabost (následně pocity selhání jako matky a totalní neschopnosti nemusím zminovat), byla zjištěna hodnota Hb 56. Propouštěna jsem byla po transfuzi na Hb 78, v dokumentaci uvedeno, že jsem první nabídku transfuze odmítla a proto tak pozdě. Lékařka u propouštění nebyla k nalezení. Následně sestineděli s pocity neschopnosti ubránit sebe a své dítě, pochybách o svých materských kompetencích, vyčerpaním a slabostí bylo narušeno a blízko vraždy/sebevraždy.
- Strach o život dítěte.. žádné informace
- Z důvodů zdravotních komplikací vyhrožovali lékaři interní postižením či úmrtím dítěte, pokud porod nebude vyvolán do 36. týdne, gynekolog se vyvolávání bránil, porod byl vyvolán ke konci 39. týdne - měsíc neustálého strachu o život dítěte.
- Velmi silné bolesti při kontrakcích, špatně jsem se otevírala (šlo o 3. porod)
- Nejhorším momentem udělali lékaři finální vypuzovací fázi, kdy na vše spěchali, mě instalovali do polohy ležmo a musela jsem spolupracovat - řízeně dýchat i tlačit. Porod se mi ze strachu zastavil a z fáze vypuzovací se stala pod jejich vedením krvavá fáze "vymáčkávací" .
- Asi nejhorší bylo, když jsem si pár hodin po porodu všimla jakou modřinu má syn na hlavě po zásahu primáře, který mi tlačil syna do porodních cest pomocí KE.
- Nesmíte být v jiné poloze než na koze. Naprostý pocit bezmoci.
- pocit vlastního selhání a ztráty kontroly nad vlastním tělem - po porodu.
- Dalí mi tolik Epiduralu, že jsem od pasu dolů byla ochromena. A těsně před tlacením mě z polosedu supli do lehu a pak křičeli, at tlačím, ac jsem absolutně necítila kontrakce, nacez mi PA hopsala po brise. A pak první noc bez syna, protože bych "steje nebyla schopna se o něj postarat."
- Sestra na mě křičela ať vylezu ze sprchy, že vxlitvsm teplo vodu. Pa mi skočila několikrát na břicho aby šla malá rychleji ven
- V průběhu porodu, když mi byl i přes můj a partnerův nesouhlas proveden mimo kontrakci nástřih hráze, Kristellerova exprese, která byla velmi bolestivá a způsobila rozsáhlé zhmožděny v oblasti břicha a žeber. Nástřih doprovázela slovní potyčka mezi doktorkou a partnerem, který jí chtěl v nástřihu zabránit.
- Nejhorší bylo čekání, praskla mi voda a protože jsem přenášela (podle nich 8 dní po termínu), nechali si mě v porodnici, kdy samotné kontrakce začaly až za 24 hodin. To čekání bylo těžké, partnera ke mně nechtěli pustit. Stresovali císařem. A když už začaly kontrakce, tak mě sprdli, že hekam moc nahlas a ruší to ostatní ženy na pokoji.
- Vystrasení muze padajícími ozvami, díky jeho strachu jsem podlehla oxy, nástřihu a porodu v polosedě. Moje intuice mi říkala "vse ok, chod, melas zustat doma, jak jsi chtěla"
- Lékařka manuálně "čistila" dělohu, zevnitř i zvnějšku ji velmi necitlivě mačkala, jednalo se o nejhorší bolest, kterou jsem kdy v životě zažila, přitom mne okřikovala, ať se nehýbu. Následně odmítla provést umrtvení před šitím natržení s odůvodněním, že příliš krvácím. To se následně ukázalo jako neopodstatněné, neboť i přes vyšší krvácení jsem po porodu byla schopna se o sebe i dítě plně starat. Celkově byla lékařka velmi "studená", bylo na ní zřetelně vidět, že s mými požadavky na přirozený porod nesouhlasí, a i když je z nějakého důvodu nucena je respektovat, při první příležitosti mi to dá "sežrat". PO porosu mě obvinila, že jsem si poporodní poranní zavinila sama, protože jsem odmítla manuální roztažení hráze..
- Natlak lékařky na pichnutí vody, její blbe reci
- Křížové bolesti
- Betdůvodná separace miminka na několik hodin po porodu
- Moment, kdy mi porodní asistentka bez upozornění několikrát v celkem krátkých intervalech tlačila na břicho. Pocit absolutní bezmoci. Nemohla jsem tlačit ani se nadechnout, natož ji od sebe odehnat.

- Na povel PA tlačení mimo kontrakce, vynucená poloha na zádech bez možnosti se při tlačení zapřít, díky tomu se synova hlava zasekla a venkz byla jen polovina, pak jsem nemohla tlačít. PA s Dr se "hádaly", jestli mi podat oxytocin, syn musel rychle ven, ale PA se bála, že mě potrhá (4,3kg a hlava 38cm). Syn se nakonec narodil úplně fialový, hlavu plnou modřinek, bělmo podlité krví. Dětská dr mi poté říkala, že je to známky nedostatku kyslíku (jak byl polovinou hlavy venku, byla tam skříplá i pup.šňůra). Jsem si jistá, že kdybych mohla родit na boku a sama si řídit tlačení, tohle by se nestalo. Předtím jsem porodila bez problémů 4kg dítě a pár let po tomto porodu i 4,5kg dítě- bez problémů, na boku.
- Ty momenty jsou dva, první je nuceny leh na zadech kvůli monitoru, který mi mackal bricho, kdy jsem.pri kontrakci nebyla uz schopna.ani.dychat a druhý je pocit když mi dceru podali a ja byla.natolik vycerpana, ze uz jsem nemela silu ji ani privitat na svete...
- Při kontrakcích na mě porodní asistentka téměř křičela, ať pořádně tlačím a odtahuji se rukama
- Když jsem zjistila, že mi lhali ohledně ošetření dítěte, proti předem vyslovenému prání (porodní plán se kterým byli seznámeni)
- Tlacení loktama na bricho bez souhlasu
- Po narození syna ho drželi několik vterin hlavou dolů, a sestra s lekarkou si něco povídaly, dokonce smály. S manzelem jsme neveričně koukali, v domění, že ho přiloží na mě bricho,ale odnesli ho na zvazeni a zmereni, presteze jsem v porodnim planu mela napsany opak...
- Nejhorší bylo, že jsem se nechala dotlačit k prasknutí vody, toho zpětně nejvíc lituji. Také mě mrzí, že jsem si nedokázala vybojovat vlastní polohu a "musela" jsem vleže na zádech řízeně tlačít.
- Můj porod byl dlouhý,kvůli neotvírání se mi byl skoro 24hod. podáván oxytocin.Moje tělo samo nerodilo,když konečně došlo na tlačení,během tří kontrakcí jsem syna doslova vypudila,PA mi skákala po bříše,doktor řekl,že bude potřeba nástřih,jinak mě syn hodně potrhá. Zkrátka mě zaskočilo,že po tom dlouhém čekání muselo být všechno tak rychle hotovo.Jediné moje přání bylo,aby mi syna okamžitě podali,ale nesplnili to.Dnes vím,že kdyby hned nepřestřihli pupečník a ošetřovali by ho na mém těle,nemusel třeba ztrávit 3dny na jip kvůli špatnému dýchání
- Nucení setrvat v poloze na boku při ctg, kdy jsem se potřebovala spíš pohybovat, nebo jste lepe zustat ve sprse
- Násilné vyšetření při kontrakci přes můj nesouhlas, násilné cévkování přes můj nesouhlas po porodu tělička (kp porod), úmyslné štípnutí peanem do rodidel při šití poranění,bez umrtvení.(jizva viditelná dodnes)
- Když mi po porodu PA bezdůvodně tahala za pupečník a snažila se vybavit neodloučenou placentu. Plus když si o mne dve PA mezi sebou něco septaly.
- Výhrůžky při žádosti o ambulantním porod od pediatričky (oba jsme měli fyziologický průběh, jen prostě delší porod). "dítě vám doma umře, umře na nezjištěné vrozené vývojové vady srdce, VVV vylučovací soustavy, vyhnisají mu oči (po odmítnutí kredeizace), vykrvácí (povolila jsem jen Vít K per os). Měla jsem hlavně flashbacky z toho "poučení o rizicích předčasného odchodu".
- při neodsouhlaseném píchnutí vody se pupečník nejspíš skřípl v porodních cestách, pro dušení miminka použity kleště, nutný nástřih mimo kontrakci, dítě bylo oživováno
- Problemy s kojením, špatná podpora personalu, špatné informace z jejich strany, nepodpora alternativních způsobu kojení
- Nejhorší asi bylo, že to byl celý porod řízený, vlastně jsem se na něm vůbec nepodílela, jen jako kus masa. Nestalo se vůbec nic, co bych si přála, nebo co by bylo kontinuální v porodním procesu.
- Když jsem ležela 30 hodin na hekarne s kontrakcemi nejdrive 5 minut s postupným zkracovani. Měla jsem silné bolesti a prosila, at me nekdo pomuze. A vsem jsem byla uplne fuk. Manzel tam nesmel byt. Staraly se o me ostatni rodici zeny.
- Hodně nerada vzpomínám na čas po porodu. Dceru odnesli, mě nechali s přítelem dvě hodiny na sále. Já jsem se celé dvě hodiny klepala a měla jsem strašný hlad. Po dvou hodinách přišla PA a že zkusíme jít na záchod a do sprchy. Zamotala se mi hlava, skoro jsem omdlela, ona se divila, jak je to možné, že jsem moc krve neztratila. Tak jsem jí řekla, že mám strašný hlad. Žádná reakce, přítom na kurzu říkali, že po porodu dostaneme najíst. Kvůli tomu, že jsem byla slabá, nechali mě ležet na porodním sále zbytek noci. Chci věřit, že to mysleli dobře, ale na tom křesle se absolutně nedalo spát, všechno mě bolelo, takže přesun do jiné polohy byl strašně náročný. Pozitivní ale bylo, že tam celou dobu se mou mohl být partner, vyhodila jsem ho pak sama, protože jsem potřebovala klid na spánek. V noci jsem pak zvonila na PA, že zkusím jít na záchod. Zase motání hlavy, opět jsem zopakovala, že to je z hladu, opět mi nic k jídlu nedali. Ráno jsem byla hrozně slabá, dceru mi dali až odpoledne.
- Nejhorší moment porodu bylo, když nenechali synovi dotepat pupečník přesto, že jsem dala písemně i slovně žádost o jeho dotepání.
- strašně chování personálu, tlačení na břicho a nástřih přes můj vyslovený zákaz
- Komplikace,dítě mělo omotanou pupeční šňůru

- Nemozem sa dostat na koniec textu a pokračovat, blbe zobrazenie. oxy bolesti som sa bala, zvlast ked som vedela, ze zrovna prebieha kdesi vedla cisarsky... Jednoducho vtedy, ked prisli s navrhom oxy, pritom som vedela o neziaducich ucinkoch. Vedela som, ze vlastna maternica ma nezabije, ze bolesti zvladnem, ale oxy bolesti som sa baKontrakcie zacali v nedelu o 9:00, trvali cely den, PA ma bola doma skontrolovat a vratila sa k 2 poroodom, bola na telefone cely cas. Cize sa tazko posudzovalo, ci uz vyrazit alebo nie. Ked sa v porodnici uvolnila, volala, nech vyrazime, cca o 23:00. Najhorsí moment bol, ked uz zacinalo svitat, citila som od nej natlak, ze by sme tomu mohli pomoct a nejako sa ku mne dostalo, ze doktori su vedla pri cisarskych. Dali mi spazmolytika, neskor pustili vodu.,.
- Když jsem už za sebou měla 24 hodin bez odpočinku a už jsem nezvládala další bolest, chtěla jsem umřít a dokonce jsem tu myšlenku, že to nepřežiju i přijala. Byl to krizový okamžik po kterém následovala fáze kdy se intervaly kontrakcí výrazně prodloužily. Z 3min na 20 a já mohla odpočívat. Úplně nejhorší bylo když mi PA po domluvě přetahovala branku, protože už tělo tlačilo ale ještě jsem nebyla otevřená plně.
- Při příjmu, ještě před podáním vyvolávací tablety jsem cítila velmi silný nátlak na to, abych už teď souhlasila s tím, že mi podají epidural (slovy doktorky: Já to taky zažila, vyvolávaný porod je rychlý, ale je to strašně náročné, všechny maminky jsou statečné a potom prosí, abychom jim ulevily apod.) Prognózy se vůbec nevyplnily, porod trva čtyřnásobenou dobu, než předpovídali, nepotřebovala jsem vůbec žádné tišící prostředky od bolesti.
- Vrcholící porod, ja prvorodicka nechana sama v nejistote bez podpory PA, po zavolani PA vysetrena, místo podpory roztahovani cipku, podrazeni kresla z polosedu na vicemene leh, spousta lidi, rizene tlaceni, skok na bricho.... po porodu bezduvodna separace
- Vaginalni vyšetření během kontrakce a potom tlačení na břicho při porodu
- Když jsem byla donucena vlezť do špinavé vany s vládnou vodou a držely mě tak cca 50minut ikdyz sem řikala ze mi to není příjemné
- Ten moment kdy me porodni asiste tka servala, ze me posle domu pokud neprestanu hysterцит. Od te doby jsem se bala na cokokiv zeptat a dost se bojím, ze ji potkam i u nasledujiciho porodu. Nebo kohokoliv podobneho razu, napriklad doktora.
- tlačení hlavičky a kontrakce
- vše bylo v pořádku
- naprostá ignorance toho, co říkám personálem, bezmoc
- Chtela jsem porodit v klece, ale nasilim mne ctyni lide odtahli na kozu.. Mam v haji kyceľni klouby, tak jsem je prosila, aby dali madla bliz, ze to boli a chytaji mne krece, navíc mi hnuli se zady.. Bylo mi receno, ze by tam pan doktor nevidel, a ze jsem nohy u sebe mela mit pred 9mesici..diky tomu mne na pokoj museli odvezť, tri dny jsem obrecela kazdy pohyb a sourala se jak stara baba..
- Nejhorší bylo, že kvůli dlouhému vyvolávání jsem chvíli po porodu vyloženě odpadla a dcera tak první noc strávila u sester. Trvalo dlouho vytvořit si pouto a vyčítám si důvěru v lékaře do dnes.
- Ve 34 tydnu ze me cosi vyteklo (voda) tak jsem jela hned do porodnice,tam ze me udelali blbce,ze to nic neni,ze mam jet domu.Jenze ta voda,ze me vytikala dalsich 8 hodin do toho se pridali bolesti a uz se se vezla v sanitce.Nakonec se ukazalo,ze to byla pradknuta plodova voda a ze me vubec nemeli poustet domu,protoze pak kolem me litali do peti hodin do rana a starali se o to aby mel maly v pupku dost kysliku.Mezitim me nachystali na cisar,opichali kapackama.A kdyz uz byl maly na svete,tak se narodil a nedichal a oni vubec nemeli nic prichystanyho l pres to,ze vedeli,ze se to muze stat.Tak tato zkusenost,za me hruza.
- příjem trval dvě hodiny, i když všechny dokumenty už měli z předchozích návštěv, nevhodné komentáře porodního plánu lékařkou- tak Vy máte dílu? Jste vegetariánka? A jak to teda chcete s epiduralem, potřebují to vědět hned...otázky s disrespektem. Nejhorší bylo, když mi poslali manžela a dílu domů (měla jsem kontrakce, ale dle nich se porod nerozbihal), pak mi dali injekci, ať se vyspím, tím se mi rozjely kontrakce, na které jsem byla několik hodin sama.
- Zoufalství, kdy jsem byla na pokoji se dvěma dalšími ženami, které spaly, manžel čekal venku, ja neustále co 2 minuty zvracela a měla bolesti a problém se o sebe postarat. Na žádost o pomoc ze strany personalu se mi vysmali a muze ke mně nepustili. Totální fyzické i psychické vyčerpání, snaha at uz to je co nejdřív za mnou nebo ať může manžel ke mně
- Vynucená poloha vleže po dobu natáčení ozev, ležet během kontrakcí pro mě bylo velmi bolestivé a nepříjemné.
- Byla jsem dezorientovaná. Kdyby tam nebyl manžel nevedela bych kolik je hodin, jak dlouho tam jsem, jestli stále rodím (mela jsem pocit, ze uz nerodim- nasledkem medikace jsem mezi kontrakcema spala). Osetreni nastrihu a porodnich cest. Bolesti jsem nebyla schopna vydrzet lezet. Nemohla jsem si odpocinout a nalehaly na me, ze se to musi udelat hned. Mela jsem pocit jako by me vytiraly rouskama porodni cesty do sucha. Siti take bolelo

- Oblbnuti Nalbuphinem, poloha vleze, Kristellerova exprese, ztrata vazby na dite, nulova podpora pri potizich s kojenim, doporučení UM jako jedine resení a strasení ze bez nej mi dcera skonci na detskem odd.
- Loučení s manželem před odjezdem na sál na druhou revizi, kdy nebylo jasné, zda přežiji. Okamžik, kdy mi den po porodu přivezli na sotva pár minut dceru a chtěli ji odvézt zpět na jiné oddělení. Okamžik, kdy jsem se při první revizi probrala na sále z narkózy a nikdo o tom nevěděl. Okamžik uvědomnění si, že ke komplikacím nedošlo "náhodou" ale šlo o pochybení personálu im, že jednali proti mému výslovnému přání...
- Když [redacted] vykoukl na svět, nikdo nic neřekl až já jsem se musela zeptat, zda je v pořádku.
- Rodila jsem předčasně. Zjistilo se po porodu, že má syn vrozenou vadu. Čekala jsem snad hodinu po porodu než jsem se vůbec dověděla, jak mu je. Manžela ke mně pustili, také až po porodu. A fyzicky nejhorší zážitek byl, když jedna rázná sestra do mě po porodu hrabala (bylo to velmi nepříjemné a bolestivé) a snažila se za pupečník vytáhnout placentu, i přesto že doktorka předtím říkala, ať mě tu nechají všichni odpočinout, že snad placenta půjde ven sama. Pupečník se po její manipulaci přetrhl a já musela pod narkózu. Většinou byli ostatní milí a informovali mě, i přesto jsem si připadala jak kus masa.
- Prasknutí vody (lékařem) -> následná hrozná bolest a okamžitý porod; nutnost rodit na zádech a následné bolesti několik týdnů při chůzi -> hnuta pánev; řekli, že dítě odnesou na dvě hodiny, přinesli ho za 5 hodin (myslela jsem, že je mrtvý) s tím, že si ho tam nechali rovnou na vizitu.
- Naléhání při porodu a neustále rušení, odnášejí dítěte
- Celý porod hrůza.
- Uf nevím. Snad celé to bylo tak hrozné. Z prvního porodu jsem se vzpamatovávala asi 4 roky. Ten druhý byl zcela jiný. Jako nejhorší dnes asi vidím tulo strašení nepodporu a odloučení od dítěte které plakali vedle mě a já měla strach ho chovat a pak odloučení "abych se vyspala"
- Moment, kdy jsem i přes protesty skončila na zádech na porodnickém lůžku.
- Bylo mi líto, že mi odnesli syna po porodu do inkubatoru. Byl v pořádku, Jen se narodil na hranici zralosti. Pro jistotu ho odnesli. Bylo mi to líto.
- Stress z častých prohlídek, mám syndrom bílého pláště, lékaři mi nevěřili, že doma mám tlak zcela v normálu, ale na kontrolách a následně pak při hospitalizaci byl vyšší nebo hraniční, ale žádné otoky, ani bílkovina v moči. Vadilo mi, že mi doktoři nevěří, a proto jsem souhlasila s vyvoláním porodu, aby mi nemuseli podávat léky proti vysokému tlaku a na uklidnění, které se mimochodem nemají podávat v těhotenství! Dnes mě to mrzí, měla jsem silně nesouhlasit s postupem, nenechat se zastrašovat, nenechat porod vyvolat a následně, díky daleko větším porodním bolestem, než při přirozeném porodu, si nechat píchnout epidural. Ale zase jsem byla s dítětem od narození neustále v dotyku. Vadilo mi i neustálé noční kontroly, zda nespím s dítětem v posteli. Tak jsem nespala, ale měla jsem ho tam, nikoli v tom plastovém vozičku. Je fakt, že postele byly dost úzké, ležela jsem pootočená. Věřím, že má dcera již porodí zcela sebevědomá a silná, porodí s respektem, ne, jako pacientka. Děkuji.
- Během porodu sem se cítila jakobych šla na porážku. Po porodu sem neměla o dceru moc zájem, vztah sme si budovaly několik měsíců. Naštěstí úspěšně ☒
- Nastrih. Nechtěla jsem ho. Místo toho aby mi pomohli se změnou polohy přišel nátlak
- Příjezd do porodnice a dehtání ze strany sester a po porodu jsem nevedela jak kojit a nikdo mi nepomohl
- roztahování hrdla, tlačení na břicho (nikdo se neptal a prostě na to "hupsly" - neměla jsem sílu protestovat, věřila jsem,že dělají vše tak,jak mají.
- V porodnici mi dítě řve, já nestíhám spát a jíst, noci s ní trávím na chodbě, abych na pokoji nerušila spolubydlící, a chodím dokrmovat k sestřám = pocit beznaděje.
- Nastrih hráze, který jsem cítila jako obrovskou slehu bolesti a pák siti, které hodne bolelo. Takže jsem počas neho od bolesti zatinala zadek a drzela ho nad luzkem na čo mi MUDr. vynadala, at toho nechám, že budu mit druhej den svalovici. J jinak me nejvic stvalo, že navzdory dohode mi syna hned odstrihli a odnesli - jej ich urychlenim 2.doby se totiž narodil pridusený.
- Prvorodička, nedostatečně informovaná. Připoutaná v leže s nohama nahore. Nikdo mi nenabídl jinou polohu. Jen me sestra osočila ze neumím tlačit. Pak mi tlačili lokty do břicha aby porod urychlili. A to se syn narodil během 20 minut. Nechápu kam sěchali. Pak mě šil velice nepříjemný doktor, kterému chyběl potřebný nástroj. hrůza.
- Rodila jsem v poloze v klece poros koncem pánevním a pa mi tlačila na břicho....malý se nalokal plodové vody a pozdeji dostal léky na uklidnění údajně měl bolesti, prý z náročného porodu
- Při vypuzovací části porodu mě na břicho skočily dvě PA a ačkoliv sem křičela ne a oddelavala jim ruky, nepřestali jen řekli že se syn dusí

- pichnutí vaku; spech a prohlášení, že dítě není v pořádku a pustilo smolku do plodu vody; nastřih hraze; pupecník kolem krku syna; ledová desinfekce a sítí zahy po opichnutí anestetikem; studené a odměřené ciování personalu, familiérnost; nezajem o zprostr.fyz.kontaktu matka-dítě-partner, absolutny nezajem o přiložení/kojení; narazka na stejný tvar nosu matka a dítě...
- Vaginální vyšetření PA po příchodu na sal, měla jsem pocit, že do mě vrazí rozzhavený pohrabáč a trvá to nekonečně dlouho.
- ono se vlastně nic "zásadního" nestalo, ale celý ten součet zbytečných absurdit mě přiměl zabývat se tematikou porodů, akceptování volby ženy ohledně jejího reprodukčního zdraví apod.
- Absence partnera u porodního křesla, byl nevidomý a nikdo z personálu a že ho tam bylo ho ke mně nebyl ochoten přivést, seděl u lůžka kde jsem byla do doby těsně před porodem. A drzý moment nastřih hraze mimo kontrakci.
- Kdyby to šlo, změnila bych všechno, nenechala bych si do něj zasahovat. Měla jsem pocit, že veškeré zásahy byly prováděny beze mě. Pouze mi bylo oznámeno, v případě nastřihu, ruptury plodových obalů až po
- Když mi hned po porodu dítě bez souhlasu odnesli, i když bylo zdravé a mělo plné apgar score. Nikdy nezapomenu na sestru, která ho bez slova odnesla a já ho viděla až po 5 hodinách
- Tezko popsat, celé to vnímám jako smrst hruzy. Asi absolutně odmítavý postoj k mým prosbám o polohu v kleku a dale pak samotná KE, to jsem myslela, že je konečná... Dr mi vyrazil dech a následně serval ze nedycham.
- Kdykoliv si zpětně vybavím porod, zasáhne mě vlna zklamání. Chtěla jsem zkusit rodit v kleče, nebylo mi to umožněno. Cvičila jsem s aniballem, přesto mě na konci museli nastřihnout, protože dcera měla šňůru okolo krku. S aniballem jsem nacvicila 30 cm, dcera měla 34 cm. Jsem si ale jistá, že by to šlo. Největším zklamáním nebyla ale porodnice, jako spíš manžel. Do konce života už mu to neodpustím, protože ve chvíli, kdy mě šlo o život díky tomu, že jsem hodně krvacela a ztrácela vědomí, on seděl vedle a bál se jít dovnitř. Neuvědomuje si ale, že já jsem se bála taky, cítila jsem se sama, ztracena, obklopena neznámým a jediný člověk, který mi mohl pomoci, se bál vejít. Další dítě nechci, protože vím, že tam budu zase sama s cizími lidmi a to nechci.
- Měla jsem extrémní potřebu u porodu stát (v leze byly bolesti mnohonásobně větší), personál mi to ale bez jakékoli diskuse neumožnil, byla jsem nucena si lehnout a pak nastal šílený masakr v podobě klestového porodu (spolu s KE od první tlačítky kontrakce!), kvůli patologickým krátkému pupecníku. Takový porod by ale měl být veden vertikálně. Mé tělo vědělo, co potřebuje, to bohužel lékaře nezajímalo.
- Po porodu mi syna sebrali na vyšetření, neplakal, nevěděla jsem, jestli žije. Když mi ho přinesla úplně mi spadl kámen ze srdce. Po 45 min mě vyhodili z porodního sálu, syna mi odvezli (nevím kam, nevím proč). Byla jsem bez svých osobních věcí i bez syna převezena celá od krve na pokoj, kde mě nechali. Hledala jsem v porodnici své osobní věci, šla se tedy vykoupat a pak šla hledat syna. 5 zdravotníků mi řeklo, že neví, kde je ani jestli je vše v pořádku. Pak jsem ho našla na dětském oddělení, nikdo mi neřekl, proč tam byl ani co se s ním dělo. Byl zdravý a živý. Odloučení dodnes nesu špatně já i syn
- Mezi námi nedošlo k žádnému napojení, půl roku jsem se starala o panenku, ke které jsem neměla žádný vztah. Bylo to nejhorší období mého života.
- Vadil mi obecně pocit, že jsem jen další z mnoha, která jim přijde pod ruku, že pro mě je to jedinečný okamžik a pro ne jen další kus... až mrazivé dodržování "jejich daných postupů"... Porod je individuální pro každou ženu jiný a i každý porod jedné ženy úplně jiný, trochu mi chybí jakýsi individuální přístup a snaha personálu "emočně se spojit s ženou", postrádám empatii a naprosto nechápu obrovské množství papírování....
- Skákání lékařů a sestry na mě, nepříjemné poznámky a použití kleští
- Nesnesitelná bolest, strach, že umírám, nemožnost dozvonit se na sesternu. Sesterna - zavřené dveře, smích, nezajem. Moje panika. Hrůza a strach z dalšího porodu. Příště (o devět let později) jsem prožila poměrně pěkný porod s pocitem silného napojení na dítě, po několika sezeních s psychologičkou. Ale vůči synovi cítím stále jistý dluh.
- Když měmu detatku začaly padat ozvy a na sal přidusaly doktorky, které od té chvíle převzaly kontrolu nad porodem. Ostře světlo, jejich pokřikování, asistentky se mě snažily nastelovat do krkolomné a nepohodlné pozice, řízené tlaceni.
- Vybrána porodnice nás odmítla, musela jsem do druhé, kam jsem nechtěla. Byl to velký stres, který už pak zůstal a personál jej akorat prizivoval, podpora nulová
- Obrovský strach o život syna, když mu hrozně moc klesli ozvy a lékaři ho museli ze mě doslova vypáčit, aby se už sám nadechl.

- Z psychického hlediska, když odtekla voda a kontrakce zesílily. Pocitově to bylo někde mezi buď polezu i po zdi nebo zdechnu. Ale nesouviselo to se zásahy personálu.
- Po porodu mi dítě odebrali a já ještě několik hodin ležela na sále, nikdo mě nešel zkontrolovat, nikdo mi neřekl, kde je mé dítě. Porodila jsem ve 14:31 a syna jsem pak viděla až kolem 22. hodiny, kdy jsem už skoro s křikem a v zoufalství prosila, aby mi mého kloučka konečně dali. Přinesli mi ho jen na kojení, dostala jsem jasný limit - "za 10 minut si pro něj přijdu a zase ho odnesu." Na pokoj jsem ho dostala až další den k večeru, za celou dobu jsem ho kojila dvakrát. Na mé dotazy, zda ho konečně přinesou mi každý řekl, že kluk ještě hlad nemá. 3. den jsem se od dětského lékaře dozvěděla, že mu bylo bez mého vědomí a souhlasu podáváno umělé mléko. Další nepříjemnost byla, že jsem při prvním kojení zjistila, že má syn ošklivou ránu na hlavičce, kterou mu musela určitě způsobit doktorka, když mi prostřihávala plodové obaly klasickými ostrými nůžkami. Prý se mu to ale u nich stát nemohlo a můžu být ráda, že mě neobviní, že jsem mu to udělala sama.
- Natočení monitoru i přes tvrzení, že poloha, ve které chtějí měřit, je pro mě na hranici snesitelnosti... a dokud se nenatočil, tak prostě trvali na ležení na zádech :(
- šití hráze
- že mi odnesli dítě
- (2x) Tlacení na bricho
- Nejhorší zážitek byl asi klystýr. Byl to můj 3 porod, dva před tím sem klystýr neměla, teď sem to chtěla vyzkoušet. Ne už nikdy víc.
- lékařka, která se tvářila, jako bych tam snad ani nebyla, nedávala nám dostatek času, neustále se více či méně skrytě pošklebovala tomu, že jsme v pohodě
- Následné šití po porodu byl můj nejhorší zážitek, personál se mi vysmíval, že mé to přeci nemůže bolet. Druhý nejhorší zážitek byl, že mi bylo odepřeno možnost bondingu i přes to, že ja i dítě jsme byli v pořádku.
- Když jsem cítila, jak moje tělo samo tlačí a porodní asistentka to odmítla, protože jsem prvoroďčka a že to není možné. "Naštěstí" byla v tu chvíli přítomná anestezioložka, která mé tvrzení potvrdila. Jednání porodní asistentky pro me bylo v ten moment neskutečně ponižující.
- Když se mi zpomalily kontrakce a já jsem nevěděla, co bude dál. Měla jsem zato, že je to tím, že mě hodně nutili ležet kvůli monitorům. Opakovaně jsem žádala o možnost vstát a chodit a nakonec si ji prosadila a kontrakce se zase rozjely. Pak se PA tvářila negativně a tajemně a nakonec prohlásila, že musíme zavolat doktora a uvidíme. To jsem měla velký strach, že budu muset na císaře. Doktor po příchodu zhodnotil "že můžeme začít rodit" a "že nechápe, na co čekáme". To bylo divné a matoucí.
- čerstvě probuzený lékař, který mě ještě ani neviděl (přicházel z prostoru za mými zády) mi bez jakéhokoli důvodu provedl KE, přitom porod byl do té doby opravdu krásný; protože jsem byla více než 24 hodin bez kontrakcí, bylo mi podáno "sérum pravdy", aniž by bylo bráno v potaz, že mám několik kontraindikací, což se následně po porodu projevilo slabými halucinacemi. Toto mi také znemožnilo původně plánovaný ambulantní porod, necítila jsem se bezpečně sama se sebou, tyto stavy nemívám.
- Zaver porodu, kdy mi asistentka tlačila na bricho, vsichni me nutili rychle porodit, protože byli spatne ozvy ditete, nemocnist jakkoliv pozmenit polohu, nejistota dvou mladych doktoru, kteri evidentne nevedeli, jak zasahnout, po porodu nedychajici dcea, kterou hned odnesli, ja nasledne zacala krvacet a bala se jak o zivot ditete, tak i svuj
- Celé to bylo špatně, přístup, medicí, kterým lékař řekl ať si jdou taky sáhnout(do mé vagíny!), Poznámky, zesměšňování, ignorace potřeb, zákazy...ale nejhorší 2 h sama po porodu na chodbě, kde jsem po vytržení placenty začala krvácet a 2x to říkala procházející sestře, ta mě odpálila větou: maminko, po porodu se krvácí. Až 3 prosba už když jsem nezvládla zvednout ani ruku byla vyslyšena a pak přišlo peklo v podobě okamžitě revize zažívá, bez umrtvení, plakala jsem a prosila je, ať mě nechají. Byla tam konečně moc milá sestra, co mě držela za ruku a říkala, že mě nemůžou nechat, jinak zemřu. A já je prosila, ať mě raději nechají zemřít, byla to nepopsatelná bolest. Byla jsem už před tím kvůli násilnému vedení porodu velmi poraněná. Šílí mě velmi dlouho, revize v tu chvíli byla nepopsatelně peklo. Nikdy už jsem děti nechtěla. Až po 7 letech jsem se dala dokupy a měla 2 syna.
- Syn byl omotany pupeční šňůrou. Nedovolili mi pochovat si ho hned po porodu
- Nejhorší byl moment, kdy mě nutili tlačit, ale já ještě nebyla připravená, vůbec to nešlo.. začali mě tahat dolů z křesla, aby miminko kleslo níž a pak znovu na křeslo a znovu tlačení, které vůbec nešlo.. následovalo třikrát skočení na břicho, navigování ať jinak tlačím a nekřičím a komentář doktorky, že miminku padají ozvy a budou kleště ať zavolají primáře.. primář koukal a provedl KE a dcera byla venku.. i přes apgar skóre 8b ji odnesli do inkubátoru..

- Druhá doba porodní, kdy se mnou nikdo moc nekomunikoval, neporadil. PA mi jen říkala, že netlačím, ale neporadila, jak tlačit. Roztahoval mi vaginální vchod bez upozornění nebo mého souhlasu, stejně tak bez upozornění či souhlasu provedla nástřih. Po porodu jsem byla psychicky i fyzicky tak vyčerpaná, že bonding jsem si vůbec neužila a celou tu dobu mám jako v mlze
- Tahání za pupečník a již zmíněné hlasité pochybování o schopnosti mladé ženy porodit...
- Ležení na boku při natačení ozev asi 2 hodiny, tlačení na břicho při porodu, tahání za pupečník před revizí dělohy.
- První noc jsem údajně nemohla mít syna u sebe (praxe porodnice), měla jsem pokoj vedle pokoje miminek a jejich pláč mi byl velice nepříjemný. Celou noc jsem měla pocit, že pláče moje dítě. Neměla jsem psychickou sílu si pro ně dojít. V šest ráno mi ho přinesla sestra se slovy "ten nám tam ale řval". Ještě dlouho jsem měl nepříjemný pocit kdykoli na něj někdo i z rodiny chtěl sáhnout, nebo pochovat a odejít s ním do jiné místnosti. Ještě dnes si někdy vyčítám, že jsem ho tehdy nechala samotného (je to 5let). Snažím se mu to stále vynahradiť kontaktem i když on už je dávno samostatný.
- Když jsem kvůli průběhu porodu a lékům syna odmítla. Musel si ho vzít partner. :(
- po příjezdu do porodnice me vyslykly u otevrenych dveri, polozili a narvali mi ruku az po loket dovnitr...hruza
- Separace na sestinedeli
- Oznámení že dítě je skrceno vlastním pupečníkem, čím dál víc jak porod postupoval, použití kleští
- Nejhorší bylo když se malá narodila a na pokoji nikdo nebyl jen ja. Omluva je nas tu vecer málo dcerku po porodu nikdo odsal- napila se plodove vody. A cca po 2hodinach ji odvezla záchranná služba na JIP do dětské nemocnice.
- Když musela dcera na fototerapii kvůli zloutence
- když jsem ležela sfetovaná na sále, klepala se, nemohla mluvit, řekli mi, že dítěti klesají ozvy, že ho musí vytáhnout kleštěmi, a když přišel doktor a sestra se ho ptala, zda má přivést otce, který čeká na chodbě a on řekl: "radši ne." A já si uvědomila, že v tom hrozným bezbranným stavu šílená strachy o dítě budu úplně sama a muž určitě ani neví, co se děje.
- Nástřih a následné vsunutí ruky do vnitř pro podporu porození dítěte.
- Nejhorší byl příjezd domů, kde to na mě vše spadlo a já nevěřila, že zvládnou péči o dítě
- Kvůli zanedbání lékařů jsem skončila týden po porodu znovu v nemocnici s vážnou komplikací, bez syna...
- Když mi celý zbytek směny skákal na břicho aniž by mě upozornili na negativní účinky, nebylo mi řečeno, že mohu odmítnout
- Že jsem pořád musela ležet na zádech a nutili mě netlačit, ačkoliv jsem sama měla tu potřebu, a pak, když se syn narodil a prý ho museli dát prodýchat do inkubátoru a já tam ležela sama s nohama do praku, manžel tam šel za ním a mě zažívali hrozně bolestivě nástřih
- vstup primáře porodníka těsně před samotným porodem, nařídil sestře, ať okamžitě změním polohu na křesle z polosedu do lehu. Poté se zpomalily ozvy, vzpomínám si, že jsem se cítila jako kus masa, že nedokážu asi porodit dítě sama. Primář se rozhodl porodit dítě za mě, tlačil mi třikrát na břicho tak, že jsem křičela bolestí na celou porodnici a prosila, ať toho nechá, že už nemůžu. To vědomí, že ze mě vytlačil miminko násilím, po předchozím úplně pohodovém běhu celé první doby porodní, mě zdeptalo. Cítila jsem vinu, že jsem se tomu nedokázala ubránit, že jsem dovolila, aby se mnou bylo takto zacházeno.
- Nejhorší byla KE. Věděla jsem, že to dělat nesmí, ale byla jsem jako v jiném světě, vůbec jsem se nedokázala bránit, jen jsem koukala na PÁ, jak na mě holá, nechtěla jsem To, ale nemohla jsem vůbec mluvit. Úplná bezmoc...
- Doktor, jež přišel až na úplný konec porodu. Nepředstavil se, tlačil na břicho, smrděl cigaretovým kouřem, až se mi z toho dělalo zle.
- Tlačení na břicho, spěch, abych už honem porodila.
- šití poranění
- Když jsem poprvé viděla své dítě a necítila k němu lásku ☹️. To byl moment, který me vydesil a díky němu mam problémy dodnes. Nemohu si odpustit, že jsem talto selhala a synovi se to dnes snazim vynahradiť mnohdy spatnym zpusobem. Vse mu dovolim a mam o nej neprimerene obavy.
- Když mi sestra tkacika celou vahou na bricho a ja jen poslouchala jak netlacim a ze dite mudi ven. Museli me slyset az na náměstí. Tkaceni na bricho bylo horsi nez cely porod. Celou dobu mi krucelo v brise, hrozne a byla jsem slaba jak jsem nemohla jist. Mela jsem pocit, ze jsem neschopna uplne..

- Nátlak na tlačení v poloze na zádech, která mi byla velmi nepříjemná, okamžité přestřžení pupečníku (i přes PP, kde jsem měla uvedeno, že si přeji dotepání), nátlak na rutinní zavedení kanyly...
- Nejhorší momentem byla chvíle před usmáním, kdy mi z prasklé dělohy proudila krev a já cítila jak slábnu, ztrácím vědomí kvůli velké ztrátě krve a čekala jsem že zemřu.
- Když mě v průběhu druhé doby porodní vycévkovali.
- pred : spominane nesetrne napichovani zil kulí kanile. Vim ze to zni banalne, ale pro men to byl hororovy zazitek. sla sem domu s pazemi jak narkoman. podlitiny na obou pazich, 5 neuspesnych vpichu.; Po porode: separace od ditete na prvni noc. :(
- porod byl nejhorší zážitek v mém životě ze kterého jsem si odnesla šrámy na těle i na duši do konce svého života. Další děti již mít nebudu.
- nástřih, okamžité přestřžení pupečníku i přes přání nechat dotepat (následně zmodráni syna), po odsání vážení a měření (i přes vyslovené přání nechat měření na později)
- separace po porodu a nemožnost být přítomna vyšetřením dítěte - trápí mě dodnes
- modré nedýchající dítě
- nucení a násilí při vlastním tlačení - porodit na zádech i přes nesouhlas, pak také nástřih, kdy jsem křičela, že jsem cvičila s aniballem, lékař říkal, že prý jsem hezky vplná, vypadám jako druhoročička, ale musejí prý nástřihnout dle pokynů seshora :(
- Nejhorší pro mě bylo to, že ač se tvářili mile a zdvořile, jednali lékaři i PA s nátlakem, manipulovali strachem a vyhrožovali, nepodávali informace k lékům, ani zákrokům. Nedají čas a neposkytnou soukromí a podporu, kterou rodící žena potřebuje. Z porodu, který se pouze pomaleji rozbíhá, dokáží svými rutinními zásahy vyvolat komplikace, které pak musí zachraňovat. Porodem jsem ztratila úplnou důvěru v sebe a své tělo. Šrámy na těle se zahojily rychle, na duši ještě ne.
- Když se mi předčasně narodil syn a 12 hodin mi odmítali říct jestli vůbec žije.
- nadopovani obrovske davky oxytocinu, kdy jsem mela pocit, ze jsem 2 hodiny v nonstop porodni bolesti, nucene tlaceni, pristup porodnika, nastrih i pres vyslovny nesouhlas a pouziti vexu
- Separace pd partnera na gynekologicke oddeleni, nemoznost se pohybovat, jit do sprchy, behem porodu neodpovidani na me otazky, odneseni dcery hned po porodu.
- Nejhorší moment byl když po 16jodinach bolesti a vyčerpání volali na sál, že půjdeme cisarem. Ale začali se prede mnou bavit, že sál není volný, že je letní provoz. Tak to bude muset jít kleštěmi. Nejhorší bylo, když mi zakázali tlačit.
- Pri vstupu, tykani bez zjevneho duvodu ze strany slouzici PA. Po porodu tahani placenty i nekolik dni, bez znecitliveni. Fyzicky i psychicky me to poskodilo, dodnes je to hruzna vzpominka. V ramci porodu nastrizeni bez duvodu, jako rutina, bolestive a bez meho souhlasu - byla jsem upozornena ze to proste delaji bez mozne debaty.
- Nejhorší bylo, když mě doktor nutil tlačit moc brzo, neměla jsem ještě pocit na tlačení, ale nedokázala jsem odporovat, nevěděla jsem co se děje, jaký pocit mám mít, miminko nešlo ven, nebylo dorotované, zavolali jinou doktorku a zaslechla jsem jen při kontrakci něco o vakuu, nevěděla jsem asi 15min co se děje, ani manžel nebyl schopný se nikoho zeptat, všichni jen seděli v rohu a čekali, bála jsem se co bude dál, do toho mi slably kontrakce, takže když dorazila doktorka dali mi do kapacky oxitocin a dítě pak ze mě při kontrakci vytlačili tlačáním na břicho. Dítě mělo zlomenou klíční kost, a bouli na hlavě. Manželovi pak doktorka ukazovala dvojistou placentu, ale dle mě byla roztrzena tím tlakem na břicho. Dítě mi přinesli po chvíli pouze na pár minut a museli ho prý dát do inkubátoru kvůli teplu. Dnes už vím, že příště si nechám dítě u sebe i kdyby mi ho chtěli brát. Naštěstí vztah máme krásný.
- Od příjezdu do porodnice vse. (Porodila jsem za 1,5hldiny od.prijezdu) Nerespektovani porodniho planu, vyhrozovani, ze kdyz nepodstoupim dirupci plodovych obalu, ze je zkazena voda (byla cira). Me neustale navrhovani zmeny polohy-nemohla jsem- dr. Stalezakazovala az poprani nestrihat hraz, kdy mi byla nastrihnuta bez kontrakce s vyhruzkou, ze diteti otekla hlava. Stale jsem tvrdila, ze nemuzu efektive v polosedu na zadech tlacit ale nikdo mne neposlouchal. Završili to tím, ze na me prani nenechali dotepat pupecnik a vytahli mi placentu, kterou jsem si lrala porodit. 2.den se negativne staveli k ambul. Porodu.
- Kristellerova exprese.
- Velmi bolestivé šití nástřihu, při kterém byla zlehčovana situace
- U tohoto porodu nebyl problém porod samotný, ale následná péče o dítě na dětském odd. Návštěvy jen v daný čas, zákaz na dítě sahat, každý den jiná teorie, co dítěti je, až po týdnů stav konzultoval s chirurgie, následoval okamžitý převoz a operace

- Nutkání na tlaci, aniž bych jsem byla dostatečně otevřená. Dlouho jsem se otevírala...
- Kristl. exprese (měla jsem velký strach o miminko, myslela jsem, že musí být ve vážném ohrožení, když k KE zdravotní personál přistoupil).
- Zjištění, že byl nástřih hráze proveden asistentkou zbytečně. S důvěrou jsem si nechala doporučit vhodnou porodní pozici, přičemž byla seznámena s tím, že nechci nástřih, nebude-li nutný. Přesto mi doporučila pozici na zádech. Dítě mělo 3,5 kila. O dva roky později jsem porodila doma dítě s vahou 4,2 kg. Provedení nástřihu vnímám jako důsledek neprofesionality porodní asistentky, nikoliv jako nutnost.
- Neochránění hráze, tlak na nástřih
- Odebrání miminka z důvodu podchlazení
- nemám žádný
- Dilatory a tablety do cipky na vyvolání porodu
- Cely spatny, 7 hodin pripoutana k luzku na zadech, nemoznost pohybu, upadky do mdlob, tri lide tlacici na bricho, bolestiva vaginalni vysetreni, odneseni ditete po porodu - pocit zeje cizi pote.
- Samotný porod byl dle mého v pořádku ovšem tahání placenty ven za pupeční šňůru byl velice bolestivý a ošetření poranění taky. Tento moment je jediný špatný na který vzpomínám.
- Totalni vycerpani, chit jit domu a spat a vubec me nejake dite v brise nezajimalo. Pak mi pichli oxytocin.
- PA mě odtáhla na křeslo. Byla jsem nucena ležet na zádech i přesto, že jsem chtěla změnit polohu. A neustálé bolestivé vyšetřování cizími lidmi bez představení a zeptání se
- Moment, kdy porod nepostupoval a ja se lekla, ze mne znovu nechaji 3 dny v nepostupujicim porodu jako poprve. Tento porod byl vyrazne lepsi, nez ten v roce 2007.
- Právě již zmiňované zavádění druhé tablety pro vyvolávání. Nejenže bylo velmi bolestivé, ale lékař měl hodně nevybíravé řeči (zmiňovaná věta dříve je jen zlomek, zbytek si raději nepamatuji). Cítila jsem se znásilněná a ponížena. Odmítala jsem s ním mluvit, komunikovat s ním. Naštěstí se mě zastala porodní asistentka té nemocnice, dal mi pokoj a odešel.
- Pomalu postupující porod, neustálá bolestivá vyšetření, čekání v kontrakci hlavně na chodbě mezi doprovodem jiných rodiček a návštěvami na šestinedělí
- Darovala jsem pupecnikovou krev a personal nevedel jak na to a cetl si navod jak vubec na to.
- nemožnosť behom 1. doby pôrodnej meniť polohy kvôli CTG a infúzií s antibiotikami. Pôrod bol rýchly a kontrakcie v tejto dobe už príliš silné, preto to bolo pre mňa veľmi nepríjemné.
- nedokážu rict... nic nebylo hrozne
- Už jsem chtěla tlačit, ale PA mi to "zakázala", že musíme ještě počkat na doktorku. Ta přišla i s medičkou a obě mě ještě musely vnitřně vyšetřit, poté mi byla prasknuta voda aniž by se mě kdokoli ptal, zda s tím souhlasím.
- Úplně nejhorší bylo zjištění, že má dcera parézu brachiálního plexu, nejtěžší formu, vytrženy kořeny z míchy. Potom také, když jsem "nebyla schopna" dceru porodit sama, ale museli ji vytáhnout vexem. Pak když lékařka křičela, že miminku se nedaří a když jí teď nevytlačím, tak umře.
- Tlačit na příkaz doktorky dítě ven, po porodu dítěte najednou poprvé tělo zatlačilo samo a já dostala vynadano, že nesmím tlačit. jenže to nešlo potlačit, pak se porodila placenta. asi nejhorší bylo, když doktorka rupla vodu a sestra mi začala bez upozornění tlačit na břicho, myslela jsem, že prasknu a ona nepřestala a nepřestala, prý to pomůže miminku. doslova že mě vymackávaly vodu a pak doktorka prohlásila zklamaně, že je čirá. další, když dítě po porodu odnesli pryč a já zůstala 7 hodin na boxu bez dítěte a nevěděla jsem, zda ještě pořád žije. byla mi zima, hlad, žízeň (zakázali mi jíst s pít, hladověla jsem 27,5 hodiny), pak mi vynafali, že málo mocim. v noci na boxu mě polilo horko, omdlevala jsem, myslela jsem, že bude po mě, dostala jsem velký strach a Zvonila o pomoc. pak dobrý.
- Nátlak k indukci
- V mžiku plný sál lidi a slova doktorky "to je na císař" následně vytahnutí dítěte Vexem a odnesení.
- Nedostatek vlastního prostoru a casu
- Když primářka řekla, že se dítěti přestává dařit, PA ať nebručím, pak když mi praskla cévka v nose a manželovi jen nařídili, tak si ji utřete...
- Řízené tlačení
- Nečekaná a náhlá Kristellerova exprese. Byla jsem překvapená a v šoku.

- vmanévrování do polosedu na porodnické křeslo a následný děj - nenabídnutí jiné polohy, řízené tlačení, podání Buscopanu (bez sdělení mechanismu účinku a rizik), tlak na děložní fundus, nástřih, odnesení dítěte (pro údajnou záchranu, nebyl nechán dotepat pupečník, přesto dítě mělo čas vážit, měřit, v dokumentaci uvedené Apgar skóre nebylo problémové)
- Před porodem nátlak na vyvolání, při porodu řízené tlačení.
- Rvání na mě at se přestanu projevovat, že budim celé oddělení. Násilné připoutání nohou při tlačení
- Nástřih arogantní doktorkou a nerespektování výběru polohy, resp. přetočení doktorkou na záda
- Nástřih, zjištění, že jsem dostala injekci oxytocinu na porod placenty
- Chvilu, kdy jsem po klystýru seděla na záchodě a sestra na mě hulákala, že musím do papírů vyplnit moje a partnerovo nejvyšší dosažené vzdělání, i když to byl nepovinný údaj.
- Když mi bylo řečeno, že malý je zaseknutý v porodních cestách
- Celý porod byl neuvěřitelně smutný a šílený, nechápu, jak někdo, kdo je tak zatrpklý, může dělat tak krásnou a posvátnou práci jako je asistence při příchodu dítěte na svět. Celý porod byl ve znamení zesměšňování, zastrašování, výhrůžek, ponižování. Přišla jsem si jako nejhorší matka na světě, protože jsem podle ní nedokázala přivést dítě rychle a potichu. Nikdy nezapomenu, jak na m křičela, nikdy nezapomenu její výraz ve tváři..Těhotenství bylo jedno z nejkrásnějších období mého života (zatím), ale porod ho absolutně zabil..naštěstí můj vztah s dcerou byl natolik silný, že jí to snad moc nepoškodilo, nebo zatím se to neprojevovalo. Já jsem musela hledat moc sil, abych se z toho dostala, noční můry rok poté..snížený pocit sebedůvěry, apod. naštěstí jsem to dokázala přijmout jako životní zkušenost, a dokázala jsem se z toho poučit a jít jinou cestou. Ve zdravotnictví jsem ztratila důvěru, víc vnímám, že jsou lékaři občas jak prohnílí zloději, kteří nám kradou vlastní pocit rozhodování..
- Kvůli lapačce jsem musela ležet pouze na zdech.po píchnutí plod.vody, která byla zelená mě pustili jednou na balón,kde mi odtekla další část vody.sestra našťvaná,že to msi uklízet mě poslala na lůžko,kde za celou dobu nebyla schopna vyměnit plenu od prvního okamžiku píchnutí vody,tudíž jsem si lehla do té zelené vody a na tom jsem ležela po celý zbytek porodu.
- Porod se změnil v boj o život dítěte
- S tema to bradavkami kojit nikdy nebudete. Ten pocit bezmoci. Plus tlačení na břicho když nesla placenta hned po pár minutách ven :-), otrěsená bolest. Ani mě neupozornili
- KE a roztahování poševního vchodu prsty od PA
- Násilné sebrání dítěte z rukou hned po porodu, zmáčknutí dělohy a tahání za pupeční šňůru, odnesení dítěte ode mne na více jak hodinu bez souhlasu a vysvětlení, zima na stole s přivázanýma nohama 2 hodiny po porodu bez pití a jídla a deky a celkové chování veškerého personálu ke mně i k dítěti, které trpělo zimou a samotou kvůli žloutence v místnosti, kam jsem nesměla, abych tam dle nich něco neukradla atd.
- Vyšetření na kolik jsem otevřená. A mačkání žeber a břicha, PA udělala uzal na noční košili a tím mi stáhla břicho a druhá tlačila loktem na břicho aby mimčů "pomohly"
- Personal mne presvedcoval, ze jeste nemuzu ridit, ackoliv jsem mela velke bolesti a miminko uz se proste tlacilo ven... presto mi ukazali kam mam jit na porodni sal a miminko bylo behem 10 minut venku... dle personalu jsem mela jeste dve hodiny cekat...
- Kontrakce asi nejhorsí cast neotvirala jsem se
- Porod byl velmi rychlý, a přesto se během něj stalo spoustu událostí, které ve mně zanechaly špatné vzpomínky. Nejhorší okamžik byl ten, kdy synova hlavička začala procházet poševním vchodem. Lékařka začala mezi mými nohama něco šeptat sestře, nikdo mi nic neřekl. Sestra rychle odběhla a lékařka mi udělala nástřih hráze. V tu chvíli mi dvě sestry/PA skočily na břicho a bez předchozího upozornění provedly KE. Dítě ze mě "vymáčkly", lékařka tahala za hlavičku. Když se syn narodil, dozvěděla jsem se, že dítě chtěli tahat vexem, ale syn se narodil dřív, než ho stihli přinést.
- Nucenu do medikace, do polohy vleze, vyhrozovali ze neporodim pokud se jim nepodridim. Vyhrozovali sekci.
- Tlačení na břicho dvěma sestrami a pocit zklamání ze sebe sama, že nejsem sama schopna porodit vlastní dítě. Všechno bylo zbytečně urychlováno. Prasknutí plodové vody. Zbytečný tlak na rychlý porod.
- Z porodu samotného si nic nepamatuju (po podání oxytocinu). Pamatuju si ovšem dost dobře sít, kdy 3 doktorky hledali prasklou cévku "uvnitř". A další den jsem měla velmi bolavé dolní zebra a sestra mi jen mimochodem rekla, že mi zřejmě skakali po brise. To mi později potvrdil manžel.

- Chybela mi nejaká psychická podpora, chovali se ke mě jako k položce, když jsem se zeptala, co mi to pichají do zadku (asi plegomazin ?), Tak rekli jen, že se budu prospívat, nebo se to rozjede. Neskutecně byly krizové bolesti, kdy mi nikdo neporadil změnu polohy, tak jsem měla všechny dostupné drogové sortimenty a stejně to nezabíralo. Ke konci porodu jsem byla vyčerpaná, zřetovana a byla jsem ráda, že to skončilo. Dítě ze mě vymackli, protože já nemohla, řízené tlacení atp, necítila jsem nic. Pak sítí zazívá, vůbec mi nedocházelo, že je malá venku, potřeboval jsem vystrizlivet a odpocínoit si, pak jsem na sestinedeli zaslala za sestrami, které nebyly z dětského, ale gynekologie, že chci vidět svoje dítě a ony si to nepředaly a já tak čekala další hodiny, než mi ji dovezly. Starala jsem se jen z povinnosti, lásku a cestu jsem k ní hledala postupně. Tři roky jsem se s tím srovnávala a vylečil to až další porod v mé režii, s porodním práním, informacema a doulou
- skocili mi na břicho a nemohla jsem dýchat
- Syna mi po 2h bondingu odnesli na 4h na vyhrívání lůžka a nikdo mi nic nerekla a nevyšvětlil. Myslela jsem, že se mu něco stalo. Když se ke mně dostal, nechápala jsem, že je můj.
- Nejhorší bylo období po porodu, vzali mi dítě (přítomně, že vylo podchlazeno ho dali do inkubátoru a já ho pak celý den neviděla), a následovalo velmi bolestivé sítí nastříhu. Neměla jsem žádnou analgetiku, takže jsem to opravdu hodně vnímala a doktorka nad tím jen mávla rukou. Mít u sebe svého syna, asi bych to tolik nevnímala, takhle to ale zpětně hodnotím jako začátek nejhoršího poporodního období, když jsem svého syna nechala napospas doktorům a nebyla v prvních hodinách jeho života s ním...
- Nejhorší bylo fyzické přetocení z polohy na boku do polohy na zádech následované KI
- Když mě doktor manipuloval na zádech, kde mi absolutně nešlo tlačit, pustili mi tam mediky i přes můj písemný nesouhlas, oznámili mi, že mi musí udělat nástřih, protože dítě ztrácí síly (přítomně mi nedali vůbec čas tlačit, max. dvě kontrakce, a dítě bylo naprosto v pořádku a plným apgarem), cítila jsem se strašně obnaženě, v panice, neschopná reagovat, neschopná jim zabránit mi tohle dělat, jako zvíře v pasti...
- Když o mě pečovalo více osob najednou a já před nimi ležela odhalena
- Urychlené vybavení placenty, následné silné krvácení, ztráta kontaktu s dítětem, vědomí. Hrozný následný přístup personálu a po měsíci opětovné krvácení. V této porodnici bych již nikdy nerodila. První porod byl pro mě krásným zážitkem, druhý noční můrou.
- Musela jsem stále ležet na zádech ač jsem měla syndrom duté žíly tudíž jsem měla sklony k omdlávání ale byla jsem stále připojena na síly takže asi poloha na zádech byla nutná. Příště pokud bych rodila bych si chtěla polohu určit já. Jako prvoroďička jsem nebyla dostatečně informována.
- Psychicky nejhorší moment - společné sprchy, kde jsem zůstala sama (doprovod tam nesměl), měla jsem pocit, že omdlím, bolest mě nutila do kleku, styděla jsem se, bála jsem se. Fyzicky snad horší bylo po porodu táhání za pupečník a tlacení na břicho ve snaze urychlit porod placenty.
- Když jsem malou po narození ani nechtěla a nechala ji jako zabalenou vánočku tatínkovi, dokud mne nezašijou.
- Nejhorší byl porod placenty a potom šití. Neustále mě stresovali, že jestli placenta nevyjde do určité doby, budu muset být uspana atd. Dost necitelně doktorka pomáhala placente ven, bylo to velmi bolestivé i následně sítí, doktorka vůbec nekomunikovala, neinformovala, bylo to hrozné. Následně asi hodinu po porodu poradila dětská sestra, když už si to moje dítě může odnést na oddělení k lékařům pediatrům, zatím co já jsem měla zůstat ještě na sále! Syn měl apgar
- Arogance personálu po porodu, tlacení loktem na břicho, nástřich
- Behem porodu jsem ztratila kontrakce, takže jsem netušila, kdy mám tlačit. Lékaři mi zprvu neverili, pak mi dali něco do kanily, pro snazší průběh a podle mého názoru se mi po tom leku začalo špatně dýchat. Kyslíkovou masku mi mžsel přikládat přitel, který byl tak v soku, že občas mi to dal špatně a nemohla jsem poradně dýchat.
- tlacení na břicho takovým způsobem, že se mi zatmělo před očima, začala jsem se dusit, nemohla jsem se nadechnout a upadala jsem do tmy. bála jsem se, že umíram. silný pocit. nastěsti jsem byla schopná ještě tu sestru odstrčit a nadechnout se. a další byl nesmyslná separace. dítě v pořádku, já také a bylo odneseno ihned po porodu pryč.
- Když jsem v nevhodné poloze na zádech, napichnutým epiduralem údajně nebyla s to tlačit...a PA vyletela na chodbu, dorazila dr, popadla prosteradlo na druhé straně a začala mi tlačit do břicha. Necítila jsem fyzickou bolest...ale ten pocit, že to sama nedokážu. A druhý po porodu, když drželi syna na krátké pupeční snůře a na mě opakovaně prosby at mi jej dají, jen hlasili že má krátký pupečník, tak to nejde...a drželi ho jak kralíka. odnesli na utření apod...i když jsem je zadala, že jej chci hned u sebe.
- neinformovane a necitlive vyšetření v kontrakci
- Kontrakce po infuzi oxytocinu, neuvěřitelně bolestivé a nepřestávající

- Ruční roztahování porodních cest, ale chápu že šlo o život miminka.
- Pamatuji si několik cizích lidí - personal, kteří na mě při porodu koukali a já s tím nemohla v tu chvíli nic dělat.
- Odnesení fialového dítěte, neznám kam a cca 30 minut absolutní nevedomosti co se deje. Po 30 minutách přichod doktorky, která oznámila že je v inkubátoru, sice 9 minut nedýchal, ale už je v pořádku. Odchod. Po cca 6 hodinách v 5h ráno prevoz syna 70km daleko, me propusteni az dalsi den rano v 8h (moje největší chyba v životě, nechala jsem se odradit od reversu.)
- Křísení dítěte a 10 minut nevědět, zda bude žít...
- Nejhorší bylo velmi depresivní oddělení šestinedělí a detské sestry, které mi svými radami zajistili 2 měsíce kojícího pekla... V průběhu porodu pak zvracení v důsledku zákazu konzumace jídla, které jsem potřebovala, cítila jsem, že se musím najíst, jinak mi bude zle a bylo mi to zakázáno. měla jsem pocit, že se udusím.. a pak nejhorší bylo, že díky špatně vedenému porodu jsem tlačila zbytečně brzo a velmi dlouho a celou dobu jsem se při každém potlačení trhala, což bylo velmi bolestivé a mělo to víc než rok trvající následky..
- Hojení nástřihu
- Odnesení dítěte bez důvodu a donesení má pokoj po šesti hodinách se slovy "můžeme vám ji už dát? Ona celou dobu strašně řve. "
- Kristellerova exprese
- mininku klesaly ozvy, personal sel pro kleste a ja uz nemela psychickou ani fyzickou silu bojovat (i kdyz jsem nakonec zabojovala a porodila bez klesti pridusene miminko)
- Muže z hekární vyhodili, ač jsem tam byla sama a na kurzu říkali, že v tom případě tam partner může být. Měla jsem napíchný oxytocin, bolelo to jako blázen, měla jsem na břichu pásy, musela jsem ležet na břiše, křičela jsem bolestí a ze sesterny jsem slyšela cinkání hrnečků, lžiček a pobavený hovor. Nemohla jsem nic, nikdo na mě nereagoval, můj nejbližší člověk tam nemohl být.
- Nástřih mimo tlačení. Bolestivé šití uvnitř. Dvakrát stěhování během 4 dnů.
- Seděla jsem, tlačila, nehýbala se hráz. PA masírovala, používala EO, povzbuzovala, ale nic se nedělo, nepostupovalo to. Měla jsem pocit, že nikdy neporodím.
- nucení do aplikace prostinové tablety
- Když mi odmítli dát dítě do náruče. Dokud lékařka nedokončila šití, tak ho držel otec.
- Po hodine bondingu my dite bez jakeliv informace odnesli na hodinu pryč. Ani PA nevedela proc. Pritom nemel ani nejmensi problem.
- Odchod do "přípravy", kdy jsem zároveň s klystýrem dostala do hýždě naprosto bez varování injekci "vitaminů na prokrvení". Netuším, co to bylo. Strašně jsem po tom zvracela, což s klystýrem byla šílená kombinace.
- Klystýr. A pak když porod i přes infuze oxytocinu stále nepostupoval mi doktor řekl, že mě ještě hodinu dá, ať si zkusím sama tlačit a pak buď vex nebo císař...nechali nás tam s manželem samotné, já se teda snažila nějak tlačit, ale ta hodina byla příšerná, nakonec jich tam na mě naběhlo snad 5,6 a porod ukončili vexem.
- Ukradená role rodiči ženy
- Přijela jsem jako prvorodička z toho důvodu, že jsem přestala mít pravidelné kontrakce. Personál mne zastrásoval, že to nepostupuje celý den, lékaři víceméně že bude sekce a jednou jsem lékaře hrubě odstrčila, když se mně snažil vyšetřit za kontrakce. Když mi praskla voda, tak mi nikdo nevěřil a cítila jsem dost velké zklamání...
- Výhrůžky, že zabiju svoje dítě. Doktorka mi odsouhlasila porodní plán a pak podle něj nechtěla postupovat .
- Vaginální vyšetření při kontrakci, kdy mi bylo provedeno manuální roztahování cípku- pocity jako při znásilnění.
- Celkově mi bylo strašně nepříjemné snímání plodu pomocí pásů,ale když jsem to odmítla,zavolali primáře, který mě totálně vystrašil,že tím ohrožuji dítě.A i když jsem se na porod aktivně připravovala,tak mě tím jako prvorodičku naprosto znejistil!To pokračovalo i dál,kdy mi nebyla dovolena pozice porodu, která mi byla příjemná.Takže mě donutili změnit pozici na porodní židli, která mi byla nepříjemná a strašně na mě tlačili-spěchali. Úplně nejhorší bylo, když mi řekli, že srdeční ozvy dítěte slábnou a že musím na kozu. Byla jsem úplně v panice, že se malé něco stane.Az později jsem zjistila, že snížení ozev je při postupu porodními cestami zcela normální.Chtěla jsem родit pokojně a místo toho z toho byl sportovní výkon.Chtěla jsem родit s minimem cizích lidí a nakonec jich tam zcela bezdůvodně bylo asi 7, kteří se chtěli jen podívat na exotku s porodním plánem, který vůbec nerespektovali.Ukradli mi můj porod!

- v den porodu večer jsme hledala své dítě a bylo mi nevybíravým způsobem vynadáno ze se mam okamžitě vrátit na pokoj, že jsme po operaci, že mi dítě přinesou na kojení, nepřinesli celou noc jsme nespala usnula nad ranem a ráno mi ten balíček co ho donesli byl lhostejný:-(cestu k dceři jsme hledala několik let
- Odnesení dítěte bezprostředně po porodu do jiné místnosti na vyšetření. Jen kvůli tomu, že mi plodová voda odtekala přes tři dny bez kontrakcí.. Pak mi ho přinesli v zavinovačce 😊
- Je mi to do teď nepříjemné, ale je to asi úplný začátek, kdy mě na běžné kontrole po suspektním monitoru po mém opakovaném odmítnutí vyvolávání stejně přesvědčili a během necelé hodiny po poradně už jsem v sobě měla vyvolávací tabletu, aniž bych si vlastně stihla cokoliv pořádně uvědomit a promyslet. O rizicích vyvolávání jsem informována nebyla, bylo mi řečeno, že "to zkusíme šetrně" a že oxytocin je tělu vlastní... - Důvod vyvolávání: váhový odhad přes čtyři kila (dítě nakonec mělo 3,7 kg) + opakovaný suspektní monitor v den poradny.
- Nejhorší momenty byli dva, první to že mi porod vyvolávali 5 dní, bylo to velice stresující a psychicky jsem na tom nebyla moc dobře, ačkoli ani po porodu. Druhý moment byl po porodu kdy jsem potřebovala pomoc od sester pomoci, ale sestry mi pokazily odsekly že na mě nemají čas.
- "Teď zatlačte nebo dítě umře!" - proneseno lékařkou přítomnou u porodu za přítomnosti střídající se směny asistentek, která si sdělovala dojmy z toho, jak jsem se dopoledne snažila marně odmítnout prasknutí vody a lékař mě naštěstí zvládl. Pak už jen obličej staré asistentky, která mi skočila předloktím na břicho. Úlek a strach, protože po tomto zákroku dítě stále nebylo venku. Vyšlo až cca tři minuty po tom, co jsem si dále tlačila dle svého uvážení. .
- Upozornění na to, že jsem otevřena jen na 6cm, následně jsem měla už kontrakce s pocitem tlaceni, jež mi bylo zakázáno s tím že mam dychat jak mašinka, což mi ale vůbec nebylo příjemné s tím že me panvi otocili na bok a následně roztahování branky.
- SEPARACE
- Omotání prosteradla kolem břicha dvěma PA a následně houpaní po břiše třetí PA
- Když jsem tlačila v poloze v polosedu, nešlo mi to, velmi to bolelo, a vůbec jsem si neuvědomila, že bych mohla změnit polohu a nikdo mi to nenavrhl, a pak ještě někdo řekl, že miminko už musí ven.
- nejhorší bylo, že mi odnesli dceru po porodu pryč a my s manželem zůstali sami. celý život si to budu vyčítat. v tu chvíli, pod nátlakem a manipulací, jsem myslela, že se to 'musí', přestože instinkt mi říkal, že ne. čím déle je od porodu, tím víc mě to trápí. s násilím způsobeným na mě se nějak musím vyrovnat, ale že mi odnesli dítě, to nemůžu odpustit.
- Když synovi spadly několikrát ozvy a nedorotoval do správné pozice a z důvodu padanu ozev prisly na radu kleste.
- Neinformovanost, vysmech, nepodpora, kus masa, nezajem, vyhazov z pokoje třetí den po porodu,
- Nejhorší byl samotný porod, kdy jsem byla znejišťována, že už to trvá hrozně dlouho (mně to nepřišlo), může to uškodit miminku (ozvy byly v pořádku). Chtěla jsem přirozený porod bez řízeného tlaceni na zádech. A skončila jsem přesně tak, jak jsem nechtěla. Nejvíce mi vadila přítomnost dvou lékařek, které mi nevyhovovali osobnostně (manipulativní chování a opovrhující/možná unavené pohledy). Kdyby byla přítomna jen porodní asistentka, byla bych mnohem klidnější. Hlavně že u samotného porodu "respektovali" mé porodní přání bez nástřihu. Jenže já chtěla rodit do vody a ne na zádech. Nakonec jsem měla rozsáhlé poranění a ještě mi řekli, že to tedy vyčetli v mém porodním plánu. O tom, že nechci rodit na zádech se tam asi nedočetli.
- Celych 13 hodin kontrakcí jsem byla připojena na monitory, takže jsem je prolezla na levém boku. Takže celý porod byl velice bolestivý. Vyvolávání sice urychlilo kontrakce, ale nestihla jsem se otvírat, takže nic co by se dalo nazvat přirozeným porodem
- Porod byl ok dle doby, než jsem se nechala vmanevrovat do polohy v leze na zádech, ve které jsem nechtěla být. Hlavice miminka byla ještě vysoko, poloha v leze se dala velice špatně snést. Od té doby, kdy mne začali řídit, co mam dělat, mam pocit ukradeného porodu. Infuze s oxytocinem, řízené tlaceni aniž bych měla pocit na tlaceni. Silná bolest, když mi porodní asistentka dělala kristllovu expresi a zároveň strach, že sama miminko neporodím. Porodní asistentku jsem odstěhovala, ale po porodu jsem se styděla, že jsem nespoupracovala a měla pocit, že mě dítě zachránili.
- asi když jsem byla už na koze a PA mi masírovala hráz, aniž by mi o tom řekla nebo se mě zeptala. Bylo mi to strašně nepříjemné a cítila jsem, jak se stahují. Věřím, že to byl důvod ke zpomalování porodu a k následně "nutnému" nástřihu a tlaceni na břicho (bylo mi řečeno, že má miminko krátkou pupeční šňůru a po každé kontrakci se vrací zpátky, že bude potřeba nástřihnout a poté bylo potřeba mi i pomoci tlaceni na břicho. Naštěstí se nám nic nestalo (krom mého poranění)

- vše bylo relativně ok do podání oxytocinu, který jsem nechtěla ... poté začlo peklo, protože doktorka si nevšimla špatné rotace dítěte, kontrakce sílyly, ale malý nešel a ani nemohl jít ven ... byl však už nízko a proto se mě nikdo na nic neptal, skály mi po bříse dvě mohutné ženy, třetí mě nastříhla a tahala malého za hlavičku ven ... bylo to hrozné ...
- Špatně sešitý nástřih hráze, v důsledku toho přešívání v plné narkóze a nemožnost být hned s dítětem.
- Velmi bolestivé kontrakce v poslední fázi 1. doby porodní, pálení při prostupu hlavičky vagínou, dlouho trvající 2. doba porodní (cca 70 minut)
- Jednoznačně nejhorší byl pocit že mi malou prrs nesouhlas kamsi odnášejí, našťestí partner zastoupil lekati cestu a ten mu dceru už dát prostě musel. Na slovní upozornění nereagoval. A špatnou zkušenost mám se dětskou sestrou z oddělení, která mě bezdůvodně stresovala ohledně zdravotního stavu zcela zdravého dítěte.
- separace od dítěte po porodu
- To že mě bez mého souhlasu "zdrogovali" přisunem několika léků na vyvolání porodu až jsem začala kolabovat a ztrácet vědomí. Manžela ke mě nepustili, až když neměli dost rukou tak ho zavolali z rohu místnosti aby mi držel mokrý hadr na hlavě a "budil" mě. A pak mi odvezli dítě že prý nejsem schopná se o něj postarat a mohlo by mi spadnout, i když ho chtěl mít na sobě manžel...
- Dobrovolný hamilton který vedl ažk 30 hodin dlouhemu porodu-prvních cca 20 hodin falesne kontrakce.
- Nejhorší moment byl hned po porodu kdy mi syn odebran stim,že nedycha a musí byt resuscitovan presto,ze jsem ho slyseła plakat.
- Přijímání do porodnice bylo nejhorší, neochotný personál, který bagatelizoval mé kontrakce a choval se arogantně, kroutil hlavou a našťvaně komentoval, že jsem nebyla na prvotrimestrálním screeningu. Zpochybňovali datum porodu uvedené v průkazce. Tehdy opadlo veškeré nadšení a odhodlání rodit. Rozplakala jsem se a nechtěla jsem rodit. Připadala jsem si odmítnutá a zesměšněná. Dalším momentem, asi stejně hrozným, byly pokusy o prasknutí plodové vody (asi dva neúspěšné a třetí úspěšný).
- Doteď mě mrzí, že první měsíce jsem neměla pěkný vztah k dítěti, v podstatě jsem fungovala, že musím, ale necítila žádnou lásku.
- Následná operace hned po porodu, byla jsem dlouho bez syna. Žádná podpora či útěcha že strany personálu. Komplikace takové že jsem na operaci musela znovu po 8 měsících po porodu. Beze změny. Problémy mám stále
- Když jsem plakala a prosila ať toho lékařka nechá. Ať mě násilím nepolohují a netahají za nohy a nepřevalují na bok. Ať nebere ty nůžky že nástřih nechci že to všechno bolí. Já plakala a ona se smála že to musí udělat nebo dítě umře (apgar plný). Vysmívala se mi. Po porodu se ve mně hrabala jako v kuřeti do kterého cpe nádivku. Já prosila a plakala že to bolí ať mě nechá odpočívat. Zhruba další hodinu trvalo další trýznění v podobě ruky po skoro loket ve mně. Neustálé mačkání. Následně vyhrožování pčr jelikož jsem šla ambulantně domů. Ve 12 letech jsem byla sexuálně napadena. Celé se mi to vrátilo a mám obrovské potíže. Dítě jsem odmítala..
- Jak mi po porodu dr. sil par stehy (1-3 uz nevím) poraneni, spis oderky. Ja se klepala zimnici, bolelo to a jeste me peskoval, at sebou netrhám.
- Po porodu ke mě chodil v krátkých intervalech lékař, který mi necitlivě intenzivně tlačil na břicho, díval se na hodinky a kroutil hlavou, bez s dalšího slova, když přišel asi po páté, řekl jen : " Tak dáme celkovou"... a odešel
- Porod byl předčasný, takže ho provázely obavy, nejhorší moment byl spíše až s odstupem, když jsem zjistila, že nástřih hráze kl, který byl proveden bez mého vědomí, nebyl vůbec nutný (syn měl necelé 2 kg a nebyly žádné komplikace) a také to, že jsem dovolila, aby nás se synem oddělili, ačkoli ihned po porodu byl v pořádku kromě nízké porodní váhy.
- Surová fyzická manipulace personálem, ponižování...
- Odnegli mi syna, přestože jsem chtěla dítě hned na břicho, přinesli mi ho po opakovaných urgencích po 40 minutách umytého a zabaleného, což jsem taky nechtěla. Prostě ho zapomněli na ohřívárně (kde být nemusel, měl apgar 10-10-10), protože se dívali na olympiádu.
- nástřih, kristellerova exprese, násilné přikládání dítěte na prso, rozevírání jeho úst sestrou smrdící cigaretami, mačkání mého dvorce a bradavek, odvezení dítěte bez mého vědomí na dohromady vyšetření, odběr z paty a očkování TBC - způsobilo mou paniku a hledání dítěte, kdy jsem byla označena za hysterku
- Nejhorší až zpětně, když mi došly souvislosti s vývoj porodu: utajený hamiltonův hmat protože jsem odmítla vyvolání 5 dnů po termínu, pomalé otvírání, oxitocin, kleště, zlomená kostrč. Kdyby nechali porod nastoupit přirozeně, mohl porod proběhnout normální. Jednání jak se strojem, ne s člověkem.
- Začalo to podáním plegimazinu k němuž mám kontraindikace díky chorobě srdce. Museli me oživovat, zažila jsem zážitek blížký smrti ... V te chvíli jsem absolutně rezignovala a zachvátil mne sileny strach.. Pak já me pa přivázali ke koze a jak po ke hopsal znechuceny doktor a vytlačil ZD me syna jak z tuby zubní pasty. Bylo to otřesné!

- Hamilton opakovaně bez předchozího upozornění před podáním tablety, neřeknou ani nadechnete se, uvolněte se, rvou to do vás rovnou, Dr se ani nezeptal, zda mi ho před nim někdo dělal, dělali po 20 min od sebe! Podání léku na "klidnou noc, na zmírnění kontrakcí i při vyvolávání porodu, já jim věřila!!!a taková blbost, docasne došlo opravdu k ultumu, nebyla jsem otevřená a přesto chtěli podat oxytocin, kontrakce byly ok, prostě urychlit!zeptala jsem se ale ten přece neotvírá??tak mi dali něco na otevření, sedla jsem si při ctg na 2sec spadly ozvy, zvedla jsem se ihned ok, nezeptali se, rvali do mne sondu na sledování ozev 20minut!jednu zničili, 2dr měl za 20sec, odešel, neuměli zapnout přístroj, nejhorší bylo, že pak jsem ležela na zádech, nemohla se hnout, šílené bolesti do kříže, bez jídla, vod 20hod, neřekli nic o vlivu léků proti bolesti na dítě a na kojení...byla jsem tak zfetovana, že mi dělalo ve finále problémy soustředit se na tlačení
- oddělení od dítěte ihned po porodu (po několika minutách krátké přiložení a potom odnesení dítěte na několik hodin pryč
- Když odvezli dítě po 2 hodinách na sále... Dítě ok, já ok...
- natržení ke kterému došlo v 2.době porodní, kdy jsem byla vleže na zádech s nohama ve vzduchu na podpěrách, porodní as.si odešla zapsat a měla jsem tlačit při kontrakci, což jsem udělala a natrhla se, tekl že mě malý proud krve a manžel musel jít někoho hledat, aby mi pomohl.
- Po 2 hodinách po porodu jsem nezvládla dojit si do sprchy, omdlévala jsem. Bylo to považováno za normální. Když jsem však začala omdlévat i na lůžku na pokoji, přivolala jsem sestru, která mě okamžitě vrátila na sál s tím, že došlo k rychlému zavinutí dělohy, takže krvácení se hromadilo v děloze. Masáž břicha, která byla následně lékařem provedená, byla mnohem bolestivější než samotný porod. Měla jsem strach, nikdo mi přesně nesdělil, co se děje, proč se to stalo (později jsem sama hledala informace a dozvěděla se, že příčinou byl oxytocin na urychlení porodu). Pořád mě běžela hlavou myšlenka, že možná umřu a dceru mám někde na poporodním, nevím, co s ní je. Z svůj strach jsem se styděla a nakonec byla ještě vděčná doktorovi, že mi "pomohl". Přitom vše sám spustil, když krásně rozběhnutý porod zabrzdil bezdůvodným píchnutím plodové vody. Pak následovaly infuze s oxytocinem, protože dceři začaly lítat ozvy a zastavilo se otevírání.
- Když už jsem řvala, že to nezvládnou...
- Nejhorší byl výsměch rodici doktorky, později dopovani několika sedativy proti bolesti, vakuum u dítěte bez mého vědomí
- při průchodu miminka s ním manipulovali, když byl ještě napůl ve mě a bylo to bolestivé a měla jsem hrozný strach o miminko a nemohla jsem to nijak zastavit, ani ovlivnit...
- Nejhorší bylo, když moje miminko odnesli s tím že je to biologický odpad a nesmím ho vidět...
- Za oba zážitky mohl primář, poprvé mi během kontrakce při vnitřním vyšetření jakoby proryl prsty pochvu, netuším co to mělo znamenat, zmohla jsem se jen na slovní ohrazení a po porodu mi bez upozornění, v momentě kdy mi podávali miminko, vybavil ručně placentu
- Měla sem šílené bolesti a zároveň jsem byla hrozně unavená, požádala sem o něco na bolest a přinesli mi rajský plyn. Pomohl mi se uvolnit, přestala sem se bát i když sem věděla že mě čeká sekce ale na to bolestivě vnitřní vyšetření při kontrakcích nikdy nezapomenu. Ještě se zeptali přítele jestli ještě zkusíme oxitocin nebo poslední možnost sekce ačkoliv ox. Byl úplně zbytečný a i kdyby mi pomohl se otevřít dříve bych zkolabovala nebo by malého tahali kleštěmi.. Druhá rána pro mě byla když syna vyndali a ihned kolem mě s ním prošli, ani neukázali. Pak přišli s umytým zabaleným uzlíčkem který mi na minutu ukázali, byla sem pořád trochu zplynovaná ale chtěla sem ho mít u sebe a než sem na něj dokázala pořádně zaostřit už ho zase nesli pryč..
- odnesení dítěte na krátké vyšetření
- nechci nastrih-stal se mimo kontrakci; nechte dotepat pupecnik-strihli ho primo pred myma ocima; poporodni prilozeni ke kojeni-dcera plakala-pozadavek, abych prilozila-rvani na prso (baby friendly nemocnice)-prosim Vas, ona place, asi ted nechce pit
- Na celý porod nerada vzpomínám, od začátku do konce vše špatně, nevybavuji si ani jeden světlý okamžik.
- Nejhorší bylo, když mi personál vyhrožoval, že dítě umře proto, že netlačím jak chtějí oni ale jak mi to říká mě tělo. Tvrdili mi, že nerodím, že mám poslíčky ale dcera byla za 4h venku. Nadávala mi, že porodím do "hajzlu" když budu po čipcích tlačit. Nebyla jsem na hekarne ale na sestinedeli. Partnera pustili až 20minut před porodem. A mnohem víc.. :(
- Zaver, tlaceni, kdy mi kvuli epiduralu klesla citlivost a PA me nutili tlacit a zaroven tlacili na bricho...kvuli tomu jsem zvracela a nemohla poradne dychat. Duvod nebil, miminko bylo v poradku, byl to zbytecny stres a neprijemny zazitek.
- Když jsem začala rodit, byla u porodu porod. asistentka. Když jsem porodila, uviděla jsem dalších asi 5 lidí, kteří na mě bezdůvodně koukali (pomoc jsem nepotřebovala s ničím od nikoho). Dále nedodržení porod. plánu, špatná informovanost, odnos dítěte na mytí, vážení apod, když jsem chtěla být s ním. Zbytečný dokrm stříkačkou, když jsem měla mlezivo...

- Nemožnost změny polohy v pololehu do gravitační a s tím spojená nemožnost vypuzení dítěte, zastrašování, moje rezignace a souhlas s nástřihem, ač jsem ho nechtěla. Před porodem při vag vyšetření proveden Hamilton bez mého souhlasu.
- Chtěla jsem umřít nebo nechat zdravotníky, ať že mě to mimino ihned dostanou ven jakýmkoliv způsobem 😞
- Šílená bolest z tlačení na břicho ve snaze vypudit placentu. Bolest horší než oba porody dohromady. Nakonec stejně jako při prvním porodu musel být proveden výškrab v narkoze.
- Jednali se mnou jako s dobytčkem, když jsem měla kontrakce a nechtěla se okamžitě nechat napojit na oxytocin. Ani ne nechtěla, spíš jsem měla takové bolesti, že jsem byla ráda na čtyřech a oni mě nutili na záda. Při porodu jsem slyšela něco jako, že dítě asi nechci vytlačit apod. Když jsem měla žízeň, tak jsem si od PA vyslechla, že asi tak slabá nejsem, když se můžu napít. Nakonec to dopadlo tak, že jsem rodit přestala, nevnímala jsem pořádně, nutili mě držet si nohy, dítěti se snižoval tep a skákali po mě najednou tři osoby, primář došel, nástřih, vex a už to jelo
- Hrobové ticho po narození dcery. Nikdo se na mě ani nepodíval, bála jsem se že je mrtvá
- Doktor přišel, nepředstavil se a řekl, že teda se jde na to. Když jsem zadala, že jsme byly s doktorkou domluvene, že budu na boku, tak řekl, že ani nahodou. Nasilím me otocil na záda, společne s porodni asistentkou mi prikurtovali nohy.
- Když partnerovi po příjezdu do porodnice řekli, že je ještě spousta času a poslali ho domu. V té době jsme bydleli v [redacted] a rodila jsem v [redacted]. Bylo to v sobotu okolo 23.hodiny. Moc jsem se o něj bála, protože jsem nevěděla, zda se bude dostatečně soustředit na jízdu. Za 3 hodiny ho volali zase zpět, což mě opět hodně stresovalo. protože jsem věděla, že určitě pojede rychle.
- Po 8 hodinách po odtoku mi byla doporučena atb. Jejich podání jsem zprvu odmítla, chtěla jsem jsi zjistit více informací, cca po dvou hodinách jsem souhlasila, ale dr. který měl službu celý víkend se mnou již skoro vůbec nekomunikoval, protože se našel, že jsem zprvu odmítla. Druhý den večer mi již dával vyvolávací tablety, dle slov sestřičky v neadekvátně větším množství...
- Okamžité přestřížení pupečnicku a odebrání dítěte na vážení a měření, ačkoliv jsem při příjezdu a střídání směn byla zdravotníky ujištěna, že nebudou stříhat a bude bonding.
- Nejhorší bylo, když mě nutili ležet i přes obrovské bolesti, když si lékař postezoval, že jsem se pomocila při tlačení a když mi skočil na břicho.
- Velké krvácení vlivem umělého oxytocinu, krevní sraženiny, proto jsem dostala infuzi a miminko mi neumoznili mit u sebe, plakalo v náručí manžela.
- KTG
- nejhorší bylo snést řeči doktorky, která mi sešivala nástřih. Bylo to bolestivé a když jsem se hlasitě přijevovala, měla k tomu nepříjemné připomínky
- vycerpaní, velka bolest, pocit ze uz nemuzu dal.
- Když mi po bondingu odvezli dítě (to jsem se rozplakala a nikdo mi nepomohl) a několik hodin jsem byla bez něj. Bylo pak těžké se znovu na dítě "napojit".
- Odnesení dítěte I přes to, že v porodním plánu byl zduraznen bonding. Oba jsme byli v pořádku, ale střídalý se směny
- Při fázi tlačení vleže na zádech, kdy se tam začali scházet nějakí další lidi a porodní asistentka mě začala strašit, že se miminku přestává dařit a že špatně tlačím.
- Když hned po porodu dítě odstrihli a odnesli, přála jsem si hned položit na břicho.
- Nejhorší moment byl, když jsem vedela, že pokud si v druhé době porodní lehnu do personalem.narizene polohy na koze s nohama v operkach ze senebidu moci dychat a porodit dite.byla jsem donucena l teto poloze, pp dvou kontrakcích klrsky ozvy piod 80, dite,se narodilo pomoci klesti, ja jsem.mela rupturu. 3.,stupne a utrzenou kostrc od patere.mam od te doby problemy ze zady a nejsem schopna fyzickyh cinnostiohledne obsluhy ditete nebo domacnosti
- Hnusné, znuděné, otrávené pohledy porodních asistentek, už při prvním vypisování vztupních papírů. Dál nezájem. Nulová podpora, nulová slova uklidnění. ŽÁDNÉ UJIŠTĚNÍ, ŽE VŠE JE VPOŘÁDKU, FYZIOLOGICÉ, žádná podpora. Jen mě brali jako další starost, která snad počká na ranní směnu. Prostě snad nic pozitivního. Výměnou směny se našťestí vše změnilo. Moje pocity nejsou subjektivní, stejně to vnímal i manžel. Nejednalo se o žádné fyzické pochybení, ale lidskost, vlídnost úplně selhala.
- je toho více- nezvladatelné bolesti vyvolávaného porodu, nemožnost si ulevit (nebyly polohovací možnosti, vana), ztráta důstojnosti a vlastní síly, vstup houfu cizích lidí a ostré světlo na třetí dobu porodní, řízený porod namísto vlastní aktivity a soukromí, velké bolesti nastřížené hráze po porodu, necitlivé a nedůstojné vyšetření tohoto problému lékařem

- Po podání oxytocinu můj muž opustil porodní sál a šel na toaletu. Mezitím asistentky zjistily, že už leze hlavička, a v panice mě odvedly přes můj protest (a výslovný zákaz v porodním přání) ke koze, tam mě mezi kontrakcemi vysadily (jsem drobná, byla jsem v tranzu, bránila jsem se jen slovně), a přikurtovali mi přes můj křik o pomoc nohy. Manžel přiběhl, ale už jsem tlačila, takže sundat mě už nemohl. Bolelo to strašně. Ten pocit fyzické manipulace byl na úrovni znásilnění, obzvláště během tlačení
- zavedení vyvolávací tabletky primářem, jeho chlupaté ruce si budu pamatovat do konce života:(
- Když mi rvali dceru z rukou na osetreni. Pediatricka kricela, ja ji prosila, aby mluvila tise kvuli miminku. Kdyz ji odnesli na "vyhrivani" a ja rikala, ze se nejlip zahreje na mne a stejne mi to k nicemu nebylo. Bezmoc a pocity selhani. Partner ma nevetsi trauma z nastrihu, ktery byl proveden pres moje NE. Ze me nedokazal ubranit.
- Tak rychlý nástup porodu, že člověk nevěděl kde je a co se deje
- To, že mi dcerku sebrali a já jsem byla z celého porodního sálu poslední, kdo ji měl na rukou.
- Zkalena plodova voda, bez partnera na dlouhém prijmu, zvracení po tuně oxytocinu, bez partnera pri nepovedeným epiduralu, osmi hodin.zvracení, dítě prevoz na Jip, hodinove siti porod.poraneni, prevoz na voziku na sestnedel, sama bez ditete, strach jak mu je na jip..hrozne sestry na 6nedeli, vysmaly se mi ze za to, jak na tom dcera je muzuj, ze jsem neumela tlacit..opuštění, strach, vyhoreni
- Po samotném porodu se ze mne PA pokoušela násilím vytáhnout placentu, protože jí připadalo, že už je to dlouho, ač ve skutečnosti ještě zdaleka nebylo dosaženo doporučené doby, po kterou se čeká. Odhlédnu-li od toho, že do té doby mohli mít zdravotníci pocit, že mému dítěti zachraňují život, tohle bylo úplně zbytečné.
- Nestihl se klystýr a bylo mi velmi nepříjemné, co všechno ze mě šlo na lůžku, ačkoliv personál mě uklidňoval
- jako nejhorší moment by jsem asi uvedla celý porod od příjezdu do porodnice
- Vytrhli ze mne dite mezi kontrakcemi. Takovou bolest jsem v živote nezažila, mela jsem šok. I pro dite to byl traumaticky zasah.
- Když se mě v ontrakcích ptali na nesmyslné otázky jako například nejvyšší dosažené vzdělání partnera. A také, že celou první dobu porodní jsem byla bez partnera. Ten musel být na chodbě. A také, že když jsem porodní asistentce přišla říct, že rodím, a že se bojím, že upadnu ve sprše, nevěřila mi. Pak můj manžel porod málem nestihl, protože ho zavolali pozdě.
- Bolestivé vaginální vyšetření, nejspíš proveden Hamiltonův hmat, šití porodního poranění malého rozsahu bez umrtvení, hodnocení vzhledu mých prsou - plochých bradavek a veta umrtvení, že "s těmito prsy kojit nebudu".
- Byl to spíš kontinuální pocit od vstupu do porodnice až do posledního kontaktu s porodním personálem: jsem jim na obtíž, otravuji je, vše dělám špatně - dýchám, nedýchám, křičím, hýbu se, když nemám, chci tam partnera, neustále osočování, že vlastně nemyslím na dítě ale jen na sebe a jsem sobecká, neodpovídali na mé dotazy, jako by je ani neslyšeli, ani na ty opakované. Byl to nejhorší zážitek mého života co se týká přístupu lékaře a sester/asistentek.
- Bez vysvětlení jsem musela ležet 2h na zádech, nemohla se napít a zapomněli mi zavolat partnera. Potom jen přišel doktor s nůžkami
- Po porodu spalování viny na mě , neustále opakování ze za vše muže ja. A jestli si uvědomuji ze to nebylo ta 5 min 12, ale za minutu 12!

Popište prosím nejkrásnější moment Vašeho porodu (z období před, při nebo po něm). Můžete stručně i obsáhle.

Textová odpověď, zodpovězeno 339x, nezodpovězeno 92x

- Dítě
- Když jsem si dokázala najít špetku intimity ve sprše a uvědomila si, že jsem porodila dítě. Vazbu k němu mi nevlídná a v zásadě matku ani dítě nerespektující rutina porodnice naštěstí nedokázala zničit. Ale v případě, kdybych v sobě neobjevila sílu porodit apolinářským "podmínkám navzdory", umím si představit, že bych ještě mnoho let poté musela řešit velké trauma.
- Že už to bylo za mnou.
- Žádný nebyl. Byl to jen stres a strach z toho co bude. Plně jsem důvěřovala lékařům.
- Když mi konečně dali syna do náruče. I když jsem z něj viděla jen obličej, jak byl zabalený, i tak jsem byla šťastná, že je v pořádku a u mne.

- Když jsem se prve mohla podívat na svého syna
- Dítě u sebe
- Když jsme přijeli s mužem z porodnice domu a všichni tři jsme si lehli do naší postele.
- Když jsem syna porodila a PA mi ho položila na hrudník
- Těsně po porodu. Když tomu utrpení byl konečně konec. Neskutečná úleva.
- Když mi syn poprvé usnul v náručí, už na porodním sále po prvním přináší.
- Než mne donutili vylézt na kozu tak jsem se vznášela na vlně. Mimo vědomí a tělo vědělo co dělá.
- Přiložení miminka
- Deset minut s drobkem na porodním sále
- Dcera v náručí
- Když jsem dostala syna do náručí, okamžitě jsem ho rozbalila z té látky, ve které mi ho podaly. A dotkla se jeho kůže, chytila ho za ruku.
- Az na zaver byl krasny cely, intimni, vedomy, uzasna i poporodni doba, kojeni a szivani.
- POté, co jsem odmítla rozdělení sebe a dítěte z důvodu naplnění kapacity porodních lůžek a mohla s ním strávit noc kůže na kůži.
- Dítě na prsou ihned po porodu
- Když mi syna hned podali a nechali u mě, byli velmi vstřícní. A před porodem - kontrakce prozvané s mužem ve sprše.
- Když jsme dceru sevřela v náručí
- Když už byl konec
- 3 hodiny s manželem a dítětem po porodu
- Samotná druhá doba porodní, která proběhla snadno
- Když mi malého dali ihned po porodu na břicho.
- Když jsem měla jistotu, že je syn v pořádku a slyšela ho poprvé brečet.
- Ta úleva, když jsem ji porodila... a radost když jsem ji viděla (bohužel až po ošetření a zabalení, protože jsme byly obe v pořádku)
- První kontakt
- Bonding - když jsem měla své dítě u sebe, byla jsem tak plná endorfinu, že jsem se prve v životě cítila "zřetovane" a usmívala se na celý svět. Takové štěstí jsem asi ještě nezazila.
- Když mi dítě položili na břicho. Bohužel jen na 30 sekund pak ho na 20 minut idnesli na vážení a měření.
- První pohled do očí mého syna...
- Když mi dali syna okamžitě na břicho, pak už jsem nevnímala nic jiného. Byl to nejkrásnější okamžik v životě.
- Dojetí, když mi dceru položili na břicho
- Po porodu, kdy jsme zůstali všichni tři spolu sami v posteli před prevozem na odd. sestinedeli.
- Nejhezčí bylo, když jsem odcházela z porodního oddělení do parku (přes nesouhlas sestry) a když jsem po dvou hodinách od porodu mohla na novorozenecké oddělení vyhledat si své dítě a uspěla jsem. a hlavně když jsem 19 hodin od porodu odcházela domu!
- Když jsem poprvé dostala do rukou své dítě.
- První setkání a držení dcerky v ruce a přiložení. Z ruky jsem ji už nepustila :)
- podpora manžela
- Po nějaké době v porodnici mi bylo řečeno, že ještě rodit nebudu, ale že mě domů nepošlou, abych za chvíli nejela zpátky, tak mě umístili na oddělení rizikových těhotných, jinde nebylo místo, tam jsem byla sama na pokoji, mohla se volně pohybovat po oddělení a prodýchat si kontrakce jak jsem sama chtěla a hýbat se jak mi bylo příjemné nikdo za mnou nechodil. krásně se rozběhl porod
- 10 vteřin kdy mi dceru položili na břicho a k prsu. Nechali ji přisát a potom odnesli.

- Když jsem uviděla syna, ulevilo se mi a řekla jsem si, že mi to za to stálo, jen mě mrzelo, že mi ho ukázali dali k prsu asi na minutu a sebrali a pak jsem ho dostala až po vyšetření.
- Když syn po porodu začal plakat. Neverila jsem, že to prezije.
- Když jsem poprvé viděla svou dceru, hned po porodu, ještě celou od krve, plačící. Na to nikdy v životě nezapomenu. Navíc mě všichni chválili, jak jsem krásně porodila, a já jsem byla strašně pyšná. A potom samozřejmě, když mi dceru dali, bylo to nádherné a ještě teď mi z toho jdou slzy do očí.
- To, když mi syna ihned položili na břicho.
- Nejkrásnější moment byla celá doba porodu kterou jsem strávila doma, tj. 16 hodin. Až poté jsem jela do porodnice
- Pohled na syna
- Přiložení dítěte na břicho
- Když vyliezla a hned mi ju dali na brucho. Uzasne. Když sa potom prisala, bola taka kludna.
- Když jsem klečela ve sprše a dcera byla stále uvnitř. Cítila jsem jak se uvnitř hýbe a říkala jsem jí "Pojď už k nám Beruško naše." A pak jsem i cítila hlavičku jak sestupuje a za pár minut se narodila. Tahle fáze byl ten nejkrásnější zážitek v životě, cítila jsem tolik hrdosti a síly. Další krásný okamžik pak byl až 2 měsíce po porodu kdy jsem se ráno probudila s pocitem, že miluju svoje dítě. Do té doby jsem byla jako autopilot a pak jsem si to začala fakt užívat i v hlavě, nejen navenek.
- Když se miminko narodilo, stihla jsem to "na poslední chvíli", protože už hrozili nástřihem a já k překvapení všech porodila prakticky bez poranění (jen s malou oděrkou). Měla jsem pocit, že navzdory všem prognózám jsem to dokázala a jsem naprosto dokonalá!
- Když mi konečně po hodinách na sesterne vratili po bezduvodne separaci me dite
- Klid na pokoji s mimikem
- Spatřit dcerku ikdyz mi nebyla Dana a ulozily ji do inkubátoru naprosto bez duvodu
- Když po posledním zatlačení mi byl syn dan hned na bricho. Byla to vterina mezi zatlacením a tím, jak jsem ho chytila s pomocí doktorky. Na tu vterinu ale nikdy nezapomenu, byl to opravdu silný moment.
- dítě v náručí zdravé
- když jsem dcerku držela v ruce a byla jsem sama na sebe hrda, že 2 roky po sc jsem zvladla porodit 4,5 kg dite :)
- když dítě vylezlo ven a zmizela bolest
- radost, když porod spontánně začal (doma)
- Když se na mne syn poprvé podíval. Bylo to dokonale.
- Když jsem si s dcerou skutečně vytvořily pouto a napojily se jedna na druhou.
- Když mi ozivili dítě a ja slyela jeho plac,protoze kdyz jsem ho porodila,tak nedychal..
- položení syna na mě
- Když jsem měla dcerku u sebe.
- Cesta do porodnice a radostné očekávání a pak chvíle, kdy mi dceru okamžitě po porodu dali na břicho.
- Když mi dali miminko na prsa a věděla jsem, že už to mám za sebou
- Pocit uvolnění tlaku při narození miminka a jeho přiložení na hrud.
- Stravení větší části první doby porodu doma.
- Okamžik, kdy jsem poprvé těsně po porodu pohlédla dceři do očí.
- dítě v náručí
- Když jsem ho poprvé uviděla, radost manžela
- U porodu byla PA, které mi velmi pomohla. Radila mi jak dýchat, byla moc milá a já tak na 3.zatlačení porodila.
- Když nás nechali o samotě se synem a manželem a když jsem mluvila na manžela, syn to poznal a tvářil se, že se mu to nelíbí. Když jsem mluvila na syna, tvářil se spokojeně a komunikoval pohledem zpět ke mně.

- První setkání s miminkem
- Přiložení dítěte na hrud'
- Když jsem přijela domů a šla spát.
- Když se dítě přisálo, asi hodinu po porodu (dlouho mě šili, dítě bylo u otce).
- úžasný pocit, z toho, že jsme to oba se synem zvládli a jsme zdraví, hrdost
- odchod domů. Už to bylo jen o nás.
- Závěrečné tlačení, vnímání, jak moje dítě se rodí. S holčičkou jsem byla celou dobu ve spojení, uklidňovala jsem jí, těšila se na ní. A pak ta její krásná vůně, vůně miminka s prvním shledáním, prohlížením, seznamováním na mých prsou. To je pro mě krásný zážitek, na který ráda vzpomínám.
- Když sem dceru dostala hned po porodu na sebe.
- Bonding.
- Když jsem viděla miminko
- úleva, že jsem to zvládla a narodilo se mi zdravé miminko
- zbytek dne po porodu
- Když jsem poprvé viděla syna.
- Přítomnost manžela a pohled na své dítě
- První přisátí
- krásné momenty začaly až po několika týdnech doma, kdy jsem se se vším srovnala
- Pohled na svého dokonalého syna a odhodlání partnera se porodu zúčastnit i když se jej obával a měl chvíli fyz. nevolnosti.
- Když na mě mala nahatá ležela a koukala se na mě.
- překvapilo mě, že to nebolelo tak, jak všichni říkali; a taky to, když jsem z nich (z "observačního bodu") konečně vypáčila svoje dítě
- Když partner (nevidomý) dostal dítě do náruče v době meho šití a dohlížející lékař mu ho popisoval
- Když mi dceru položili na břicho. S pupečnickem, ještě spojená se mnou a přítom už v náručí.
- Když ze mě vyšel syn ven a já ho na minutku viděla.
- Položení dcery na bricho. Ale byla to snad minuta... hlavně ze už nic nebolelo, to byl jediný momentální pozitivní vjem. Pak když mě zasílili a PA slíbila, že už na mě nebude nikdo sahat. A pak když mi dcerku dali do náruče v posteli. Sice zabalenou a v pecici, ale konečně jsem si ji mohla v klidu prohlédnout a seznámit se
- Když jsem se klepala zimou ze ztráty krve a přenesli mě do druhé místnosti na pokoj, položili do postele a ulazali mi dceru. Mohla jsem si ji vzít k sobě a konečně se na ní podívat. To bylo nejkrásnější, protože jsem věděla, že od té doby ziji jen pro ni.
- Nejkrásnějších bylo pár minut, co tam se mnou mohl být manžel (porod šel rychle, nejprve ho ke mně nepustili kvůli přípravě a aplikaci epiduralu, ke konci porodu ho pak vyhodili kvůli použití kleští). Byl tam tak jen cca 20min.
- Nejkrásnější moment byl když se syn poprvé přisál ke kojení. Žádný jiný hezký moment jsem nezazila
- Můj manžel byl úžasný, pečoval o nás oba.
- První okamžiky s miminkem
- Nic
- Dny po porodu, kdy jsem náhle ucítila ono pouto a věděla, že teď už bude jenom lépe. Ale trvalo to pár dnů (kvůli nízkému tlaku mi syna dali do celodenní péče až asi 4 dny po porodu.
- Když mi položili narozenou dcerku na bricho
- Dcera v náručí
- Slzy v očích manžela, když syna poprvé držel v náručí.
- Když mi dali čerstvě narozenou nahou dceru do náručí

- Nezažila jsem nic hezkého, od první chvíle až do momentu, kdy nás konečně pustili domů, jsem byla ve stresu a trpěla.
- Položení [redacted] na mé tělo a první kontakt s ním :)
- jak jsem dostala dítě ihned po porodu do náruče
- dítě v náručí
- První kontakt s dítětem
- Celý porod, od první kontrakce byl úžasný, krásný, vědomí. Ale nejkrajnější moment byl, když sem si sáhla na hlavičku jak jde na svět. A samozřejmě to jak sem najednou pod sebou viděla našeho syna.
- když lékařka navzdory svému strašlivému "vedení" porodu zjistila, že nemám žádné poranění. Ten protažený ksicht nezapomenu nikdy :D
- Když mi konečně přistálo na prsou to moje novorozeňátko.
- První cca 4h s původní PA před změnou směny. Byla podporující a milá, cítila jsem se, že vše zvládnou a že jsem hrdinka. Druhá PA po změně směny byla katastrofa. A potom rychlá druhá doba porodní, kdy byl syn skoro ihned venku a já ji dostala na břicho a potom, když mi řekli, že nemám žádné zranění a mě se konečně hrozně ulevilo, že je vše v pořádku a za námi a že jsem to zvládla.
- kromě dítěte to, že jsem rodila v noci s velmi podporující nemocniční PA, která mi nechávala klid, mohla jsem si poprvé za 4 porody skutečně nerušeně vychutnat kontrakce a spolupráci s bolestí, ocitnout se ve vlastním nevědomí, byl to fakt až tranz :)
- Nepamatuji si nic krásného od porodu. :(
- Zjištění že je syn zdravý.
- Bylo hezké, když jsme s mužem mohli být o samotě já ve vaně a PA mi namazala břicho levandulovým olejem, tam jsem ještě měla pocit, že všechno bude krásné ☒ pak bylo krásné až když jsem byla na pokoji na šestinedělí a řekla, že dceru budu mít už u sebe..
- Nevybavuju si z porodu nic vyloženě krásného
- (4x) Bonding
- Když se dcera přisála k prsu.
- Když pro nás přijel partner a jeli jsme domů. Nemohla jsem se dočkat, až opustíme oddělení šestinedělí.
- První prisati dcerky několik minut po porodu
- První pohled na syna, sice zabaleného, ale byla jsem ráda, že už je to za mnou
- Když se narodil a mně došlo, že jsem přežila i podruhé a už to nikdy nemusím zažít.
- poslední zatlačení bylo nejlepší
- Chvilky po porodu
- Odchod domů
- Kojení
- Narození dcery! Není nic krásnějšího!
- když muž přišel s malým za mnou na sál, přinutil je dát mi deku a chlácholil mě
- Když přítel držel v náručí a poté i já naši zdravou, neomytou, dcerku zabalenou jen v ručníku.
- Manžel vchází na porodní box a v náručí nese naše dítě
- Vidět syna že je v pořádku :)
- Okamžité přiložení dítěte na mou hrud'
- Když se malej přisál
- Když se chlapeček v mém náručí nadechl a zakňoural, v tu chvíli jsem byla šťastná.
- Když mi 5 hodin po porodu konečně přinesli dceru a já si ji mohla konečně pochovat, jak dlouho jsem chtěla - mezitím jsem si ji už jednou vydupala, Ale jen na pár minut a zase mi ji sebrali. Bohužel jsem nevěděla, že to můžu odmítnout...
- Když jsem po asi 5 hodinách po porodu konečně dostala k sobě dítě.
- Když mi malého přiložili na moje tělo. Následně bezmoc, protože ho hned vzali k rutinnímu vyšetření.

- čerstvě narozené dítě na mně
- Když syna uvidel syna muz, mel slzy v ocich a septal mi "ten je tak krasnej".
- Když jsem maleho drzela na sobe.♥ sice asi je 5min....pak me silí v celkove anestezii a když mu ho rano v pul6 privezla sestřička na pokoj:) ty krasna kukadla, byl tak malinky.....)
- Chvíle, když jsem měla syna u sebe
- Když se syn narodil, neplakal a měl nižší Apgar skóre. Hned mi ho odnesli na ošetření, během kterého se probral a začal plakat. Nejkrásnější moment byl, když mi ho pak přinesli zpět a nahého položili na břicho - okamžitě se utišil a dívali jsme se na sebe.
- když se cerstve narozene miminko ocitlo na mem brise. a pak když nas s manzelem a miminkem nechali hodinu samych uzit si jenom nas tri
- žádný krásný moment nebyl
- syna držel táta a dojetím mu tekly slzy
- Moment narození samotný, možnost dlouhodobé přítomnosti manžela na nadstandardním pokoji a jeho opora
- dítě na nahém bříše
- kdy jsme byli doma s partnerem v klidu...
- Nejkrásnější moment byl až druhý den po porodu, kdy mi konečně přivezli syna. (těsně po porodu jsem jej měla na bříše jen pár vteřin, ikdyž jsme byli oba v pořádku, separovali nás)
- Po 12h jsem konečně viděla syna na aru.
- doba do vymeny personalu
- Když me manžel povzbuzoval, at vydrzim, ze uz vidí vlasky. Po porodu když mi dceru po par hodinach prinesli, hned to vsechno seplo a naskocilo a napojeni se vratilo.
- Krásný moment v podstatě není. Jen úleva že jsme to oba prezili
- Nejkrasnejsi moment byl, když mi rekli, ze jsem otevrena na 10 cm a muzu tlacit. Vedela jsem, ze uz jsme ve finale a citila jsem obrovskou ulevu.
- Ihned po porodu,když jsem mela dite na par minut v naruci.
- Když bylo miminko konečně venku cítila jsem obrovskou úlevu, že to končí a po chvíli mi ho přinesli.
- Cely den, kdy porod probíhal, krasne mkmenty skončili příjezdem do porodnice.
- Okamžik narození dcery a následný první kontakt.
- Pocit, ze jsem to zvladla bez jakkekoliv medikace a tisícich leku
- Přísátí dcery, první pohled do očí.
- Porodila jsem sama.
- Když se dcera přísála ihned po porodu
- Když jsem vedela, ze jsem to zvladla a hned jsem domu
- Pohled na manžela s miminkem
- první doteky s dcerou
- Když mi po 2 dnech dali dceru a kazdou hodinu jsem citila jak muj vztah k ni roste.
- Doma,když se zacaly rozbihat kontrakce.
- První pohled na mé miminko
- Vedomi, ze je zdrava a placenta jde ven
- Okamžik narození dítěte, kdy jsem malou porodila, spatřila a hned se pro ni natáhla.
- Úleva po porodu, napojení na dítě, ale to proběhlo až velmi dlouho po porodu (řády měsíců)
- Když jsem mela na brise poprve svoje dite a slyselo ho plakat a vedela ze je v poradku

- Jediným krásným zážitkem z celého porodu byl příchod mé krásné dcery.
- nepřetržitý 2hodinový bonding
- Držet po 17 hod syna v náruči
- První sahnutí na hlavičku, hlavička venku, porod dítěte.
- Nikdo si mě před porodem nevšímal, což bylo nakonec vlastně dobře. Nerušeně jsem se celou dobu soustředila na miminko a kontrakce.
- Bohužel si nemohu vybavit jediný krásný moment. Snad jen, když dcera po několika dlouhých vteřinách po porodu konečně začla plakat.
- když mi konečně provedli klystýr, který jsem po nich chtěla už 12 hodin a oni nechtěli udělat. cítila jsem kvůli tomu dost divně. potřebovala jsem je, pak jsem se uklidnila
- Když partner přišel s dcerou v náruči zpět na sál
- Když se dcera prisála
- Když mi položili miminko na břicho
- když jsem byli jen my tři, dvouhodinový bonding, nádhera, syna jsem ani na minutu neopustila,
- Moment narození
- Když jsem si položila syna bezprostředně po porodu na nahé tělo. Byl dokonalý, heboučký a teplý a já jsem věděla, že od teď už bude vše v pořádku a nepustím ho z ruky.
- první doba porodní, bonding
- Když mi dula položila ruku na hlavičku a dítě jsem při poslední kontrakci vytlačila a hned mi ho dali na tělo
- Slyšet dítě plakat
- Když mi manžel přinesl poprvé naše dítě
- Když jsem měla syna "skin to skin" a první dvě hodiny jako rodina...
- Těch pár minut, kdy mi dali hned mé dítě. Bohužel šlo jen o krátký moment.
- Když mi malého po sekci donesli ukázat, ačkoliv jsem je žádala už několik hodin předem
- Narození dcery
- Pocit, že dcera je po třech dnech vyvolávání v pořádku! První moment, kdy jsem ji spatřila, pomazlila se s ní.
- Pomazlení se s miminkem a fakt, že už to mám konečně za sebou
- První pohled na dcerku
- Když se syn přisál
- odchod do domácího prostředí...
- Těch několik vteřin těsně po porodu, kdy jsem malého držela v náruči.
- Když jsem ji konečně vytlačila ven a přestali mě trápit
- Když mi položili miminko na břicho hned po porodu...
- Když jsem syna vytlačila a melo ho na sobě
- Když se syn konečně narodil a já věděla, že už ten boj máme za sebou.
- Miminko v náruči
- Když jsem zjistila, že je to holčička. Byla překvapení a jednoho úžasného klučínu už jsme měli doma! 😊
- Když mi syna položili na břicho ♥ jinak i samotné kontrakce byly svým způsobem krásné.
- Asi to, když to všechno skončilo.... Desné krizové bolesti atp....
- uleva ze zjeme obe
- Když mi poprvé ukázali syna a já věděla, že je všechno, jak má být
- 30s, které dcera ležela nahá na mně, než ji odnesli a zabalili

- když jsem poprvé uviděla svou dceru a věděla jsem, že je to ona a že je tu konečně se mnou....
- přijetí na porodní sál a poté úleva po porodu, že je to za mnou a vše je v pořádku
- Když jsem uviděla dceru a řekli, že je celá zdravá, nepopsatelné štěstí.
- Když mi dali dceru hned na mě a já ji poprvé uviděla a mohla ji konečně pohladit a opusinkovat
- Zadny mne nenapada, snad jen pocit, že už to mám konečně za sebou. Dítě jsem pak neviděla X hodin a dnes mi přijde naprosto prísérne, že mne to nevadilo, nezajímalo mne.
- Přísátí na sále.
- Kontakt s dítětem
- Když mi doma praskla voda, moc jsem se těšila a věřila jsem si, že vše zvládnu já i mimčo bez problému a konečně se setkáme
- když miminko poprvé otevřelo oči a dívalo se na mě. cca 5h po porodu, když jsme konečně byli spolu.
- Když mi syna konečně dali a on na mě koukal temi svými kukadly.
- když jsem na začátku porodu koukala z okna, tancila do hudby a venku se pomalu rozednívalo, potom také první přísátí syna
- Když se syn konečně narodil a dostala jsem ho na břicho
- Když mi řekli, že je zdravý, a živý.
- Když se syn narodil a byl v pořádku.
- Jeho konec.
- Moci si syna poprvé pochovat po 40h od porodu
- Když mi přistála dcera na prsou, hned co byla venku
- Když se malý narodil a věděla jsem že je zdravý
- Seznámení s dítětem, překvapení, jak je hezké
- Když jsem si mohla své miminko pochovat tělo na tělo
- když měla začala brecet a já vedela, že dýchá, i když je přidusena a otelka
- Po porodu, sešití, když všichni odešli a byli jsme tam jen my tři.
- Nejkrásnější moment bylo mazlení se synem.
- Bezprostředně po porodu, když byla malá i muž u mě, malá se přisála.
- když se dcera po porodu přisála k prsu
- Když jsem si na radu kamarádky, laktační poradkyně, udělala asi druhou nebo třetí noc na pokoji bonding
- Přiložení přímo narozeného neosetřeného nezabaleneho dítěte na mou hrud a na prsa.
- Když jsem měla konečně dcerku v náručí. Sice zamotanou do pleny a deky jako kukličku, ze které jsem ani neviděla vlásky, ve které nemohla ani natočit hlavu k prsu, ale byla tam a byla v pořádku a naše.
- Přiložení dcerky na tělo, jak se po mě sápal a hledala, kde se přisát...prostě jen instinkty, příroda, krása.
- Když jsem dceru poprvé viděla
- Nejkrásnější bylo, když jsem si uvědomila, jak je to skvělý a úžasný a budu mít konečně naši holčičku na hrudi a následně se tak stalo♥
- Když mi ukázali dceru.
- Když jsem měla syna u sebe naheho na své hrudi.
- Síla přírody při prvním vypuzovacím stahu, který mě málem z leže posadil!Pocit dorotování ramínek a vyklouznutí dcery ven.První kontakt kůže na kůži s dcerkou.
- když mi ji ve vanocce přinesli na první přiloženícca 1/2 hodiny po porodu, ale je to zakaleno vyrvaním placenty a následnou operací pro masivní krvácení, po te jsem ji viděla až za 24 hodin :-)
- Nic. Až společný kontakt na pokoji (3 hodiny po porodu) a společné spaní, kojení

- Přiložení dcerky na mé nahé tělo. Svět přestal existovat :)
- Když mi po 2 dnech konečně donesli syna
- Nejkrásnější moment byl asi ten když jsem porodila syna a cítila tu úlevu, že jsme oba v pořádku.
- Doktorka mi podává živé dítě, se kterým se zdravím, ač se cítím naprosto nehodna toho si ho převzít.
- Když jsem cítila že vyklouzlo i telíčko a viděla jsem poprvé svou dceru.
- MOMENT ZROZENÍ, SBĚŽOVÁNÍ
- Setkání s mojí dcerou
- Když jsem cítila, jak miminko vyklouzlo a hned jsem ho dostala do náručí.
- Když mi na pár minut dceru přiložili k prsu. i přes poznámku, že s tak blbými prsami kojit nebudu, jsem jí poprvé držela, hladila a dcera přestala plakat. pak mi ji odnesli.
- Nejkrásnější bylo, když jsem syna slyšela a pak se přisál na prso.
- Žádný nebyl
- Nejkrásnější bylo, když "vylezl" a byl opravdu venku. Po dlouhém přenášení a vyvolávání jsem si říkala, že už snad ani nevyleze. :) Při dlouhém šití jsem ho nemohla mít na sobě. Ale měl ho na sobě manžel a já byla i tak nesmírně šťastná, že je v pořádku a už s námi. Velké štěstí jsem cítila taky díky tomu, když jsem se o malého mohla postarat sama a nemusela ho na noc dávat sestřičkám. Po zkušenosti s prvním porodem plánovaným císařem to nebylo možné.
- Ta úleva, když jsem slyšela dceru plakat a dali mi ji do náruče
- Když už bylo po všem
- když se můj syn asi půl hodiny po porodu přisál k prsu a krásně cucal i když tam ještě nic nebylo :)
- na začátku porodu, pobyt ve sprše, prodýchávání kontrakcí s manželem, tančení ... vše krásné až do aplikace oxytocinu ...
- Když jsem zjistila, že se synovi při porodu nic nestalo, že je zdravý.
- Uvědomění si toho, že zašla branka (tedy úleva, že už bude brzo hotovo), když praskla plodová voda, když se miminko narodilo a když se poprvé přisálo
- Určitě kojení :) a dvouhodinový bonding... skvělá byla i masáž od nemocniční pa... vlastně ta porodní asistentka byla úžasná, podporující a jako jediná se i představila..
- Když jsem slyšela že se mé dítě rozplakalo a nadechlo po (pro mě v tu chvíli) nekonečně dlouhé době. Asi to byl ve skutečnosti jen moment, ale pro mě nekonečně dlouhá doba...
- oddělení sestřinedelí, nadstandard, přítomní manžel, dítě a já všichni společně
- Na žádný hezký moment před, během ani po porodu si nepamatuji
- Nejkrásnější moment byl, když jsme se po porodu octli konečně sami tři: já s miminkem a manžel.
- Uviděla jsem syna
- Před odjezdem do porodnice jsem byla doma ve vaně. Krásně rychle nastupovaly kontrakce a porod byl rychlý, rychle jsem se otevírala. Hovořila jsem se synem. Těšila se. Byla jsem plná radosti že bude brzy na světě. A po porodu jsem byla ráda, že můžu vypadnout rychle z jatek a pobřečet si doma
- Když jsem dostala dítě na sebe.
- Dítě v náruči
- Když jsem měla syna asi půl minuty u sebe po porodu
- první pohled mé dcery...
- První informace, že je v pořádku. První pohled do očí, byl nádherný chlapeček. První přitulení (přisátí nikoli, to jsem prokopla peřinu). Celý předporodní čas byl vlastně velká partnerská party s občasným medicínským zásahem, potíže začaly až ve chvíli, kdy se personál rozhodl, že "teď už začneme naostro a přivedeme vás k porodu..."
- kontakt s dítětem kůže na kůži a jeho přivítání, první normální nakojení bez potíží doma

- Úleva po porodu, miminko u sebe.
- když jsem asi hodinu po porodu konečně dostala do náruče svého syna (zabaleneho do "vanocky") a po necitlivém rvání prsa do pusinky přihlížející PA SS nakonec přidal.. V ten moment jsem si připadala, že tady k něčemu jsem, že me dítě potřebuje... Do té doby jsem si připadala neschopná, že jsem selhala když jsem nebyla schopná porodit..
- Když jsem viděla malého.
- Přisátí miminka
- když mi dceru ukázali a dali na břicho na dotepání pupečníku
- Okamžik narození dítěte a první slova. která slyšelo. Tatínek zavolal: "Ta je ale krásná!"
- 1. Když se po 9denním přenášení porod sám rozběhl. 2. Když se mi po počátečních problémech povedlo na poporodním oddělení rozkojit se a dcera přestala plakat hlady.
- Asi žádný...
- Aromalampa
- tma, vlhko, teplo, sprcha, já v kleče na zemi opřená o gymball a teplá voda dopadající na moje bedra... a při každé kontrakci ruce dudy, která mi přidržovala boky.. byl to nádherný pocit.. bolest, ale zároveň rozkoš a radost v jednom... připadala jsem si jako zvíře v noře, které si tam v klidu vrní a je mu dobře... pravidelná bolest s pravidelnými chvilkami úlevy mě s tímhle vším (teplo, tma, vlhko) dostaly do jakoby tranzu...
- Okamžik, kdy jsem děti držela v náručí. To je naprosto úžasné, i když jsem jinak cítila z průběhu porodu velké zklamání..
- Když jsem odmítla vylézt na křeslo a ve dřepu na zemi opřená o manžela porodila miminko a rovnou si ho provinila k sobě, ten první pohled z očí do očí nezapomenu!
- Nejkrásnější bylo když jsem konečně dostala uzlíček do náručí, nevím jak dlouho to trvalo, pořád jsem koukala na dveře od pokoje a čekala kdy se otevrou.. břicho prázdné, bez pohybu a já sama, když mi ho přinesli hned mě to u srdce zahřálo a bylo mi lépe.. I když ho po pul hodinu zase odnášeli a já se opět koukala do zavřených dveří..
- ihned po narození bonding
- Nemám takový
- když se při vazení dítěte ukázalo, že má požadovanou hmotnost, a tedy, že budeme moci opustit porodnici..i tak jsem se stresovala, aby to ještě někdo nezatrhl...další porod byl doma, bez PA, 2013, do porodnice by me už nikdo nedostal ani pod hrozbou vezení
- Když mi dceru konečně dali..
- Přítomnost partnera, pomoc od PA studentky, která me provázela porodem a vysvětlovala co se bude dít.
- Když jsem uviděla, jak ze mě dítě vypadlo při poslední kontrakci (byla jsem na čtyřech). První pohled dcery. První kojení. Pocit, který nejde popsat, když to dítě držím poprvé, když se sebe dotýkáme, když voní, když uslyším jeho hlas, dech...
- Rozbalení dcery ze zavinovačky a 1. přisátí.
- Asi den po porodu, když jsem se postupně zamilovávala do svého syna 😊
- Manžel s dcerou v náručí po porodu.
- Jedině po něm, kdy mi na sebe přiložili mé dítě. A minutu od minuty to bylo krásnější a krásnější
- Spatření dítěte
- První kontakt s dcerou
- Když jsem svoji holčičku držela poprvé u sebe.
- Narodená dcera u mě v náručí a partner brečící štěstím.
- Určitě narození dcerky a následný bonding
- Když všichni odešli a nechali nás s mužem a synem konečně v klidu osamotě.
- První pohled na miminko a následný bonding.
- První pulka porodu, kterou jsem strávila doma, pohoda sále s manželem a jemnou hudbou, empatická PA. A samozřejmě miminko v náručí.

- branka zašlá , mimi na cestě ven :D
- Když jsem poprvé viděla miminko
- Těsně po porození dítěte - už jsem věděla, že to důležité proběhlo v pořádku a že nebudu potřebovat operaci (té jsem se v otvírací fázi bála).
- Setkání s miminkem
- Miminko na břicho po porodu, úleva, že jsem to zvládla bez lékařských intervencí.
- Když mi syna donesli zpět a poprvé jsem ho viděla.
- Nejkrásnější pocit byl těsně po porodu. Úleva, štěstí, překvapení, že vše proběhlo tak rychle.
- pohled na své právě narozené dítě
- První pohled do očí dcery.
- pohled na muže mající naši malou v náručí - jeho bonding
- Když jsem dostala dceru na břicho. A pak, když mi dovolili ji druhy den (!!!) nakojit.
- Miminko poprvé u me
- Když jsem dcerku měla na sobě.
- Teseni se na mimi, v noci byl uplněk a ja snila a představovala si ji.. A potom bylo nejhezci to, ze se narodila, ikdyz jsem to uz temer vzdala a museli (!!) ji ihned odnest..
- Okamžik, kdy se syn narodil a věděla jsem, že je v pořádku, ač to bylo tři týdny před termínem.
- Když se dcera par minut po porodu orisala a začala kojit
- Když jsem syna poprvé viděla a ještě před přestřížením šňůry ho dostala k sobě.
- odchod z porodnice
- Přišlo rano a všimla jsem andilky na oknech (byla doba predvanocni). Ješte jsem mela hodnou nočni doktorku a verila, že cely porod probehne v klidu.
- Když jsem poprvé svoji dceru dostala na břicho.
- Když jsme byli s manželem a dcerou (zabalená jako vánočka) chvíli sami
- Když jsem poprvé uviděla svoji dcerku a měla ji na sobě.
- Klid po porodu s dítětem a partnerem (2h)
- Když jsem druhy den dolezla na ARO a syna konečně viděla a mohla se ho dotknout

Vřele Vám děkuji za vyplnění dotazníku, Vaší účasti si velice vážím. Pokud chcete ještě něco dodat, zde je prostor pro Vaše poznámky či připomínky.

Textová odpověď, zodpovězeno 132x, nezodpovězeno 299x

- Myslím, že dotazník je jednostranný. Ptáte se pouze žen, které mají negativní zkušenost s porodem v porodnici a tím pádem nebudete schopna relevantně statisticky zhodnotit zkušenosti žen s českým porodnictvím!
- 13 let mi trvalo, než jsem trauma castecne zpracovala a riskla dalsi tehotenstvi, které jsem dlouho odmítala
- Po dokončení prosím o zaslání veřejné části diplomové práce [redacted] Preji úspěšné dokončení studia ;)
- Děkuji za tento výzkum.
- Druhý porod jsem poté absolvovala v příjemnější porodnici, už informována jsem trvala na jiné poloze/chování. Hned po porodu jsme jeli domů (ambulantní porod), takže možnost porodního domu by byla ideální.
- Preju si legalni DP ♥
- Já děkuji za udržování tématu otevřeného.

- Díky za zájem
- Děkuji za tuto možnost, nerada na to vzpomínám, ale musí se to změnit.
- Šlo o první porod, koncem pánevním, lékaři se rozhodli jej vést přirozeně, ne císařským řezem, ale raději jej vyvolali a podpořili oxytocinem. Porod byl nakonec rychlý, cca 6 hodin.
- Děkuji, že se zabýváte tímto tématem, o kterém se dle mě, ještě stále mluví potichu.
- Popisovala jsem porod první dcery (zачal odtokem plodové vody, injekce "bud se to rozjede nebo se vyspíte, kanyla, oxytocin, rizene tlaceni, tlaceni na bricho, pritomnost mediku), pak mam jeste druhou dceru a syna, vsechny tri porody probehly ve stejne porodnici (chtela jsem jinam, ale uz jsem nebyla schopna sedet v aute), druhý byl mnohem lepsi, díky tomu ze jsem narazila na vybornou smenu, třetí už byl informovaný a s vlastní PA.
- Jednalo se o můj druhý porod po první špatné zkušenosti. Porod sám byl v pořádku, s respektem k mému předem vyslovenému přání, i když jsem měla obavy z nutnosti je prosazovat. Vytky mám k následně péči o dítě a rodičku, ale i to probíhalo slušně, vyjma jednoho případu přímého lhaní ohledně ošetření dítěte. Musím říct, že u obou porodu mi zdravotníci lhalí (jak o podávaných lecích, tak o zákrocích a ošetření..) a to mě na tom stve asi nejvíc.
- Rodila jsem v [redacted] porodnici pro její certifikát podpory přirozeného porodu. Z důvodu že jsem vědomě chtěla родit své dítě v poloze KP přirozeně. Měla jsem potřebné informace díky drahému a velmi užitečnému předporodním hypnokurz. Dockala jsem se jen ponižování za své rozhodnutí, násilnému jednání, nepochopení a neustále já musela bojovat za to být se svým dítětem hned ne až někdo dovolí. Teto porodnici bych certifikát odebrala, nic přirozeného v ní neposkytují a nemají pochopení ani respekt k člověku a dítěti.
- Děkuji, že se tomuto tématu věnujete. Obdivuji každou práci, která může s tímto fenoménem násilí na rodící ženě pomoci.
- Můj první syn je od porodu mentálně postižený. Otehotnět jsem se poté odvážila až po osmi letech. Jíz jako informovaná a asertivní žena. Porodila jsem sice v porodnici (zvažovala jsem porod doma). Ale porod byl hezka udalost a z druhého porodu nemám žádné trauma.
- Děkuji, že se tímto tématem zabýváte. Já jsem optimistka, myslím, že se leccos zlepšuje, ale stále je toho dost, co by zlepšit potřebovalo. Tak snad se nám to postupně bude dařit!
- Nechodit do české porodnice bez doprovodu duhy nebo vlastní PA.
- Porodnice [redacted] Nie je dobry priestor na odpovede, ked pisem rozsiahlejsie, zobrazuje sa mi len jeden riadok v sirke obrazovky a neda sa mi prejsť na zaciatok, na koniec... preto mam tu jednu odpoved taku rozhadzanu...
- Přála bych každé ženě aby měla možnost prožít porod s podporou a ve vlastní režii. Pro další těhotenství a porod bych rozhodně opět využila služby komunitní PA a její kontinuální péči.
- Doplňuji, že ze samotného porodu si žádné trauma nenesu, ikdyž je tam pro mě několik událostí, které bych si přála, kdyby proběhly jinak. Nejvíc mě ale zničilo hned poté, co jsem se přesunula na oddělení šestinedělí - "péče" novorozeneckého personálu označuji možná za odborně kvalitní, ale z lidského pohledu za naprosto tristní, neempatické, často až dehonestující (způsob komunikace, vystupování, psychického nátlaku na mě a sobecké manipulace s dítětem) apod. Z tohoto pobytu jsem odešla psychicky tak podlomená, že jsem skutečně přemýšlela o vyhledání odborné pomoci.
- Rada bych zčkazala všem gyno - zdravotníkům, že většina žen nepotřebuje odrodit, ale umí samy porodit. Jen jim chybí komunita pozitivně naladených žen a psychická podpora. Velmi tu chybí porodní domy jako centra porodních asistentek pro nízkorizikové rodíčky.
- V ČR by měl být porodní dům v každém krajském městě
- Díky moc za všechny průzkumy a lidi, co se zajímají o to, co se děje v porodnicích za zavřenými dveřmi. Vase práce je pro všechny rodíčky velkou nadějí, že se jednou něco změní. Díky moc.
- děkuji za tak užitečný průzkum
- Můj další porod byl plánovaný císař kvůli poloze plodu, a i když ten první nebyl zdaleka ideální, mnohem radši bych zažila znovu "nemocniční" vaginální porod než císaře.

- Neměla jsem porodní přání ani nic podobného. Nyní bez něj nejdu ani s košem, kdyby náhodou. Mrzí mě, že jsem věřila lékařům a až zpětně řešila. Jako všechny kamarádky kolem mně. Snažím se jim přiblížit co a jak, ale všechny napoprvé věří doktorům a až pak řeší. Lékaři jsou tu stále považováni za něco víc než žena a ženy prvorodicky jsou o tom také velmi přesvědčeny. Snažím se už dva roky přijít na to, jak to zařídít, aby ženy už na první porod byly připravené jako na druhý a neodevzdávali se slepě do rukou lékaře. Nevím ale jak uto nich zařídít to procitnutí, síla okolí je bohužel mocná.
- Tento dotazník mi pomohl si uvědomit, co za hrůzu jsem prožila a budu podávat písemnou tiznost. Děkuji
- Druhý porod byl též v porodnici s vlastní PA v roli duly. Ani tehdy neproběhla vše ok. Kdyby bylo potřetí bude to už asi doma 😊
- Díky za to, co všichni děláte! Cítím, že změna se rodí. Těžce, ale rodí se!
- At zeny nerodi v [redacted]
- Moc ráda bych si přála, aby moje dcera nemusela zažít to co Já. Aby mohla porodit zcela přirozeně. Tak aby to bylo příjemné jí, ne personálu. A aby mohla mít u sebe osobu která jí podpoří.
- jednalo se o porodnici [redacted] kterou nedoporučuju k porodům nikomu
- Porod ve [redacted] - příjemný porodník i porodní asistentka, zpětně vím, že můj porodní plán vůbec nečetli a někde jen založili. Nejhorší byla péče na novorozeneckém, kde mi syna drželi v inkubátoru 4 dny bezdůvodně, plné apgar score, ve výstupních papírech psané - zdravý jedinec s váhou 2850g narozený v 36+0. Sestry absolutně neodpořily v kojení, radily dokrmy UM, kloboučky, dudlík atd. ... vše špatně. Druhý porod jsem si nyní zabezpečila DVP a proběhl v [redacted] přesně dle mého přání, vše s mým souhlasem a bylo to nádherné, užila jsem si plný bonding a radost z bezproblémového kojení. Nikdy si neodpustím, že s prvním synem jsem o tyto nádherné zážitky přišla díky své nevědomosti.
- Konečně má někdo odvahu o tom psát. Držím palce 😊
- Kéž by podobné studie a šetření někomu otevřely oči. Po prvním porodu mám do dnes bolesti. Třetí syn už se narodil doma a byl to nejkrásnější zážitek v mém životě. Mohla jsem porodit já!
- Děkuji za oživení vzpomínek, uvědomila jsem si, že to svůj první porod nemám stále zpracovaný a je mi líto, že to neproběhlo jinak. Druhý porod byl pod mou stálou kontrolou, ale jak k tomu přijde syn. Náš vztah je méně vřelý, než s dcerou. Děkuji za téma na práci sama se sebou.
- jednalo se o porodnici [redacted]
- jednalo se o porodnici ve [redacted]
- jedná se o porodnici [redacted]
- O vitamínu K jsem se dozvěděla až z propouštěcí zprávy, že ho dcera dostala injekcí.
- Porod začal v pátek tabletu na vyvolání, skončil v úterý akutně kleštěmi, bylo to peklo, pokud by jste chtěla celý příběh neváhejte mě kontaktovat [redacted]
- co se týče zákroků, neměla jsem čas s nimi souhlasit, protože mi je oznámili během toho, co prováděli, takže jsem neměla šanci je odmítnout. Hamiltonův hmat v kontrakci mi nikdo předem ani neoznámil, řekla mi jen "trochu to popostrčíme" a neřekla co to znamená
- Tento porod (v pořadí třetí), způsobil, že jsem čtvrté miminko porodila doma, bez asistence, pouze za přítomnosti manžela na závěr. Byl to nejhezčí zážitek v životě.
- Dr. Byla vlastně docela v pohodě, vtipkovala, ne nemístně, l atp. PA byla ale taková kráva, že to jsem nezažila. A nerada bych urazila tak krásně zvíře, jako kráva je.
- Můj druhý porod proběhl naprosto krásně a přirozeně v jiné porodnici za přítomnosti mého manžela (který byl bohužel u prvního porodu nemocný) a dulou. Proběhl ničím a nikým nerušený bonding, neměla jsem žádné komplikace, syn je klidné a veselé miminko, jsem na něj mnohem více napojená než na prvního syna. Druhý porod mi dodal sebevědomí a vrátil ztracenou sebedůvěru.
- Rodila jsem KP, takže jsem byla předem informována o nutnosti oxytocinu pro závěr porodu, o nástřihu a o poloze v polosedě. Ráda bych porodila bez těchto zásahů a v jiné poloze, ale neměla jsem chuť se s nikým dohadovat.
- personal počas porodu byl spis pozitivni.. personal na sestinedeli je duvod proc na druhe dite chci, pokud nebude zdrav komplikace, ambulantni porod
- Pokud bude možné mi poslat výstup z dotazníku (vaši práci), budu ráda. Doufám a přála bych si, aby se v porodnictví konečně udály změny k lepšímu, třeba tímto také přispějete. Můj email: [redacted] Děkuji.

- V porodnici bylo zrovna plno, tak me poslali na gynekologii. Tim me komplet psychicky rozhodili a vycerpali. Verim, ze bych na porod mela hezci vzpominky a probihal by lepe, kdybych od zacatku mohla byt na sale se svym muzem a mohla se soustredit na porod misto toho, abych se dohadovala na gyn.se setrami, ze potrebuji chodit, nemuzu spat, ze rodim a jeste se snazit nevzbudit ostatni na pokoji. Druhy porod jsem mela doma, byl nadherny a moc lituji, ze takhle krasny nebyl i ten prvni. Nastesti jsme s prvni dcerou mely na sebe krasne napojeni uz od zacatku, ale i tak citim vinu za to, ze nebyla porad se mnou a na svet mi ji z bricha vlastne vytlacili.
- Dekuji za moznost vyplneni dotazniku a moznost podelit se o fakticke zazitky z porodu.
- Děkuji, že pomáháte ke zlepšení situace v českém porodnictví. Doufám, že jednou moje dcera už bude rodit jen tak, jak je to přirozené!
- Druhý porod doma se nám povedl lépe :) Držím palce s diplomkou.
- Druhé dítě jsem po této zkušenosti porodila doma s PA. Muž s tím po předchozí zkušenosti okamžitě souhlasil.
- Byl to ambulantní porod v [redacted]
- Rodila sem [redacted] v [redacted] a PA si nemohu vynachvalit, ovsem nocní služba na 6ti nedeli je obcas takova sva a je potreba je brat s rezervou :-D
- Druhy porod uz jsem odmitla tak spatny. Tudiz bal krasny a prirodzeny s placenou PA a vybranou porodnici.
- VBAC
- Negativních situací bylo u porodu více než jen jedna. Ale také musím říci, že se snažili vycházet vstříc. Nicméně by neškodily personálu nějaké kurzy empatie a novodobých (ale v podstatě velmi starých, přirozených) postupů v porodnictví
- Jsem znovu těhotná, neplánovaně. Doufám, že druhý porod proběhne rychleji a vše dopadne dobře. Díky předchozímu zážitku se ale netěším, spíš si přeji, aby to pak bylo rychlé za mnou, na miminko se ale těším. Nicméně to je poslední dítě, víckrát už rodit nechci. Radši.
- Je nezbytně nutná změna nejen v českých porodnicích, ale v celém zdravotnickém systému. Je třeba, aby lékaři a zdravotnický personál přistupoval k lidem jako ke klientům, ne jako k nesvepravným pacientům. Na druhé straně je třeba, aby byli lidé informováni a znali svá práva.
- snad se něco změní k lepšímu. po nemocnici chci prostě jinak
- Dekuji, ze nám davate prostor :)
- další porod jsme naplánovali doma a i se tak před šesti týdny událo, bylo to léčivé, intenzivní a naše, nechala jsem tělo dělat, co potřebuje, máme úžasného syna, který nám vplul přímo do vany, luxus toho, že jsme ihned po porodu nikam nemuseli jezdit, se nedá ani popsat, natož celodenní bonding i se starším synem, jsem ohromně vděčná za takový zážitek, důvěřuji svému tělu a tomu, že miminko vědělo nejlépe...
- Při druhém porodu o 3 roky později jsem rodila v téže porodnici se svoji PA, vše bez problémů a porod přirozený dle mých přání...
- Je čas na změnu..bohužel je ještě tolik lidí, kteří se nechají oblnout lékaři, protože ti vědí přece všechno nejlíp..ano vědí možná hodně o lidském těle, ale zapomněli, že součástí lidského těla je i lidská mysl a duše, emoce, apod. bohužel tuto stránku lékaři a PA často při porodech poškozují..berou nám schopnost porodit, hrají si na pány světa..Moc bych si přála, aby moje dcera nemusela zažít to, co já při jejím narození. Aby naše děti mohly přivést své děti na svět tak, jak si budou přát, aby byla možnost výběru (porodnice pro ty, co chtějí mít jistotu/porodní domy či legalizované a podporované porody v domácím prostředí. Přeju si, aby porod přestal být vnímán jako operace, ale aby byl běžnou součástí našich životů, tak jako kdysi dávno, s bonusem dobře dostupné lékařské péče..přeju si, aby média přestala masírovat naši mysl bláboly a začalo se o tomto tématu mluvit otevřeně se všemi pozitivy a negativy, a aby lékaři zahodily své ega a vrátili se do svých lidských těl..
- Momentálně mám za sebou druhý porod ve stejné nemocnici, který proběhl naprosto fantasticky. byla jsem dlouho doma než jsem odjela do nemocnice, ale narazila jsem na super doktorku a super porodní asistentku. ta těch deset let se dost změnilo, ale tehdy jsem narazila na dost arogantní a nepříjemný personál, který ve mě vyvolal odpor. už jsem nikdy nechtěla rodit....
- Druhý porod byl v jiné nemocnici a naprosto skvělý. Dojeli jsme jen na vyp
- porod nebyl standartní, porod předhlavím. náročný, dlouhý, vyčerpávající. druhý den podána transfuze pro velmi nízké železo
- Pobyt v porodnici byl pro mě zatím nejhorší životní zážitek, přestože mi týden před tím umřela máma.
- Budu moc rada pokud se neco v teto oblasti zmeni k lepsimu...
- Díky, že se o toto téma zajímáte a snad tím přispějete k diskusi
- Měla jsem štěstí na personál nemocnice. Ale jsou věci které bych nezměnila pouze bych je trochu opravila.
- Moc vám fandím a více takových!!

- Mrzí mě, že jsem se před porodem aktivně nezajímala o nic okolo porodu a jen jsem spolehala na personál, že přečte vám, co dělá. Ze jedné události vedla k další... že jsem nebyla podpořena (jak ze strany personálu, tak ze strany rodiny) v tom, že to zvládnu na jedničku, ale bylo mi neverbálně podsunováno, že hlavní zásluhu na tom mají oni - v porodnici.
- Snad jen ze jsem na zdravotníka, který se takto choval, podala stížnost, a jeho reakce na mě "znásilnil jste mě, mám z toho velké problémy a nepříjde mi to v pořádku" byla "zaluďte mě, mám svedky"
- Přeji si, aby nám ženám byla opět natáčena důvěra v sama sebe a v to, že jsme schopny porodit své děti. Přeji si, aby to lékaři pochopili a jednali podle toho s námi. Přeji si, abychom byly respektovány ve svých volbách a právech.
- Z prvního porodu jsem měla velký strach, bylo to pro mě neskrutně vycerpávající, fyzicky jsem se dávala hodně dlouho dohromady a ještě dlouho po porodu mě desilo, co všechno se mohlo stát. I přes to jsem šla do druhého, více informována, lépe jsem vybírala porodnici (i když nakonec kvůli překotnému porodu neklapla) a bylo to mnohem lepší.
- O zdravotnický personál by měli pravidelně pečovat psychologové, především zážitkovou formou např. formou supervizí, individuálních sezení atp.
- Porodnice [redacted] červen 2010. Další porod září 2017 snad stihnu také vyplnit.
- Porod proběhl v [redacted] kraji v [redacted] ačkoli jsem z kraje Středočeského
- 99% personálu bylo super, hlavní doktorka byla příšerná! Děkuji za tento dotazník, snad s ním něco změníme.
- Přeji všem ženám, aby měly v nemocnici možnost porodit s respektem, aby se zdravotníci k ženám chovali jako k rovnocennému partnerovi.
- Už nikdy mě nikdo nedostane do porodnice! A to jsem si vybrala takovou, která měla být údajně otevřená porodním plánům rodiček. Samý kecy a skutek utek! Totální znejistění a vystrašení prvorodičky, ze kterého mám trauma ještě 2 roky po porodu a nemůžu si odpustit, že jsem víc nebojovala o to, aby dcera přišla na svět bez tláčení a křiku! Že jsem jí chtěla mít pořád u sebe a nějaké vizity mi byly ukradené, ale už jsem se tak bála, že jsem nebyla schopná odporovat. Od příjezdu z porodnice jsem se od malé ani nehla a tak by to mělo být i v porodnici!
- Děkuji za vaši práci, je velmi těžké s naším porodnictvím nekam hnout, ale snad se pomalíčku daří.
- Oholení i klyzma mělo proběhnout v rámci "předporodní přípravy", ale pak vše vzalo takový spád, že se to nestihlo. - Suspektní monitor mi nebyl pořádně vysvětlen, neměla jsem čas se rozmyslet a už se vyvolávalo. Dnes mám dojem,
- Byla jsem naprosto nespokojená s oddělením šestinedělí, nepříjemné sestry, nepomohly, akorát nadávaly a několikrát mi vynadali za chybu kterou udělali ony.
- Vicemně, jsem odcházela z porodnice s tím, že můj porod byl fajn, že jsou horské porodky. Avšak postupem času a s dostupem informací jsem zjistila, že porod může být ještě lepší a i následně i rozkojení. Mnoh jednoduše, což u první dcery taky nebylo.
- NAŠE PORODNICTVÍ JE ODPORNÉ
- Děkuji za toto téma práce.
- Doufám, že se naše porodnictví brzy změní a naše děti už budou rodit bez strachu a s důvěrou v sebe sama a ve své tělo. Také doufám, že se změní zákony a budou tu moct vyrůst porodní domy a bude se moct legálně rodit doma s PA
- držím palce a jsem zvědavá na výsledek ... díky [redacted]
- porodnice [redacted] :)
- Ještě k hroznému zážitku že na poranění syna (klíční kost) přišli až při propouštění domů
- Nikdo z lékařů si neuvědomuje co svým jednáním může způsobit za fatální následky. Mám strach z lékařů, nedůvěřuji jim. Půl roku jsem měla deprese a chtěla se syna zbavit. Dva roky po porodu se cítím více hůř a nesu si trauma znásilnění. Nejsem schopná si představit sex a zvedá se mi žaludek. Vše co mělo být krásné se zkažilo. Nepomohl ani porodní plán ani mé studium ...spoléhala jsem že proti vůli a výslovnému NE nikdo nic neudělá. Že si nikdo nedovolí mi ublížit. A stalo se. Moc mi ublížila lékařka z [redacted]
- Oxytocin mi byl podán jenom na vypuzení placenty. Díky za výzkum!
- k porodu mě doprovázel tehdejší manžel, najatý gynekolog najatá PA, už nikdy bych to neudělala, další dítě jsem rodila doma a je to legální, přeji hodně zdaru
- at se dari

- Pro mne nebyl nejbolestivější porod, ale nezáměr dětských sester, kdy jsem potřebovala pomoc a nikdo dvě noci za sebou nepřišel. Když jsem chtěla malého utěšit, tak mi vyskakoval z náručí. Tak řval malý na posteli a já vedle něj...neměla jsem vozejcek, malý byl v mém náručí napnutý jak luk, celé noci prořval, navíc se loupala kůže jak při ichtyoze a všichni mne strašili, detska přišla jednou po dvou hodinách od zavolání a smrdela od cigára i její ruce fuj!nejdřív ho měli na pozorování, pak mi řekli, že mi ho budou druhý den nosit a zapomněli na mne a já se tak děsila!!! Co se stalo .nerekli mi, že za ním mohu chodit od začátku, přitom jsem mohla a oni nicz tohohle jsem měla debku půl roku a manžel mi nevěřil, dokud mu doma neřval 5minurt než jsem se vrátila od doktora a mne prořval dvě noci durch!!!
- Mnohem lépe jsem snášela první, méně přirozený porod, po kterém jsem dítě dostala hned na tělo, než druhý, přirozenější, po kterém ale bylo ode mě dítě několik hodin odděleno. Dva roky jsem se potom trápila panickou poruchou, než jsem porodila zcela přirozeně doma, poté panické ataky zcela zmizely.
- Osobně si myslím, že marketing a pseudovzdělávání z rukou firem na UM hrají větší roli, než si připouštíme. Větší kontakt matka-dítě není v jejich zájmu
- Myslím, že název práce není vhodně zvolen, je zavádějící a dopředu očerňující české porodnictví. Nelze házet všechny do jednoho koše a odsoudit je, je to o lidech, kteří občas můžou chybovat a ze své zkušenosti vím, že se to může stát, i když se člověk snaží a chce dělat svou práci důsledně.
- Jsem prvorodička v poměrně pokročilém věku a ačkoli jsem z Olomouckého kraje, veškerá slova díky patří porodnici [redacted] kde jsem rodila plánovaně a na své výslovné přání. Dny strávené na porodním i na šestinedělí považuji za nejkrásnější dny, na které dodnes vzpomínám s pocitem pohody, štěstí a spokojenosti. Domácí porod jsem nikdy absolvovat nechtěla a po zkušenostech, které mám, jsem ve svém přesvědčení skálopevně utvrzená..
- V roce 2016 jsem rodila své druhé dítě - v téže porodnici [redacted], protože jsem byla přesvědčená, že se zde dá porodit přirozeně, jen jsem poprvé nebyla dostatečně připravená a měla smůlu na personál. Podruhé jsem měla důkladný porodní plán, který dodrželi. Opět jsem sice měla smůlu na lékaře-hulváta, ale porod a zejména poporodní zotavování bylo přece jen mnohem lepší a rychlejší. Ovšem rezervy tam samozřejmě sátle byly. Říkám, že kdybych rodila potřetí, bylo by to dokonalé. Třetí dítě ale neplánujeme, nicméně určitě jednou budu oporou pro svou dceru.
- Velmi nepříjemné bylo zavedení kanyly kuli atb, neodolala jsem nátlaku po odtoku plodové vody před více než 12h, porod byl pomalý, 54h, cítila jsem, že mi nevěří. Pouze jedna PA byla podporující, za její směnu jsem se nejvíce pohla kupředu... oceňuji, že se mnou mohl být celou dobu manžel, ačkoliv bych po dané zkušenosti ocenila ještě informovaný citově nezainteresovaný doprovod 'na mé straně'. Jsem osoba docela stydlivá a za dobu porodu mě vidělo/vyšetrovalo tolik lidí, že mi chvíli trvalo si opět vytvořit jakýsi pocit vlastní intimity, svébytnosti. Ocenila bych podporující, nestrašící atmosféru, respekt k mé osobě a zachování důstojnosti.
- Byla jsem z 90% spokojená, měla jsem svou PA (externí na smluvu), ovšem po porodu bylo dítě krátce ošetřeno v jiné místnosti, což bylo v rozporu s mým přáním.
- Prosim, pomozte zastavit porodnicke znasilnovani a sikanu.
- Rodila jsem až v roce 17.. Ale myslím, že můj porod je "ukázkový"..
- Mít možnost vlastní PA, nebo jedne dane PA pro cely pribeh tehu a porodu by melo byt zakonne pravo
- U otázky"Bylo Vám umožněno během porodu neomezeně přijímat stravu a tekutiny?" nebyla možnost odpovědi pro mě - bylo mi zakázáno jíst, ale mohla jsem neomezeně pít jejich iontový nápoj
- [redacted] 2003
- V roce 2000 jsem toho mnoho o přirozených porodech nevěděla, takže věci, které bych nyní vnímala negativně, mi tehdy tolik nevadily.
- Další porod v roce 2017 proběhl doma, porodní asistentka ho nestihla, takže jsme s mužem porodili sami do vany a byl to naprosto skvělý zážitek 😊Porod byl rychlý a proti prvnímu porodu procházka růžovou zahradou
- V porodnici, kde jsem rodila byly skvělé porodní asistentky, chování mnohých doktorů bylo povysene a nerespektující
- Zkušenost z mého prvního porodu v nemocnici nebyla nejhorší. Byla asi taková, jak běžně bývá. KE, tahání za hlavu miminka z porodních cest, tahání za pupečník při porodu placenty, neustálé rušení v průběhu porodu, nebyl tam klid, ale jinak vše v normě. Každopádně mi lhali s bondingem a dotepáním a já se kvůli tomu rozhodla své druhé dítě rodit doma s PA (to bylo o 2 roky později. V roce 2016). Byl to ozdravný proces, kdy jsem zjistila, že své dítě dokážu porodit sama jen s laskavým dohledem PA.

- To, že porod neproběhl zcela tak, jak by měl (tzn. naprostá neucta k ženě - matce), připadal mi že začátku v pořádku a měla jsem pocit, že mi lékaři dítě zachránili a bez nich bych neprodila. U druhého dítěte jsem šla zcela připravená a i díky zážitkům z porodu prvního, proběhl porod naprosto přirozeně dle mých představ. Děkuji prvnímu dítěti, že mne na druhý porod takto připravil. Děkuji, že se zajímáte o porody žen a máte tak vliv na to, aby ženy rodily důstojně.
- kez by vase prace prispela je zmene praktik v porodnicich.
- Celý porod mi zkazila protivná neempatická porodní asistentka.
- [REDACTED] Abych nebyla jen negativní chci dodat, že: Můj druhý porod proběhl ve [REDACTED] porodnici 2015 a byl úplně jiný. Sice jsem zažívala nejistotu v sama sebe, ale asistentky byly mnohem lidštvější, příjemnější, citlivější, empatické (zvláště jedna učenká) a na porod vzpomínám s myšlenkou, že lze rodit i s důstojností.
- Na základě otřesného zážitku z nemocnice jsem tak ztratila důvěru ve zdravotníky, že jsem druhou dceru porodila vedome sama doma jen s muzem. Treti dcera se narodila take doma, ale s asistentkou, ve kterou jsem mela důvěru.
- Přeji si, aby se zlepšil přístup personálu, více rodičkou informovali a bez nátlaku. Přeji si ocenění léčce komunitních porodních asistentek.
- Šla jsem rodit jako informovaná žena s PP. Byla jsem přesvědčena, že dokážu porodit své dítě sama a s respektem. Z sestinedeli jsem odcházela jako troska s poškozeným sebevědomím. Měla jsem pocity selhání a jediné stěti bylo, že jsem pak už jednala ve vztahu ke svému dítěti čistě intuitivně. Telo na telo, kojení na pozadí, nošení. K uzdravení to ale byla a je dlouhá cesta.
- Nezažila jsem žádné násilí. Naopak. Vyplňuji proto, aby zazněla i druhá strana.
- Díky zpackanému porodu problémy s kojením.
- Můj porod měl hned na začátku nálepku komplikovaný, protože byla zkalena plodová voda. Proto na mě personál tlačil s urychlováním a ja souhlasila, protože jsem jim verila..ale jejich Zásady a chování vše jen zhoršilo.. Kdi vi jak vy to dopadlo, kdybych dala na svůj pocit a dala tomu více času..nemela bych porod.poranení a ani mimi by nemelo porod.trauma. kdyby mimo zuatelo na pupecniku a osetření proběhlo na mém bříše, take by to bylo pro mimi to nejlepší..
- Porod byl vyvoláván po předchozím odtoku plodové vody. Nebyla využita doporučená čekací doba a tableta zavedena už cca po 12 hodinách. Navíc se mnou nikdo nechtěl konzultovat mé pochybnosti ohledně termínu porodu v průkazce, protože podle mého názoru byl termín podle poslední menstruace vypočten špatně (podle UTZ nebyl uveden vůbec) a syn se tak narodil jen 14 dní před termínem a tudíž všechna opatření pro předčasný porod byla zbytečná. A ta trvala i po porodu, ač byl syn očividně zdravý, jen trochu menší (2,6 kg), ale přesto strávil týden v separaci na novorozenecké JIP.
- Můj dobrý dojem z porodu je výsledkem toho, že jsem s sebou měla dudu, která znala moji prání, hlídala, aby je personál dodržoval, podporila mě v tom, že si můžu stát za tím, co chci a chránila mě před personálem. Například když na mě začala křičet ses tra, že je vyplavím sprchou, do které mi pár minut předtím dovolila jít. To byli velmi nepříjemné, ale díky dule jsem problém nemusela řešit. Stejně tak jako když začala strasit, že miminku není dobře a dula mě ujistila, že monitor je v pořádku. Nebo když mi po porodu chteli dát injekci na vvolání placenty a jen díky tomu, že jsem tam měla dudu pak rekli, že klidně jeste půl hodiny počkají. Hned od začátku se jim zdali, že se neotevirám a kdi vi co jeste. Myslim si, že kdybych s sebou nemela dudu, která se mni dychala a vizualizovala otevirání se a uvolnování se, tak by ten porod podle me zkončil cisarem.
- Porodní podmínky v ČR by se měly v velké míře změnit
- Dekuji. Snad něco zmeni.
- Děkuji, že vám není lhostejné, jak se v porodnicích zachází s těhotnými/rodičkami ženami a doufám, že se vám podaří alespoň něco pozitivně změnit.
- Chtěla jsem podat stížnost na porodnici, ale první půlrok jsem nebyla schopná sepsat to, co mě děsilo při každé vzpomínce na ponižující chování personálu. A jak čas běžel, už jsem stížnost nepodala. Děkuji za Váš výzkum. Snad pomůže a i já tak mohu sdělit své zážitky.
- Výhrůžky ohledně kojení po porodu. Nadřazený postoj některých sester přispěly k mým poporodním depresím.

Nastavení dotazníku

	Otázek na stránku	Všechny
	Povolit odeslat vícekrát?	
	Povolit návrat k předchozím otázkám?	
	Zobrazovat čísla otázek?	
	Náhodné pořadí otázek?	
	Zobrazit ukazatel postupu?	
	Oznámení o vyplnění dotazníku na e-mail?	
	Ochrana heslem?	
	IP omezení?	

Příloha: dotazník

Násilí v porodnictví

Vážené respondentky,

jsem studentkou Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (obor *Učitelství odborných předmětů pro zdravotnické školy*) a zároveň porodní asistentkou. Předkládaný dotazník je hlavní součástí výzkumu k diplomové práci s názvem *Násilí v porodnictví*. Mým cílem je zjistit, s jakým typem násilí a v jaké míře se ženy setkaly v porodnicích během porodu.

Dotazník je určen především ženám, které průběh porodu zpětně hodnotí negativně, mají na něj špatné vzpomínky, domnívají se, že s nimi bylo jednáno nedůstojně, že byla porušena jejich práva, nebo je porod jakýmkoliv způsobem nepříznivě poznamenal.

O účast ve výzkumu žádám ženy, jejichž porod proběhl v České republice, v porodnici (porod dítěte i placenty), vaginálně, v období 2000-2016. Je nutné splňovat všechna tato kritéria současně.

Výzkum by v budoucnu mohl přispět k informovanosti široké veřejnosti o existenci a podobě porodnického násilí. Výstupy by současně mohly umožnit studentům zdravotnických oborů se s touto problematikou závčas seznámit, což by vedlo k více respektující a bezpečnější péči o rodičky a novorozence.

Simultánně probíhá také celonárodní výzkum *Respektující péče v porodnicích*, jehož realizace není s výzkumem *Násilí v porodnictví* provázaná. Následující výzkum je zaměřen pouze na průběh porodu a mapuje jeho konkrétní nepříjemné aspekty. Není tedy problém zapojit se do obou dvou výzkumů, jen upozorňuji, že je několik otázek podobných, vzhledem ke stejné výchozí problematice.

Předem děkuji za Váš čas, ochotu a odvahu „promluvit“ o své nepříjemné zkušenosti.

Bc. Naomi Ella Nerudová

Poznámky k vyplnění dotazníku

Dotazník prosím nevyplňujte, pokud jste se zúčastnila předvýzkumu nebo kvalitativního výzkumu (případové studie) „Násilí v porodnictví“.

Účast ve výzkumu je dobrovolná. Vyplněním dotazníku s ní dáváte souhlas.

Autorka výzkumu garantuje absolutní anonymitu. Prosím, neuvádějte prostřednictvím otevřených otázek jména nebo jiné údaje, které by mohly vést k identifikaci osob.

Dotazník zahrnuje celkem 42 otázek z oblasti psychické, fyzické, etické, komunikační a legislativní. Jeho vyplnění trvá přibližně 20 minut.

S výjimkou 4 otevřených otázek je nutné vybírat z předložených odpovědí. Přestože možná nebudou dokonale vystihovat Vaši situaci, vyberte prosím tu, která je jí neblíže. U 10 otázek je navíc možnost doplnění vlastní odpovědi.

Prosím, přečtěte si vždy všechny odpovědi, abyste vybrala tu nejmístnější. Některé totiž mohou být podobné.

Neexistují správné a špatné odpovědi. Jedná se o Vaši osobní zkušenost. Odpovídejte prosím co nejupřímněji.

Pokud byste se chtěla vyjádřit k více Vaším porodům, vyplňte prosím dotazník pro každý z nich zvlášť.

V případě dotazů nebo nejasností můžete autorku kontaktovat prostřednictvím e-mailu NaomiElla.research@gmail.com.

Z jakého jste kraje?

- Karlovarský
- Ústecký
- Liberecký
- Královéhradecký
- Plzeňský
- Středočeský
- hlavní město Praha
- Jihočeský
- Vysočina
- Pardubický
- Jihomoravský
- Olomoucký
- Moravskoslezský
- Zlínský

Ve kterém roce proběhl Váš porod?

- 2000
- 2001
- 2002
- 2003
- 2004
- 2005
- 2006
- 2007
- 2008
- 2009
- 2010
- 2011
- 2012
- 2013
- 2014
- 2015
- 2016

Kolikátý v pořadí byl tento Váš popisovaný porod?

- první
- druhý a více

Jaký byl charakter Vašeho porodu?

- spontánně započatý (např. odtok plodové vody, kontrakce aj.)
- vyvolávaný
- spontánně započatý a operativně zakončený (tj. použitím kleští nebo vakuumextraktoru – podtlakového zvonu)
- vyvolávaný a operativně zakončený
- nevím jaký

Kdo Vás k porodu doprovázel?

- nikdo
- manžel/partner
- má osobní porodní asistentka
- dula
- kamarádka
- má matka
- mé starší dítě
- Jiná osoba / Více osob...

Jaké jste měla pocity před porodem (než jste odjela do porodnice)?

Nápověda k otázce: *Vyplňte prosím i v případě plánovaného vyvolávaného porodu. Možnost volby více odpovědí.*

- nevím/nedokážu posoudit
- radost
- nedočkavost
- zvědavost
- sebejistota
- odhodlání
- apatie (netečnost)
- nervozita
- nejistota
- nedůvěra v sebe sama
- strach/úzkost/obavy
- panika
- Jiné...

Jaké jste měla pocity před porodem (po příjezdu do porodnice)?

Nápověda k otázce: Vyplňte prosím i v případě plánovaného vyvolávaného porodu. Možnost volby více odpovědí.

- nevím/nedokážu posoudit
- radost
- nedočkavost
- zvědavost
- sebejistota
- odhodlání
- apatie (netečnost)
- nervozita
- nejistota
- nedůvěra v sebe sama
- strach/úzkost/obavy
- panika
- Jiné...

Představil se Vám ze zdravotníků každý, kdo s Vámi komunikoval?

- ANO, představili se všichni
- někdo se představil, někdo ne
- NE, nepředstavil se nikdo
- nevím/nevzpomínám si

Cítila jste, že informovaný/é souhlas/y podepisujete pod nátlakem (psychickým, časovým)?

- ANO, nemohla jsem se soustředit (kvůli kontrakcím či z jiného důvodu).
- ANO, neměla jsem dostatek času k přečtení dokumentu/ů.
- ANO, nebylo mi dostatečně vysvětleno vše, čemu jsem nerozuměla.
- ANO, z více důvodů současně (nesoustředěnost, časová tíseň aj.).
- ANO, dokument/y jsem podepisovala až po porodu.
- NE, na vše jsem měla prostor a čas.
- NE, nic jsem nepodepisovala.
- nevím/nevzpomínám si

Bylo Vám v porodnici před porodem oholeno pubické ochlupení (rozkrok)?

- NE, nebyla jsem oholena.
- NE, oholila jsem se už doma, pouze zkontrolovali/zeptali se.
- NE, oholení mi navrhli, ale odmítla jsem.
- ANO, ale nebylo mi to příjemné/nepřála jsem si to.
- ANO, nevadilo mi to.

Bylo Vám v porodnici před porodem provedeno klyzma (výplach střev)?

- NE, neabsolvovala jsem klyzma.
- NE, udělala jsem si ho ještě doma sama, pouze se zeptali.
- NE, chtěli mi ho udělat, ale odmítla jsem.
- ANO, ale nebylo mi to příjemné/nepřála jsem si to.
- ANO, nevadilo mi to.

Byla jste před porodem rutinně, tj. bez konkrétního důvodu, vycévkována (vyprázdnění močového měchýře katetrem)?

- NE, rutinní cévkování neprováděli/nenabízeli.
- NE, rutinní cévkování nabízeli, ale odmítla jsem.
- ANO, ale nebylo mi to příjemné/nepřála jsem si to.
- ANO, nevadilo mi to.

Bylo Vám umožněno během porodu neomezeně přijímat stravu a tekutiny?

- ANO, mohla jsem jíst a pít neomezeně.
- ANO, bylo mi však doporučeno jen lehké jídlo.
- NE, byla mi doporučena jen lehká malá svačina (piškoty, banán apod.) a pít jen minimum tekutin.
- NE, nebylo mi povoleno žádné jídlo a žádné tekutiny (eventuálně pouze svažení rtů).
- Otázka je bezpředmětná (např. překotný porod)

Dostala jste nějaký lék proti bolesti (např. epidurální analgezii, plyn Entonox, injekci)?

- NE, nebyl potřeba.
- NE, nepřála jsem si ho / odmítla jsem ho.
- NE, přestože jsem o něj žádala.
- ANO, přála jsem si ho.
- ANO, byl mi nabídnut a souhlasila jsem.
- ANO, nechtěla jsem ho, ale podlehla jsem bolesti.
- ANO, nechtěla jsem ho, ale podlehla jsem opakovaným nabídkám od personálu.
- Nevím - „něco“ jsem dostala, ale nevím, co to bylo.
- nevzpomínám si

Dostala jste infuzi s Oxytocinem (hormon pro posílení kontrakcí)?

- NE, nedostala.
- ANO, chtěla jsem.
- ANO, ačkoliv jsem ho původně nechtěla, souhlasila jsem s ním - chtěla jsem porod urychlit.
- ANO, byl mi podán automaticky, bez mého souhlasu.
- ANO, v rámci vyvolání porodu.
- Nevím - dostala jsem infuzi, ale nevím, co v ní bylo.
- nevzpomínám si

Jakým způsobem jste byla poučena, když Vám byl podán lék?

- Nebyl mi podán žádný lék.
- Byl mi sdělen pouze název léku.
- Byl mi sdělen pouze důvod podání léku.
- Byl mi sdělen název léku a důvod jeho podání.
- Byl mi sdělen důvod podání léku a jeho nežádoucí účinky.
- Byl mi sdělen název léku, důvod jeho podání a jeho nežádoucí účinky.
- O léku mi byla podána nejasná nebo lživá informace.
- Lék mi byl podán s mým vědomím, ale bez jakékoliv informace.
- Lék mi byl podán bez mého vědomí, dozvěděla jsem se to až zpětně.
- Mám podezření, že mi byl podán lék bez mého vědomí.

Věděla jste (v době porodu), že můžete v porodnici jakýkoliv zásah nebo návrh odmítnout, pokud se nejedná o život ohrožující stav?

- ANO, tohoto práva jsem využila.
- ANO, ale nepotřebovala jsem tohoto práva využít.
- ANO, ale neměla jsem odvahu nebo sílu oponovat.
- NE, nevěděla jsem o tom.

Jak se personál choval k Vašemu doprovodu?

- Neměla jsem doprovod.
- Zapojoval ho do procesu (povzbuzení k podpoře, pomoci).
- Příjemně či neutrálně, ale do procesu ho nezapojoval.
- Naznačoval, že je doprovod na obtíž.
- Ignoroval ho, nekomunikoval s ním.
- Nepříjemně (např. pohrdavě, útočně aj.).
- Nesouhlasil s jeho přítomností, doprovod byl nucen odejít.
- nevím/nedokážu posoudit

Byla jste nucena setrvat v poloze na zádech nebo polosedě (před nebo během porodu dítěte)?

- ANO, kvůli rychle postupujícímu porodu, už bych nezvládla změnit polohu.
- ANO, kvůli natáčení KTG (snímání ozev plodu sondami připevněnými na břicho).
- ANO, personálem mi byla doporučena/nařízena.
- ANO, z jiného než výše uvedeného důvodu.
- ANO, bez zjevného důvodu.
- NE, zaujala jsem ji přirozeně a chtěla v ní setrvat dobrovolně.
- NE, rodila jsem v jiné poloze.

Jaké jste měla pocity při porodu?

Nápověda k otázce: *Možnost volby více odpovědí.*

- nevím/nedokážu posoudit
- sebejistota a sebedůvěra ve schopnost porodit
- kontrola nad situací
- spolupráce s vlastním tělem
- synchronizace s dítětem (napojení na dítě)
- apatie (netečnost)
- nervozita
- nejistota a zmatenost
- nedůvěra v sebe sama a svoji schopnost porodit
- nezvladatelnost vlastního těla
- neúčast na procesu porodu
- ztráta napojení na dítě
- touha dítě porodit co nejrychleji
- strach přivést na svět své dítě
- stud
- ztráta důstojnosti
- neživotnost („kus masa“)
- strach/úzkost/obavy
- bezmoc
- panika
- paralýza (neschopnost se projevit, nesouhlasit, zeptat se,...)
- strach o život dítěte
- strach o svůj život
- Jiné...

Jaký nepříjemný FYZICKÝ zásah personál učinil?

Nápověda k otázce: *Možnost volby více odpovědí.*

- Žádný fyzický zásah ze strany personálu bych nehodnotila jako nepříjemný.
- dotyky bez předchozího upozornění
- zásahy do intimní zóny bez předchozího upozornění
- dotyky nebo zásahy do intimní zóny přes můj výslovný nesouhlas
- necitlivé vaginální vyšetření
- bolestivé uchopení části těla
- odstrčení ruky nebo nohy
- plesknutí, uhození
- fyzická manipulace do nepříjemné polohy
- držení za účelem znehybnění
- cílené znemožnění pohybu (např. přivázání nohou)
- poranění v důsledku použití nepřiměřené síly
- nástřih hráze mimo kontrakci
- tlačení na břicho (tzv. Kristellerova exprese nebo přidržení děložního fundu)
- necitlivé ošetření poporodního poranění
- Jiný...

Jaký nepříjemný PSYCHICKÝ zásah personál učinil?

Nápověda k otázce: *Možnost volby více odpovědí.*

- Žádný psychický zásah ze strany personálu bych nehodnotila jako nepříjemný.
- nerespektování soukromí a intimity
- vstup na pokoj bez zaklepání
- komunikace na úrovni negativních emocí
- záměrné dramtizování, strašení
- manipulace (podávání jednostranných informací, citové vydírání aj.)
- nátlak k vynucení rozhodnutí či souhlasu s léky/záklrokem
- výhrůžky
- křik nebo zvyšování hlasu
- ponižující jednání
- ponižující komentáře
- nepříjemné neverbální projevy (výraz tváře, pohled, postoj těla atd.)
- zlehčování mých bolestí a nepříjemných prožitků
- ignorace mých potřeb, které jsem sdělila
- přítomnost mnoha osob
- přítomnost negativně naladěné osoby
- odhalení/nezahalení mého těla
- zneužití mé indispozice k vyšetření, podání léku aj.
- zásahy do intimní zóny bez mého svolení
- zásahy do intimní zóny navzdory mému nesouhlasu
- zásahy do intimní zóny lidmi, kteří se mi nepředstavili
- necitlivě prováděné vyšetření/zásah
- necitlivé chování zdravotníka ošetřujícího poporodního poranění
- Jiný...

Jaký typ chování, jednání a vyjadřování ze strany personálu jste během porodu zažila?

- pouze pozitivní (povzbuzování, motivace, uklidňování, ujišťování...)
- většinou pozitivní
- nemohu posoudit
- většinou negativní
- pouze negativní (strašení, vyhrožování, ponižování,...)

S jakými nevhodnými slovními výroky ze strany personálu jste se setkala?

Nápověda k otázce: *Přesné znění výroku dejte prosím do uvozovek. Parafrázi napište bez nich. Otázka je nepovinná, lze pokračovat dále.*

Měla jste pocit, že se můžete na personál bez obav obrátit s dotazem nebo přáním?

- rozhodně ano
- spíše ano
- nevím/nedokážu posoudit
- spíše ne
- rozhodně ne

Cítila jste se po celou dobu porodu dostatečně informovaná?

- rozhodně ano
- spíše ano
- nevím/nedokážu posoudit
- spíše ne
- rozhodně ne

Měla jste pocit, že jste důležitou součástí procesu porodu a že na Vašem případném rozhodnutí záleží?

- ANO, personál mne seznámil s možnostmi/situací a já jsem se mohla informovaně rozhodnout.
- ANO, ale byla jsem spokojená s postupem personálu, nepotřebovala jsem se tedy vyjádřit.
- ANO, ale neměla jsem dostatek informací, abych se mohla rozhodnout.
- ANO, ale nakonec mi nebylo umožněno rozhodovat, personál jednal za mne (bez mého svolení nebo souhlasu).
- NE, personál ve všem rozhodoval za mne, neinformoval mne a nedal mi možnost se samostatně rozhodnout.
- NE, necítila jsem se kompetentní rozhodovat o sobě nebo dítěti, plně jsem se odevzdala do rukou personálu.
- nevím/nemohu posoudit

Byl Vám proveden nástřih? Pokud ano, jakým způsobem?

- NE, nebyl mi proveden nástřih.
- ANO, věděla jsem o něm, souhlasila jsem s ním.
- ANO, věděla jsem o něm, ačkoliv jsem s ním zpočátku nesouhlasila, ve vypjaté situaci jsem rezignovala.
- ANO, věděla jsem o něm, nesouhlasila jsem s ním, byl mi proveden proti mé vůli (bez mého souhlasu).
- ANO, nesouhlasila jsem s ním, byl mi proveden bez mého vědomí.

Byl Vám bezprostředně po porodu dopřán okamžitý kontakt s nahým, neošetřeným a nezabaleným dítětem? (Ať už jste sama projevila zájem nebo ne.)

- ANO, dítě šlo hned po narození do mé náruče, základní vyšetření/ošetření proběhlo u mne
- ANO, ale kontakt byl na začátku nebo v průběhu přerušen kvůli rutinnímu ošetření dítěte
- ANO, ale kontakt byl na začátku nebo v průběhu přerušen kvůli řešení komplikace na straně mé/dítěte
- ANO, ale kontakt dítěti zajistila má doprovázející osoba
- NE, ačkoliv jsme oba byli v pořádku
- NE, nebylo to možné z důvodu řešení komplikace na straně mé/dítěte
- NE, odmítla jsem tuto možnost

Podpořil personál kontakt mezi Vámi a dítětem v prvních dvou hodinách po porodu?

- ANO, aktivně jej podpořil.
- ANO, v rámci možností, přestože byly komplikace na straně mé nebo dítěte.
- ANO, měla jsem možnost mít dítě stále u sebe, ale personál se o nás více nezajímal.
- ANO, jen kontakt místo mne zajišťovala má doprovázející osoba.
- ANO, ale nechtěla jsem mít dítě u sebe.
- NE, kvůli komplikacím na straně mé/dítěte.
- NE, z důvodů jiných než komplikace.
- NE, ačkoliv jsme oba byli v pořádku.
- NE, spíše nám kontakt znemožňoval.
- nevím/nedokážu posoudit

Jak dlouho po porodu Vám bylo umožněno přiložit své dítě k prsu? (Bez ohledu na to, zda se přisálo či nikoliv.)

- Ihned po porodu.
- Pár minut po porodu až do jedné hodiny.
- Do dvou hodin.
- Po dvou a více hodinách.
- Až následující den.
- Až po několika dnech.
- V kojení jsem nebyla podpořena, nezkoušela jsem to tedy nikdy.
- nevím/nevzpomínám si/nedokážu posoudit
- Kojit jsem neplánovala, otázka je bezpředmětná.

Podpořil Vás personál v kojení?

- ANO, poskytl mi pomoc, radu nebo slovní podporu.
- NE, o kojení se nezajímal.
- NE, spíše mne znejistil (např. nevhodnými poznámkami o vzhledu prsů).
- NE, od kojení mne výslovně zrazoval (např. okamžitým doporučením umělé výživy).
- nevím/nedokážu posoudit
- Kojit jsem neplánovala, otázka je bezpředmětná.

Učinil personál v průběhu porodu něco, co jste písemně nebo slovně odmítla?

- NE, respektoval má přání.
- ANO, z důvodu přímého ohrožení na životě mém nebo dítěte.
- ANO, podlehla jsem neustálému naléhání personálu (opakované nabízení).
- ANO, podlehla jsem zastrašování nebo výhrůžkám ze strany personálu.
- ANO, během porodu jsem si to rozmyslela a dobrovolně a s klidem jsem souhlasila.
- ANO, bez mého souhlasu.
- ANO, bez mého souhlasu a bez mého vědomí.
- nevím/nevzpomínám si

Jaké jste měla pocity bezprostředně po porodu?

Nápověda k otázce: *Možnost volby více odpovědí.*

- nevím/nedokážu posoudit
- sebevědomí, hrdost
- úleva
- vděk
- radost
- příliv energie
- zájem o dítě
- spojení s dítětem (souznění)
- nezájem o dítě
- ztráta vazby s dítětem („cizí dítě“)
- nejistota v mateřské roli (obava, že nebudu dobrou matkou)
- obavy z budoucnosti
- strach o dítě
- psychické vyčerpání
- selhání v roli rodičí ženy
- smutek
- vztek (na kohokoliv)
- bezmoc
- vina
- zneužití/znásilnění
- neživotnost („kus masa“)
- Jiné...

Cítila jste po porodu (bezprostředně či s delším odstupem), že byste potřebovala pomoc psychologa?

- ANO a vyhledala jsem ho
- ANO, mám v plánu ho vyhledat
- ANO, ale nevyhledala jsem ho
- NE, necítla jsem potřebu vyhledat psychologa
- nevím/nedokážu posoudit

Jaké problémy se u Vás rozvinuly v přímé souvislosti s daným porodem?

Nápověda k otázce: *Možnost volby více odpovědí.*

- Žádné. / Nevnímám žádnou výraznou změnu.
- běžné problémy (např. bolestivost dělohy a rodidel, počáteční nejistota v mateřské roli, lehké výkyvy nálad aj.)
- depresivní stav (bezdušvodné pocity smutku, dlouhodobě špatná nálada, nevykonnost, uzavřenost, nechut k jakékoliv činnosti aj.)
- negativní vnímání svého těla nebo jeho části (ačkoliv před porodem v pořádku)
- narušený/é vztah/y (s partnerem, dítětem apod.)
- narušený vztah k sobě samé (např. pocit viny, selhání aj.)
- flashbacky (náhlé a nepříjemné záblesky živých vzpomínek na porod)
- částečně narušený sexuální život
- úplná neschopnost sexuálně žít
- potíže v souvislosti s nástřihem (záněty, bolestivost, nepříjemný pohlavní styk aj.)
- Jiné...

Jaké jste měla po porodu poranění?

Nápověda k otázce: *Možnost volby více odpovědí.*

- Žádné, ev. pouze běžná poporodní poranění rodidel.
- prasklé cévky v oku (krvavé bělmo)
- jizvu po nástřihu, která se dobře hojila
- jizvu po nástřihu, jejíž hojení bylo komplikované
- jizvu po nástřihu, která mi dlouhodobě působí problémy
- jizvu po ruptuře (natržení), která se dobře hojila
- jizvu po ruptuře, jejíž hojení bylo komplikované
- jizvu po ruptuře, která mi dlouhodobě působí problémy
- poraněná rodidla v důsledku použití kleští nebo vakuumextraktoru
- poraněná rodidla z jiné příčiny
- poraněná děloha
- pohmožděniny v oblasti břicha
- zlomené žebro
- modřina kdekoliv na těle
- hemoroidy
- Jiné...

Jaké mělo Vaše dítě po porodu poranění?

Nápověda k otázce: *Možnost volby více odpovědí.*

- Žádné, ev. pouze běžná poporodní poranění (porodní nádor, červené otlaky na hlavičce, aj.)
- otlak od kleští nebo vakuumextraktoru
- ranka po poranění ostrým předmětem nebo škrábnutí
- modřina kdekoliv na těle
- paréza brachiálního plexu (ochrnutí paže)
- zlomená klíční kost
- Jiné...

Jak změnil průběh Vašeho porodu v porodnici postoj k dalšímu porodu?

- Nezměnil, příště bych opět rodila v porodnici.
- Příště bych opět rodila v porodnici a doufala bych v lepší okolnosti, vstřícnější personál a příjemnější atmosféru.
- Příště bych opět rodila v porodnici, ale tentokrát lépe informovaná, případně s doprovodem, který by mi byl oporou a zprostředkovatelem komunikace.
- Příště bych rodila v porodním domě (předpokládáme, že tato možnost existuje).
- Příště bych rodila doma se svou porodní asistentkou (předpokládáme, že je to legální).
- Příště bych byla nucena родit jinde než v porodnici, abych uchránila sebe (a dítě) před případnou další nepříjemnou zkušeností.
- Z dalšího vaginálního porodu mám takový strach, že bych příště upřednostnila plánovaný císařský řez.
- Z dalšího porodu mám kvůli špatné zkušenosti takový strach, že se bojím znovu otěhotnět.

Prosím, pokud je to možné, popište nejhorší moment Vašeho porodu (z období před, při nebo po něm).
Můžete stručně i obsáhle.

Nápověda k otázce: *Pokud je to pro Vás příliš citlivé, můžete přejít k další otázce.*

Popište prosím nejkrásnější moment Vašeho porodu (z období před, při nebo po něm). Můžete stručně i obsáhle.

Nápověda k otázce: *Pokud nechcete, lze přejít k další otázce.*

Vřele Vám děkuji za vyplnění dotazníku, Vaší účasti si velice vážím. Pokud chcete ještě něco dodat, zde je prostor pro Vaše poznámky či připomínky.